

MENNESKE KEND DIG SELV

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

MENNESKE KEND DIG SELV

Erik Ansvang

Indhold

1. kapitel	
ÅNDENS INVOLUTION	05
o De 3 udstrømninger	08
o Første Logos	11
o Åndens involution	13
o Spørgsmål til eftertanke	17
2. kapitel	
DET TREFOLDIGE MENNESKE	19
o Tre overordnede aspekter	15
o Trefoldighed	23
3. kapitel	
MENNESKETS EVOLUTION	28
o Personligheden	31
o Spørgsmål til eftertanke	35
4. kapitel	
DET ÆTERISKE NETVÆRK	36
o Sjælen og dens redskaber	38
o Æterlegemets energityper	43
o Øvelser	44
o Opmærksomhedsøvelse	45
5. kapitel	
CHAKRAER OG CENTRE	46
o Æterlegemets primære funktioner	51
o Bevidsthedsformidling	55
o Æterlegemet som beskyttelse	57
o Chakraernes udseende og funktioner	59
o Inspiration, intuition og instinkt	61
o Personlig øvelse	66
6. kapitel	
ASTRALLEGEMET	67
o Astrallegemets natur	72
o Astrale farver	74
o Astrallegemets funktioner	77
o Det fysiske følelsesliv	80
o Følelseslivet	81
o Tankelivet	83
o Følelsernes natur	84
o Instruktioner til beskyttelse	86
o Fra polariseret til integreret	87
o Øvelse i koordinering	88

7. kapitel	
MENTALLEGEMET	89
o Det universelle tankesind	92
o Mentallegemet	93
o Mentallegemets funktioner	95
o Tankens vibration og form	98
o Tankecentre	99
o Telepati	100
o Telepatisk øvelse	106
8. kapitel	
SJÆLSLEGEMET	107
o Hvad er sjælen?	108
o Sjælslegemets funktioner	109
o Sammensætning og struktur	111
9. kapitel	
INTEGRERING AF PERSONLIGHEDEN	118
o Meditation	122

1. kapitel

ÅNDENS EVOLUTION

Af ånd er du kommet.
Til ånd skal du blive.

Over indgangen til templet i Delfi i antikkens Grækenland stod der: *"Menneske kend dig selv"*. Meget tyder på, at det i alle tider har været menneskets inderste ønske at finde svaret på de tre store spørgsmål i livet: *"Hvem er jeg? Hvor kommer jeg fra? Og hvor er jeg på vej hen?"*. Dette tema arbejdes der med i nutidens åndsvidenskab:

"Tre gange lyder råbet til alle pilgrimme på livets vej. Først: "Kend dig selv". Det er det første store påbud, som det tager lang tid at efterleve. Så følger: "Kend Selvet", og når det er realiseret, kender mennesket ikke blot sig selv, men alle selv. Universets sjæl er ikke længere en forseglede bog for mennesket, men en bog hvor de syv segl er brudt. Og endelig, når mennesket er en mester, lyder råbet: "Kend Den Ene". Først her klinger disse ord i mesterens ører: Søg det, der er den ansvarlige årsag, og når du kender sjælen og dens udtryk og form, søg da DET sjælen åbenbarer."

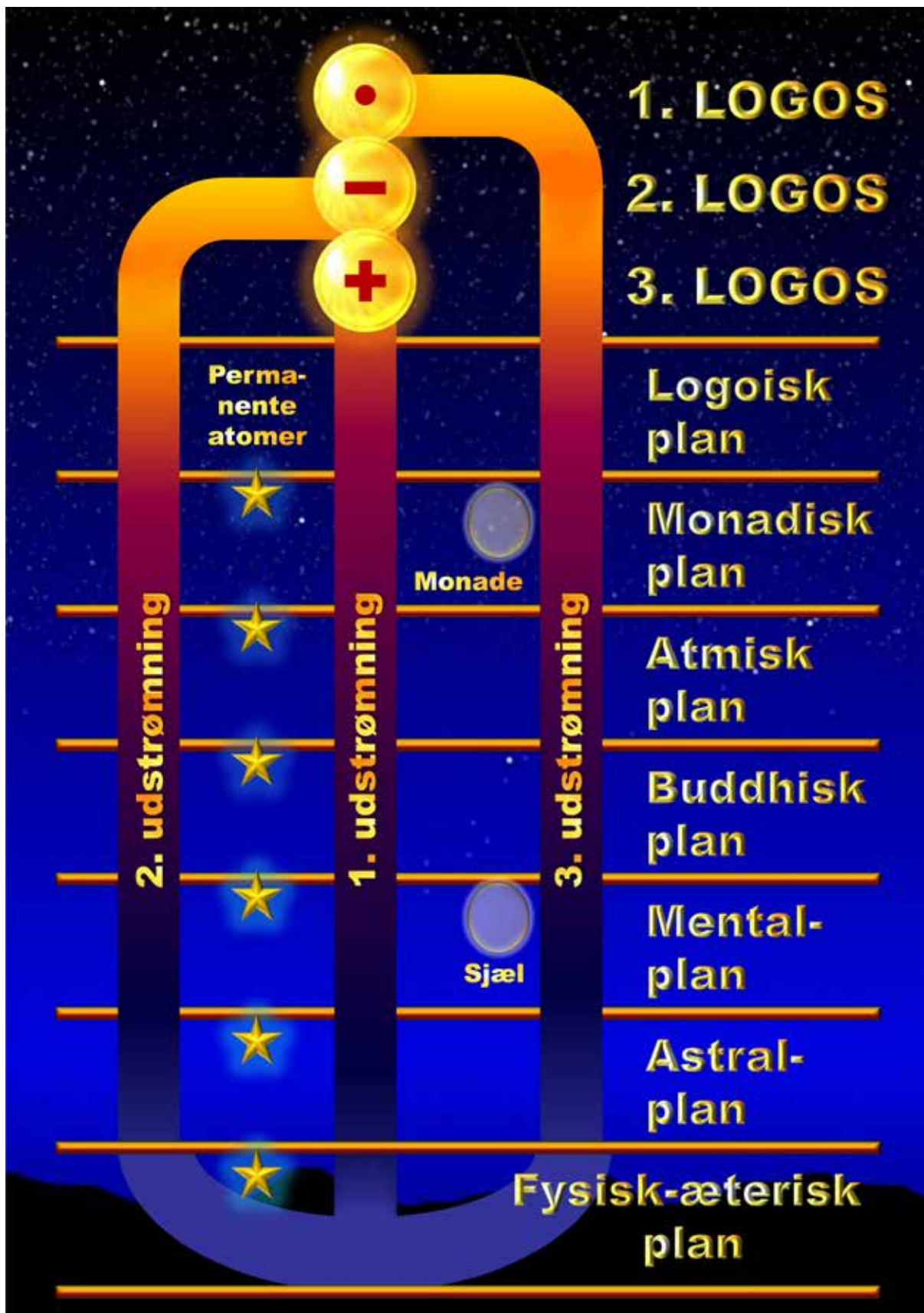
Alice A. Bailey: *En afhandling om kosmisk ild*, s. 1132

I denne e-bog er det hensigten at arbejde med det første af disse fundamentale spørgsmål, hvor der skal gøres et forsøg på at lære sig selv bedre at kende.

Naturvidenskaben har på grundlag af darwinismens teorier indprentet menneskeheden, at mennesket udelukkende er fysisk, og at alt hvad der ikke kan erkendes ved hjælp af de fem fysiske sanser er ikke-eksisterende. Åndsvidenskaben påstår, at mennesket er langt mere end den fysiske krop og dens funktioner. Åndsvidenskaben beskriver indre legemer og bevidsthedstilstande, som naturligvis kun kan erkendes ved hjælp af *metafysiske* erkendelsesmetoder, altså ved at bruge disse indre legemer og bevidsthedstilstande.

Netop fordi menneskets indre legemer i sagens natur er usynlige for det fysiske øje, kan emnet forekomme teoretisk. Derfor er det nødvendigt at indlede på et temmelig abstrakt niveau. For at forstå, hvem og hvad mennesket dybest set er, er det nødvendigt først at have et overblik over skabelsesberetningen set fra en åndsvidenskabelig synsvinkel.

Skabelsen

De tre udstrømninger

Logos ... ord og tanke

Gud – det ufattelige og gådefulde væsen, som mennesket reelt intet kan sige om, fordi det er så uendelig langt fra den menneskelige bevidsthed, kaldes i åndsvidenskaben for "Logos". Logos er en græsk betegnelse, der betyder "ord" eller "tanke". Dette ufattelige liv er i virkeligheden begge dele, for Logos er dels den bevidsthed, der gennemtænker systemet, og dels det ord, den lyd eller den vibration, der manifesterer systemet. I Bibelen har man dog valgt kun at oversætte den ene betydning, og det er derfor man hører præsten sige, at "*... i begyndelsen var Ordet, Ordet var hos Gud og Ordet var Gud ...*" Det samme tema møder man i alle store religioner.

De tre Logoi – den treenige Gud

I mange religioner tales der om den treenige eller trefoldige Gud, og åndsvidenskaben bekræfter, at Logos har tre aspekter. Det første aspekt afbildes symbolsk med en cirkel med et punkt i midten. Dette aspekt kaldes "*Første Logos*". Det andet aspekt symboliseres med en cirkel, der er delt med en horisontal linje, og det betegnes "*Anden Logos*". Det tredje aspekt vises som en cirkel med et kors, og det benævnes "*Tredje Logos*". "Logos" hedder i flertal "*Logoi*", og disse tre Logoi repræsenterer hver især en specifik energi med en bestemt kvalitet.

Tredje Logos – aktivitet og bevægelse

Tredje Logos repræsenterer "intelligent aktivitet" eller "aktiv intelligens". Aspektet er derfor kendetegnet ved *aktivitet*. Ved skabelsens begyndelse tager denne aktivitet form af en gigantisk roterende bevægelse. Bevægelsen skabte urmassen (som de gamle kulturer kaldte "urhavet") – altså rummets første energitæthed. Her dannes de første byggesten, som har fået navnet "atom" (græsk). Udstrømningen fra Tredje Logos former på denne måde de første atomer eller urstoffet.

Anden Logos – tiltrækningskraft og magnetisme

Herefter træder udstrømningen fra Anden Logos i kraft. Anden Logos er kendetegnet ved tiltrækningskraft eller magnetisme. Anden Logos er derfor i stand til at tiltrække eller samle atomerne og holde dem sammen i stadig større enheder.

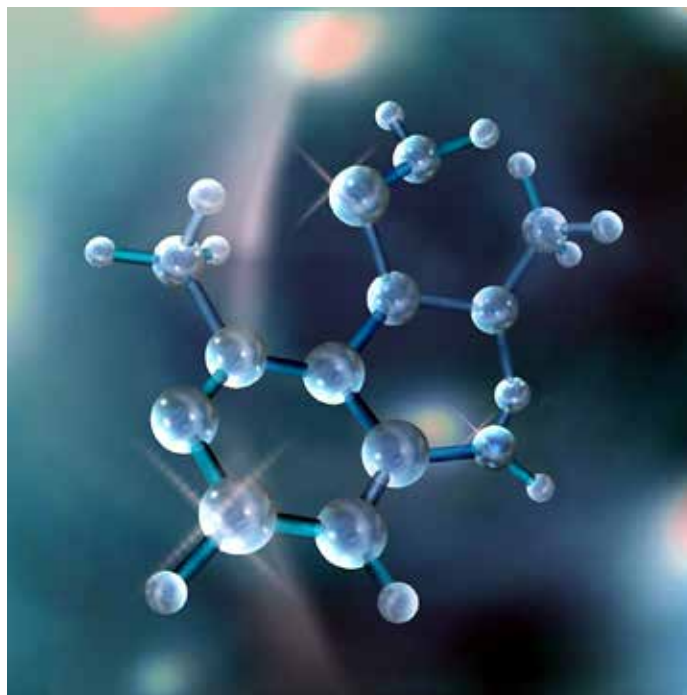
De syv stofplaner med syv underplaner

I første omgang bygges atomerne sammen til molekyler. Sammenbygningen skaber seks forskellige stoftætheder, som sammen med det atomare plan udgør syv planer eller stoftilstande.

Udover at bygge atomer sammen til molekyle- eller stofstrukturer, danner Anden Logos det, der i åndsvidenskaben kaldes "elementalessens", som er en slags grundstof på hvert niveau i skabelsen. Elementalessens er flygtig og udgør ikke stabile stofformer som i mineralriget.

Den skematiske beskrivelse er en illusion

Hele denne lagdeling er imidlertid en illusion eller en abstraktion, for øverst og nederst eksisterer ikke i virkeligheden. Partikler og tilstande er *ikke* lagdelte, men befinder sig som hvirvlende energier inde i hinanden. Men for at kunne beskrive dette virvar af forskellige stoftætheder, er det nødvendigt at præsentere dem som lagdelte.

Stof og form – hvad er forskellen?

Man skal også være opmærksom på, at stof og form ikke er identiske. Stof er atomart, mens form er dannet af molekyler. Stof findes reelt kun på de atomare underplaner. De seks molekulære underplaner på hvert niveau er form.

Når man i åndsvidenskaben hører om et inkarneret væsen, der består af liv, bevidsthed og form, vil formen repræsentere stoffet. Vær derfor opmærksom på, at ordet "stof" anvendes i flere betydninger.

Liv og form – hvad er forskellen?

De to første udstrømninger fra Tredje og Anden Logos har nu dannet en stofkugle, som livet kan tage bolig i. Liv og form er derfor adskilte ting. Hermed skulle det være klart, hvad der menes med stof og form, men hvad er liv?

Livet er ren energi eller kraft. Livet er den gådefulde kraft, som er den afgørende forskel på, om et væsen er levende eller dødt. Kan man skelne formen fra det liv, der bor i den? Ja – for livet kan sammenlignes med almindelig elektrisk strøm. Strømmen er altid den samme. Det er formen, den strømmer igennem, der udgør forskellen. Eksempelvis er der ingen forskel på den strøm, der strømmer igennem en støvsuger, en computer, en boremaskine og et Tv-apparat, men der er som bekendt stor forskel på deres funktioner. Hvis der er sat strøm til apparatet, kan det fungere – hvis ikke fungerer det ikke.

Formerne gør mennesker forskellige – ikke livet

Der er kun ét liv i Universet. Mennesker, dyr, planter og mineraler er forskellige livsformer, men det er det samme liv, der strømmer igennem naturrigernes mangfoldige former. Når der er liv i en form, fungerer den. Er der ikke liv i den, betragtes formen for død. Det er altså ikke livet, der adskiller mennesker, men kvaliteten af de former, livet udtrykker sig igennem. Mennesker er forskellige, fordi deres tankeliv, deres følelsesliv eller deres handlinger i det fysiske liv kommer til udtryk igennem former med forskellige kvaliteter. Det er derfor formerne, som mennesker bor i, der karakteriserer deres natur.

Første Logos

Det er nu hensigten at forsøge at definere Første Logos – den gådefulde livskraft. Hvad er typisk for den rene energi eller kraft, der kaldes liv? Det er reelt et ubesvaret spørgsmål, men i første omgang kan man sætte lighedstegn mellem begrebet energi og liv.

Hvad er energi? Hvad er liv?

Det er kendt, at naturvidenskaben har vanskeligt ved at definere energi, men det er normalt at påstå, at den primært udtrykker sig gennem aktivitet eller bevægelse. Hvis noget kan bevæge sig ved egen kraft, er der energi eller liv til stede, siger forskerne. Livet defineres altså som en virkning ikke som en årsag.

Forklaring følger i næste solsystem

Det har endnu ikke været muligt at definere livet som noget specifikt. Det gælder også for åndsvidenskaben. Hver gang man får en dybere forståelse af livets udtryk, undslipper forståelsen af selve livet. Livet flytter sig hver gang ind på et endnu dybere plan. Åndsvidenskaben oplyser, at menneskeheden først vil få en specifik forståelse af selve livet i næste solsystem.

En samtidig proces

Det er vigtigt igen at understrege, at den skematiske beskrivelse er en illusion, netop fordi den viser tingene skematisk. Man kunne få det indtryk, at de tre udstrømninger fungerer uafhængigt af hinanden og er adskilt i tid, sådan at Tredje Logos strømmer hele vejen ned gennem planerne, og når denne udstrømning er afsluttet, begynder udstrømningen fra Anden Logos – etc. Der er utvivlsomt tale om en samtidig proces. Processen foregår før dannelsen af tid og rum. Alt er udtryk for enhed. Tid eksisterer endnu ikke, for tid skabes af menneskets tænkning.

Den egyptiske symbolik

I den egyptiske esoterik beskrives processen ved hjælp af de to obelisker ved tempelindgangen, og her lærte neofyterne, at Første Logos (livet) indleder udstrømningen, men i samme øjeblik aktiveres Tredje Logos (stoffet), og i mødet mellem Første og Tredje Logos (liv og stof) – eller i spændingsfeltet mellem de to obelisker – opstod Anden Logos. Faderen og Moderen mødes og Sønnen skabes gennem forening eller syntese af de to aspekter eller modpoler.

Tredje udstrømning – skabelse af monader

Liv eller ren energi er karakteristisk ved udstrømningen af Første Logos. Første Logos udsender myriader af livsgnister, (som alle er dele af Logos selv), ned i det stof, der er skabt af de to foregående udstrømninger. Hver eneste af disse livsgnister udgør en selvstændig enhed, som

i åndsvidenskaben kaldes en monade eller ånden. Monade stammer fra latin og betyder "den ene".

Indiens og Egyptens symbolik

I Østens terminologi kalder man ånden for "den ene lille livsgnist af den guddommelige ild". I det gamle Egypten havde man en smuk legende, der beskriver udstrømningen af guddommeligt liv. Her er skaberguden Atum identisk med Første Logos, og spredningen af livsgnistene sammenlignes med mandens orgasme, hvor der udsendes myriader af sædceller i urhavet (livmoderen) som en forudsætning for at skabe separate livsenheder. Hver eneste sædcelle rummer en livsgnist af guden selv, og indeholder derfor også potentialet til at vokse op og blive ligesom guden. Sønnen kan blive ligesom Faderen.

Fra agern til egetræ – fra monade til solsystem

Ånden kan sammenlignes med et frø, der som bekendt rummer muligheden for at vokse op og blive ligesom sit ophav. Et lille agern indeholder eksempelvis latent et helt egetræ. I generne rummer det programmeringen af sit gigantiske ophav, som er målet for agernets udvikling og vækst. På samme måde har mennesket et åndeligt ophav, en udvikling og et åndeligt mål.

Det mindste der rummer det største

Sammenlignet med en ånd er et fysisk atom gigantisk. Ånden rummer hele menneskets potentielle vækst. Ånden er ufattelig lille, og alligevel er den programmeret med ufattelige mængder af informationer. De udgør samtlige latente egenskaber – ikke alene i menneskets samlede udvikling, men i hele solsystemet. Mennesket er skabt af solsystemet. Menneskets mål er at blive en Sollogos. Det er forklaringen på, at Solen var centrum i de gamle kulturers religioner.

Livsenergi tilhører både ophav og afkom

Man kan hverken beskrive eller forklare livsenergi, men den må uundgåeligt tilhøre både ophavet og afkommet. Det samme gælder en ægcelle i livmoderen. Når ægcellen befrugtes, kan man ikke afgøre, om den tilhører moderen eller barnet. På den ene side er den kimet til barnet, men den er absolut også en del af moderen. Den samme undefinerbare funktion har menneskets ånd. Den udgør overgangen mellem det guddommelige og det specifikt individuelle. Der bor en ånd i dybderne af enhver livsenhed, uanset om det er et mineral, en plante, et dyr eller et menneske. Via ånden strømmer livsenergien ind i formerne, og i evolutionens løb vokser de op og bliver en Sollogos ligesom deres ophav.

Åndens involution

De syv eksistensplaner skal nu gennemgås og beskrives, og igen er det nødvendigt at skabe overblik ved at beskrive planerne skematisk, selvom der som sagt er tale om en illusion. Det hele udfolder sig som liv inden i liv inden i liv. Ved hjælp af den skematiske fremstilling kan man illustrere åndens nedstigning gennem eksistensplanerne – altså dens *involution* – der kendetegnes ved tiltagende involvering i planerne. Ånden vikler sig ind i stoffet.

Åndens "rodtrævl"

Hvis man sammenligner med et agern, kan man forestille sig, at ånden ligesom et agern først skal lægges i jordbunden (stoffet), hvorefter det indleder en spireproces. Den nedsænker nu sin "rodtrævl" i jordbunden og begynder at suge næring til sig. Jordbunden er de fem eksistensplaner, der ligger under åndens eget plan.

Ren livsenergi – men endnu ingen "ledning"

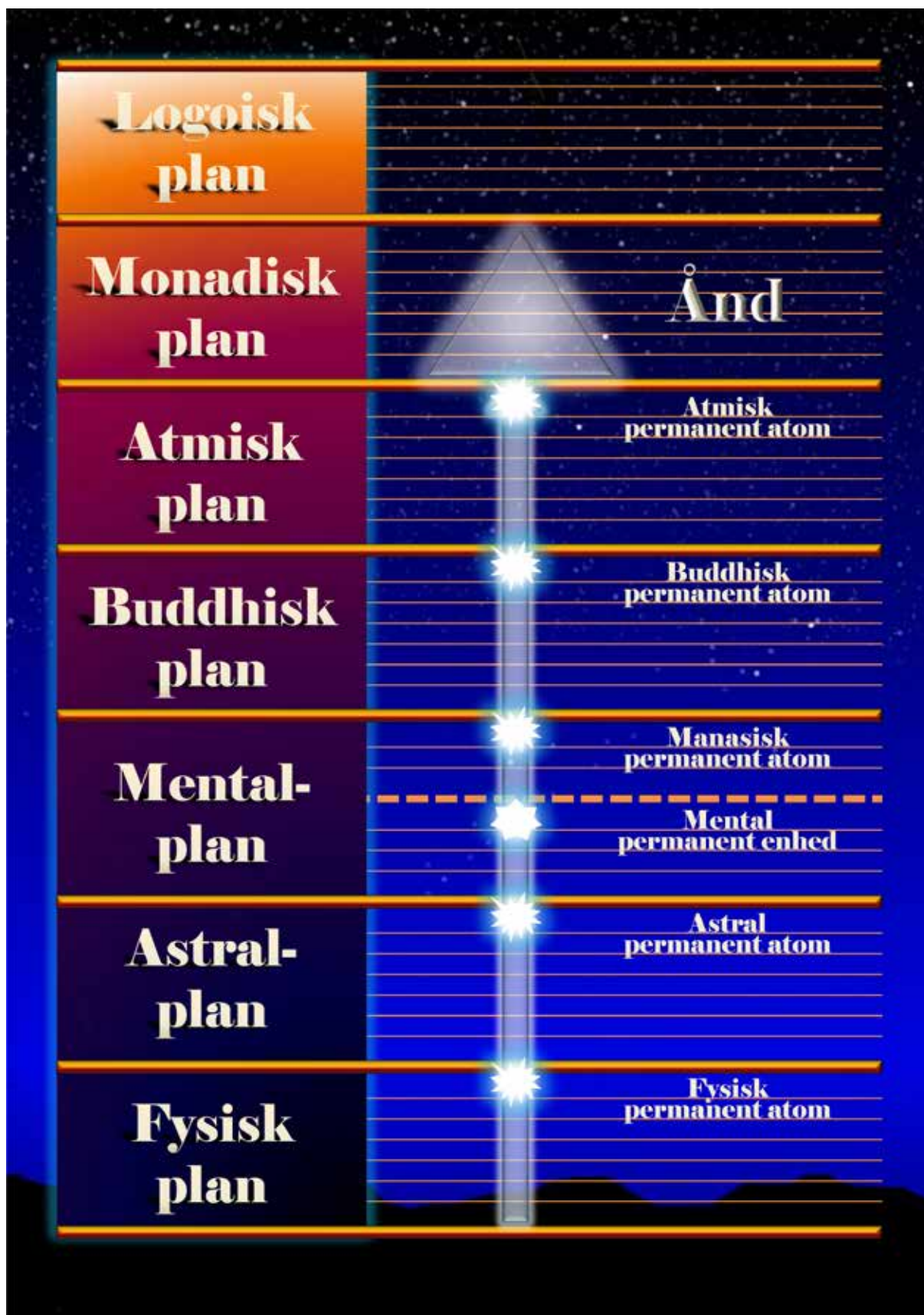
Ånden sender en strøm af ren livsenergi ned i og ud på eksistensplanerne. Linjen på planchen forestiller *ikke* en ledning eller en form. Linjen repræsenterer selve livsenergien. Det er en vigtig information, for der er endnu ikke tale om bevidsthed. Bevidsthed opstår først, når livet strømmer i en form. Man kan sammenligne med almindelig elektrisk strøm (livsenergien), der strømmer i en ledning (en form), og fra fysiktimerne ved de, der hørte efter, at udenom ledningen dannes der et magnetfelt (bevidsthed). Planchen viser blot, at livsenergien strømmer ned i de underliggende planer. Den strømmer endnu *ikke* i en form, og derfor er der endnu ikke opstået bevidsthed.

De permanente atomer

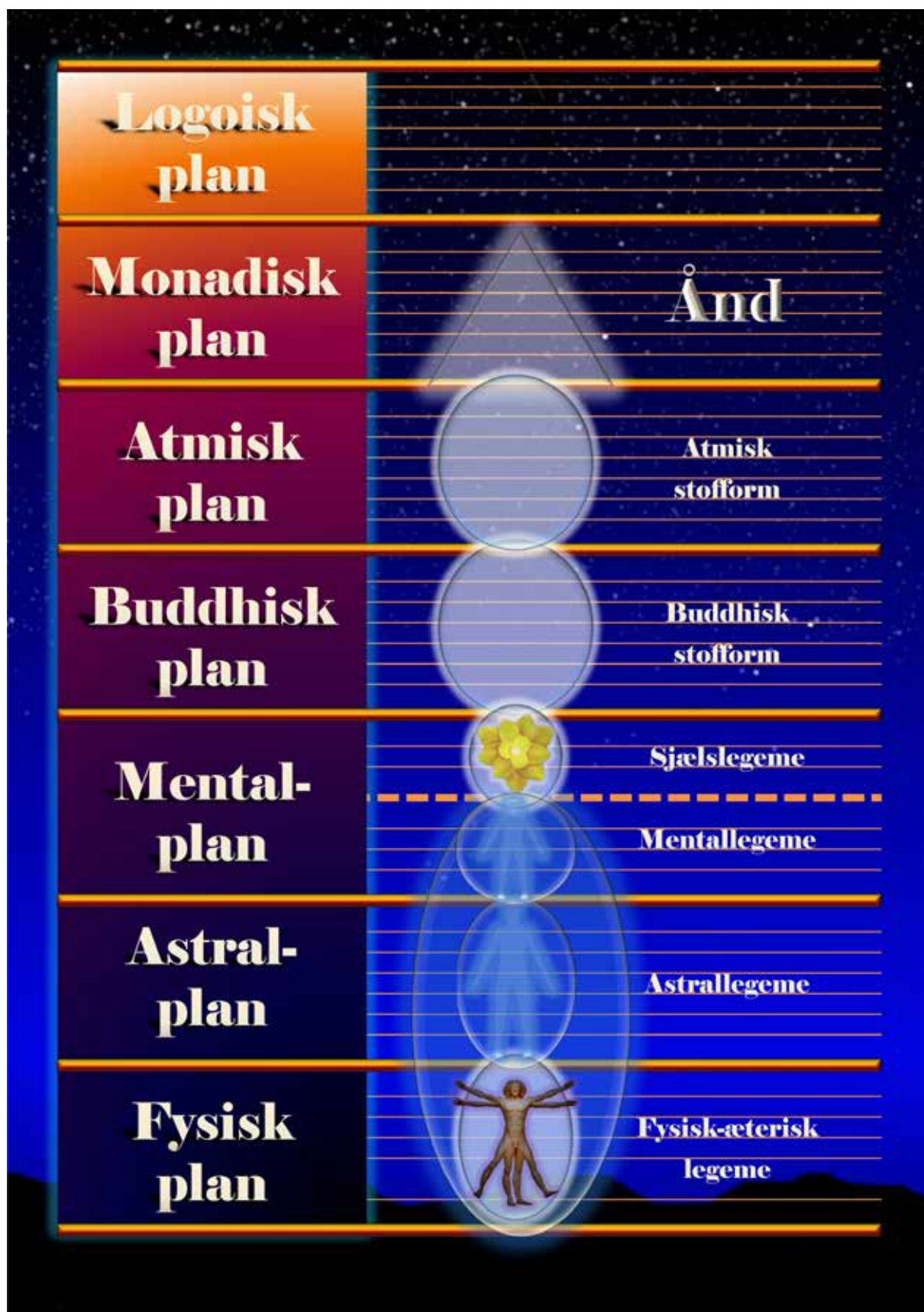
På sin vej ned gennem planerne knytter ånden et atom til sig på det øverste underplan på hvert plan – plus en ekstra enhed på det fjerde mentale underplan. På dette plan er der ikke tale om et atom men et molekyle, eftersom underplanet er dannet af molekylestrukturer. Når der er et molekyle og ikke et atom på dette plan, skyldes det, at mentalplanet er todelt, og de to niveauer har hver sin funktion. Man kalder atomerne for *permanente*, fordi de i umindelige tider er fastgjort til livstråden. Involution vil derfor sige, at ånden *forankrer* sig på underplanerne.

Hensigten er udvikling af bevidsthed

Hvad er hensigten med denne proces? Formålet er at udvikle bevidsthed, og bevidsthed kan kun udvikles gennem stofformer. Hvis ånden ikke kan inkarnere i stofformer, er der ingen bevidsthed og derfor ingen evolution. Derfor nedsænker ånden sin livsenergi i stofformer af forskellig tæthed, for det er friktionen mellem livsenergien og stofformerne, der fremkalder bevidstheden – og dermed evnen til at tænke, føle, sanse og kommunikere med omgivelserne. Derfor strømmer livet ud i de områder, hvor der er mulighed for at bygge stofformer, som ånden kan inkarnere i og udtrykke sig igennem. Når ånden har sænket sit liv helt ned i mineralriget, kommer den til et vendepunkt, og den efterfølgende bevægelse kaldes *evolution*. Evolution repræsenterer tilbagevejen. Ånden udvikler sig – eller vikler sig igen ud af stoffet. I evolutionsprocessen dannes der former omkring de permanente atomer, som livet nu kan inkarnere i for at udvikle bevidsthed. Her begynder den egentlige bevidsthedsudvikling. Livet bevæger sig nu nedefra og op – eller udefra og indad – altså fra den ydre formverden tilbage mod det indre åndelige ophav.

Åndens involution

Åndens evolution

Fra mineral til mester

Først kommer bevidstheden til udtryk gennem fysiske former, og den første bevidsthed, der opstår i naturen er *mineralbevidsthed*. Udviklingen løfter derefter langsomt bevidstheden op på højere bevidsthedsniveauer – først ind i den astrale form – videre ind i den lavere mentale form – derefter til den højere mentale form – den fortsætter til den buddhiske form – og slutter i den atmiske form.

Når bevidstheden engang er vendt tilbage efter at have høstet alle erfaringer i de lavere former, er den nået et foreløbigt mål. I menneskeriget kaldes det for "*mesterskab*". Mesterskab er reelt en mellemstation, hvor alle de erfaringer, der kan gøres i de fem lavere verdener, er gjort. En mester mestrer alle de energier og former, der findes i de fem verdner. Mennesker er endnu blot på vej mod dette mål.

Involution og evolution

Man kan konkludere, at uden form er der ingen bevidsthedsudvikling. Udvikling består af involution og evolution – af en bevægelse ind i stoffet og en bevægelse ud af stoffet. Involution og evolution er principielt meget forskellige. Formbygningen begynder nedefra, og vokser op gennem mineralriget, planteriget, dyreriget og menneskeriget. Udviklingen gennem naturrigerne sker nedefra og op.

Spørgsmål til eftertanke

Hvilken konsekvens har de traditionelle naturvidenskabelige teorier om udviklingslæren efter din mening? Og hvilke konsekvenser har de åndsvidenskabelige?

Et muligt svar kunne være, at den traditionelle psykologi er empirisk (erfaringsbaseret). Derfor er der ingen grund til at sætte spørgsmålstejn ved dens iagttagelser. Men der er god grund til at sætte spørgsmål ved dens teoridannelse, og det er det, åndsvidenskaben gør.

Naturvidenskaben opstiller altid en materialistisk teori. Åndsvidenskaben vil derfor betragte denne teori som principielt forkert, ganske enkelt fordi den mangler den åndelige overbygning. Åndsvidenskaben forkaster ikke traditionel empiri, men tilbyder en overbygning.

Den materialistiske teori, som bygger på darwinismen, er i virkeligheden en illusion. Livet kan ikke udvikle sig fra ingenting til et så ufattelig kompliceret væsen som mennesket gennem tilfældige mutationer på den relativt korte tid, der har været til rådighed siden "big bang". Hvorfor er det ikke muligt? Fordi der for hver bæredygtig mutation¹, må være myriader af fejlslagne forsøg, før det rigtige valg rammes.

Ifølge darwinismen må mutationer opstå én ad gangen, og de må være tilfældige. Men man ved, at naturens tilpasninger indebærer, at hærskarer af mutationer udvikler sig i samme retning. De utallige mutationer har i årmillioner tilpasset sig udviklingen frem imod et enkelt mål.

Og det er her, man har darwinismens problem, for ifølge forskerne er der intet mål. Alt bygger på tilfældigheder. Det hele skulle være startet med den første mutation, og herefter opstår alle efterfølgende mutationer én ad gangen. Det kan bare ikke nås på de 15-20 milliarder år, som forskerne påstår, er Universets alder.

Konklusionen er ikke, at den darwinistiske empiri er forkert, men at *teoridannelsen* er det. Udgangspunktet for teoridannelsen er nemlig, at udviklingen er tilfældig, og at livet kun er fysisk. Derfor indrettes teorierne efter disse fastlåste forudsætninger.

Åndsvidenskaben accepterer mutationer, men påstår at de ikke sker tilfældigt. De har et mål. Målet er en guddommelig bevidsthed. Det er derfor ikke formen, der udvikler sig gennem tilpasninger til omgivelsernes livsbetingelser, men bevidstheden der styrer udviklingen af formen, så den tilpasses hensigten og styrer mod målet.

Hvad er formålet med involutions- og evolutionsprocessen? Hvorfor får Gud børn, som kan vokse op og blive ligesom Ham?

1 Mutationer = forvandlinger

Der findes ikke svar på dette store spørgsmål. Ingen kender hensigten med denne proces. Ingen kan svare på, hvorfor Universet eksisterer, hvorfor der er bevidsthed og stof i Universet ... etc. Man kan bare konstatere, at det er der, og at alle levende væsener er en del af det. Mennesket får børn, og de vokser op og får børn – det hele fortsætter i en evig spiral, som går over i solsystemer, galakser, galaksehobe osv. ... men ingen ved hvorfor.

Der er kun ét liv og ét tankesind. Enhver bevidsthedsenhed er udgået fra Gud eller Logos. I processen med at vende tilbage til ophavet erkender de enkelte bevidstheder det, der allerede er, og det de hele tiden har været. Intet menneske kender udbyttet af denne kosmiske eller guddommelige proces.

2. kapitel

DET TREFOLDIGE MENNESKE

Mennesket har tre hovedaspekter.
Ånd, sjæl og personlighed.

I forhold til åndens involution foregår dette emne mange milliarder af år senere. Livet, energierne og formerne har udviklet sig igennem tre store naturriger og dermed det kolossale tidsrum, det tager at gennemleve mineralriget, planteriget og dyreriget frem til menneskeriget. Det er ikke hensigten at gennemgå bevidsthedens udvikling i de tre lavere rigere, men at springe så langt frem i evolutionen, at livet er nået helt frem til menneskeriget.

Ånd, sjæl og personlighed

Mennesket kan opdeles i tre hovedaspekter: *Ånd, sjæl og personlighed.*

1. Ånden – viljen til eksistens

- 1a. Viljen til eksistens
- 1b. Fremadrettet og udadrettet (den lige linje)
- 1c. Enhed

Ånden er menneskets dybeste aspekt – det allerinderste liv. Ånden karakteriseres af en kvalitet, man kan kalde "*viljen til eksistens*". Åndens bevægelse er *fremadrettet og udadrettet*, og den kan karakteriseres som *elektrisk*. Åndens natur er umulig at fatte. Ethvert forsøg på at beskrive dette dybe bevidsthedsstadium vil være formålsløs. Man kan dog sige, at ånden repræsenterer *enhed*. Ånden har intet at gøre med form – i hvert fald ikke i den forstand, mennesket forstår ved form. Kommunikation på det åndelige plan eksisterer ikke. Åndelig "kommunikation" kommer alene til udtryk som sjælens oversættelse af åndens impulser.

Må beskrives med paradokser

Åndens plan er umulig at definere, og skal det beskrives, må det ske ved hjælp af paradokser. Det er et bevidsthedsplan, der befinder sig hinsides tanken, og alligevel er det planet for den perfekte tanke. Det er et formløst plan, og alligevel er det den perfekte forms plan.

2. Sjælen eller bevidsthedsaspektet

- 2a. Bevidsthed
- 2b. Erfarer, bearbejder og udstråler
- 2c. Spiralformet

Sjælen er kendetegnet ved *bevidsthed*. Sjælen er den bevidste og tænkende enhed, der bor i den menneskelige form. Det er sjælen, der *erfarer*. Det er sjælen, der *bearbejder*. Det er sjælen, der *udstråler*. Sjælens bevægelse er *spiralformet*.

Sjælen er bevidsthed, og bevidsthed eksisterer og kommer til udtryk på mange forskellige niveauer. Alt i Universet er besjælet af liv. Dette liv kommer til udtryk som en eller anden grad af bevidsthed, der udfolder sig gennem aktivitet. Med bevidsthed menes der ikke selvbevidsthed, for det er blot ét bevidsthedsstadium.

Alt er bevidst. Mineraler, planter, dyr og mennesker er alle bevidste. Mennesket har selvbevidsthed, men potentielt i mennesket findes alle stadier af bevidsthed. Nogle er udviklet, andre er latente. Og på denne måde er mennesket skabt i Guds billede.

3. Personligheden

- 3a. Aktivitet
- 3b. Roterende
- 3c. Frastødning
- 3d. Relativitet

Personligheden er kendetegnet ved *aktivitet*. Dens bevægelse er *roterende*. Dens kraft er *frastødning*. Og dens kvalitet er *relativitet*.

Tre overordnede aspekter energetisk set

På baggrund af disse informationer tegner der sig et billede af de tre overordnede aspekter. Hvis man ser dem fra en energimæssig synsvinkel, vil man se tre forskellige typer af energi, der bevæger sig i tre store frekvensmønstre. Det er bevægelsesmønstre eller frekvenser, der bestemmer den form, som ethvert energilegeme skal antage.

Hvis man ønsker at fordybe sig yderligere i de tre energityper, kan denne liste sikkert hjælpe:

ÅND	SJÆL	PERSONLIGHED
Syntese	Magnetisk tiltrækning	Frastødning
Fremskridt	Opmærksomhed	Forandring
Inspiration	Intuition	Instinkt
Evighed	Skabelse	Tid og rum
Vilje	Kærlighed	Aktivitet
Kraft	Visdom	Kundskab
Kosmisk bevidsthed	Universel bevidsthed	Selvbevidsthed
Kontinuitet	Liv	Død

1. *Åndens energier* bevæger sig fremad i *lige linjer*, og dermed skabes der udvikling eller evolution.
 2. *Sjælens energi* bevæger sig i *spiralformede mønstre*, og dermed udvikles der bevidsthed.
 3. *Personlighedens energi* bevæger sig i *roterende mønstre*, og dermed skabes der erfaring.
-
1. *Fremskridt* er et fænomen, der opstår af åndens energi.
 2. *Affinitet* eller *tiltrækning* er et fænomen, der stammer fra sjælens energi.
 3. *Tid og rum* er fænomener, der opstår som et resultat af personlighedens energi.

Trefoldighed

For at kunne forstå den grundlæggende tredeling i både makrokosmos og mikrokosmos, er det nødvendigt at se nærmere på, hvordan åndens og stoffets grundlæggende polariteter dannes. Enhver manifestation resulterer i en polaritet eller dualitet. Uden denne polaritet, er der ingen manifestation. Det tredje aspekt opstår som forholdet mellem de to poler, og dermed er treenigheden skabt.

Eksempel: Dig, døren og handlingen

Dette forhold gælder ikke alene manifestationer, men enhver handling uden undtagelse. Denne påstand kan bevises. Hvis man eksempelvis vil lukke en dør, må man manifestere en handling. Og derved opstår der en polaritet mellem subjekt og objekt.

*Subjektet er "dig", objektet er "døren",
og relationen mellem dig og døren er "handlingen".*

Det er ikke en leg med ord. En hvilken som helst handling falder ind under denne tredeling. Enhver aktivitet vil uundgåeligt bestå af denne tredeling. Intet i verden kan i virkeligheden ske uden denne trefoldige struktur.

Dualitet og treenighed

Treenigheden har udgangspunkt i polariteten eller dualiteten, og den har utallige betegnelser. I åndsvidenskaben tales der om "liv og form", "ånd og stof", "Selv og Ikke-selv", "den transcendent Gud og den immanente Gud", "enhed og mangfoldighed" ... etc.

*Subjektet er én, mens den objektive side af livet altid er mangfoldig.
Det tredje aspekt opstår som forholdet mellem de to poler,
og treenigheden opstår.*

Denne treenighed er af så fundamental betydning, at den indgår i verdens store religioner, i metafysiske systemer og filosofiske retninger.

Hjulet og egerne

Forholdet kan illustreres med et hjul. Livet eller Gud er hjulets midtpunkt. I manifestationen bevæger livet sig ud fra midtpunktet og ind i sin objektive form, og derfor må mangfoldighed uundgåeligt blive resultatet.

Ved hjulkransen må egerne være adskilte, men i midten må de være ét. Derfor vil livet i sin objektive form indebære forbindelse og adskillelse. Og derved opstår: *Selv og ikke-selv. Årsag og virkning. Liv og død. Virkeligt og uvirkeligt. Yin og yang. Lys og mørke. Godt og ondt. Gud og Satan ...* etc.

Enhver oplevelse må have to poler eller muligheder. Det kan illustreres med et eksempel fra sportens verden. Hvis det ene af to hold altid vandt mens det andet altid tabte, ville ingen af holdene tilkæmpe sig erfaring af betydning. Erfaringen ligger i den åbne mulighed for enten at vinde eller at tabe. Det samme gælder i livet, hvor man vokser og udvikler sig gennem alle de erfaringer, der stammer fra placeringen imellem denne polaritet af ånd og stof, Selv og ikke-selv. Denne dualitet – de subjektive og de objektive sider af menneskets væsen og deres kombinationer og mellemstadier – udgør den totale oplevelse og erfaringsmængde.

Manvantara og pralaya

Livet er både en opadrettet og en nedadrettet proces. Livet strømmer ud fra sit ophav mod manifestation for at vende tilbage til sit ophav beriget med den erfaring, der er vundet ved nedstigningen. Livet veksler mellem manifestationsperioder og hvileperioder.

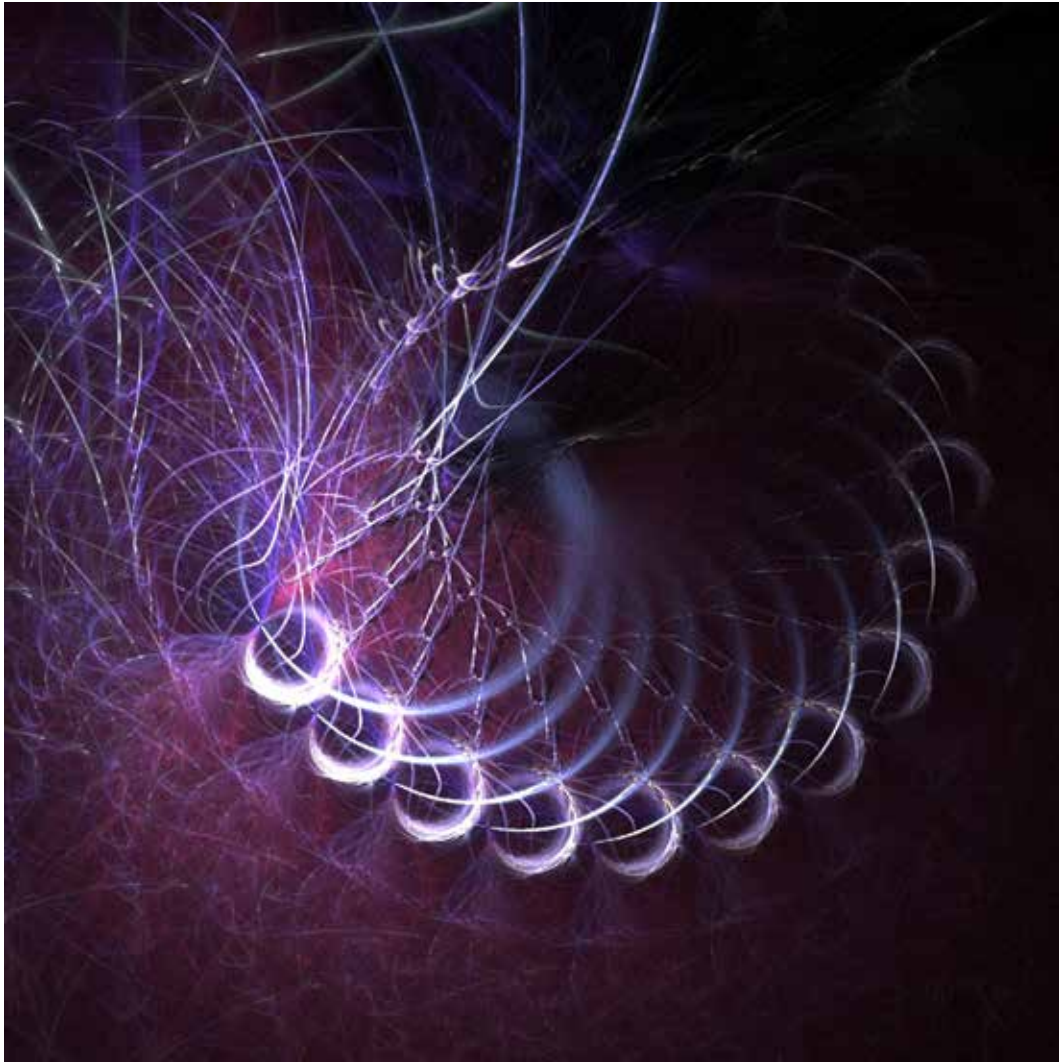
Ensomhed og aktivitet

Dette fundamentale princip genkender enhver i sindsstemninger eller bevidsthedstilstande. I perioder søger man ensomhed. Til andre tider får man lyst til at komme til udtryk gennem skabende aktivitet. Menneskets erfaringer er et spændingsfelt mellem de to poler: *Indadvendthed* og *udadvendthed*. Livsfaserne kan have relation til alder, køn og andre faktorer, der konstant skifter styrke og betydning i overensstemmelse med livsstrømmens vekslende indflydelse. Rytmerne eller kredsløbene, der opstår ved at livskraften bringes i relation til indadvendt og udadvendt fokusering, er af stor betydning for det menneske, der ønsker at kende sig selv.

Det er vanskeligt at afbalancere livet og til enhver tid finde det rette forhold mellem polerne i sig selv. Livet står aldrig stille, men skaber et kontinuerlig spændingsfelt mellem polerne. Derfor opstår der hvert øjeblik en ny situation, en ny oplevelse, en ny aktivitet og nye erfaringsmuligheder.

Hovedet i skyerne – fødderne på jorden

De fleste mennesker frygter det ukendte, og forsøger derfor at undgå de nye situationer og fastholde de trygge vanemønstre. Det kræver dygtighed og disciplin at balancere mellem de to poler. I udviklingens lange løb vil mennesket lære, at de to principper ikke er modsætninger men i virkeligheden tæt forbundne. Mennesket bliver i stand til at skabe ligevægt og "*holde hovedet i skyerne og fødderne på jorden*". Man modtager ånden og giver den udtryk i formen.

Ubalancer og penduleffekten

Lever man for stærkt efter det ene princip, vil energien altid svinge tilbage til det andet princip for at skabe ligevægt. Her er forklaringen på de pludselige forandringer, der sker i alle menneskers liv. Mennesker, der for eksempel er utilfredsstillt i fysisk kærlighed, oplever ofte, at energierne reagerer fra de lavere trin og svinger opad – de bliver stærkt åndelige ... i det mindste for en tid. På den anden side vil mennesker, der arbejder for hårdt mod åndelige mål ofte opleve, at energierne vender og svinger ned i stærke fysiske og materielle begær.

Fra trefoldighed til firfoldighed

Disse principper skal udvides, for trefoldighed fører til firfoldighed. Man kan også sige, at de tre skabende kræfter udtrykker sig i fire kvaliteter – eller elementer. Manifestation kræver som sagt tre aspekter, men i manifestationen opstår en lavere firfoldighed, fordi de tre principper kun kan gruppere sig i yderligere fire kombinationer:

Hvis man har ...

A, B & C

- kan de kun forbinde sig som ...

AB, AC, BC & ABC

Den højere trefoldighed	3
og den lavere firfoldighed	<u>4</u>
bliver til syvfoldighed	7

Sådan nedstiger ånd i form, og der skabes syvfoldighed i farve og lyd, og menneskets syv bevidsthedstrin – dvs. de syv chakraer – dannes.

Fra 3- til 4- til 7-foldighed

3. kapitel

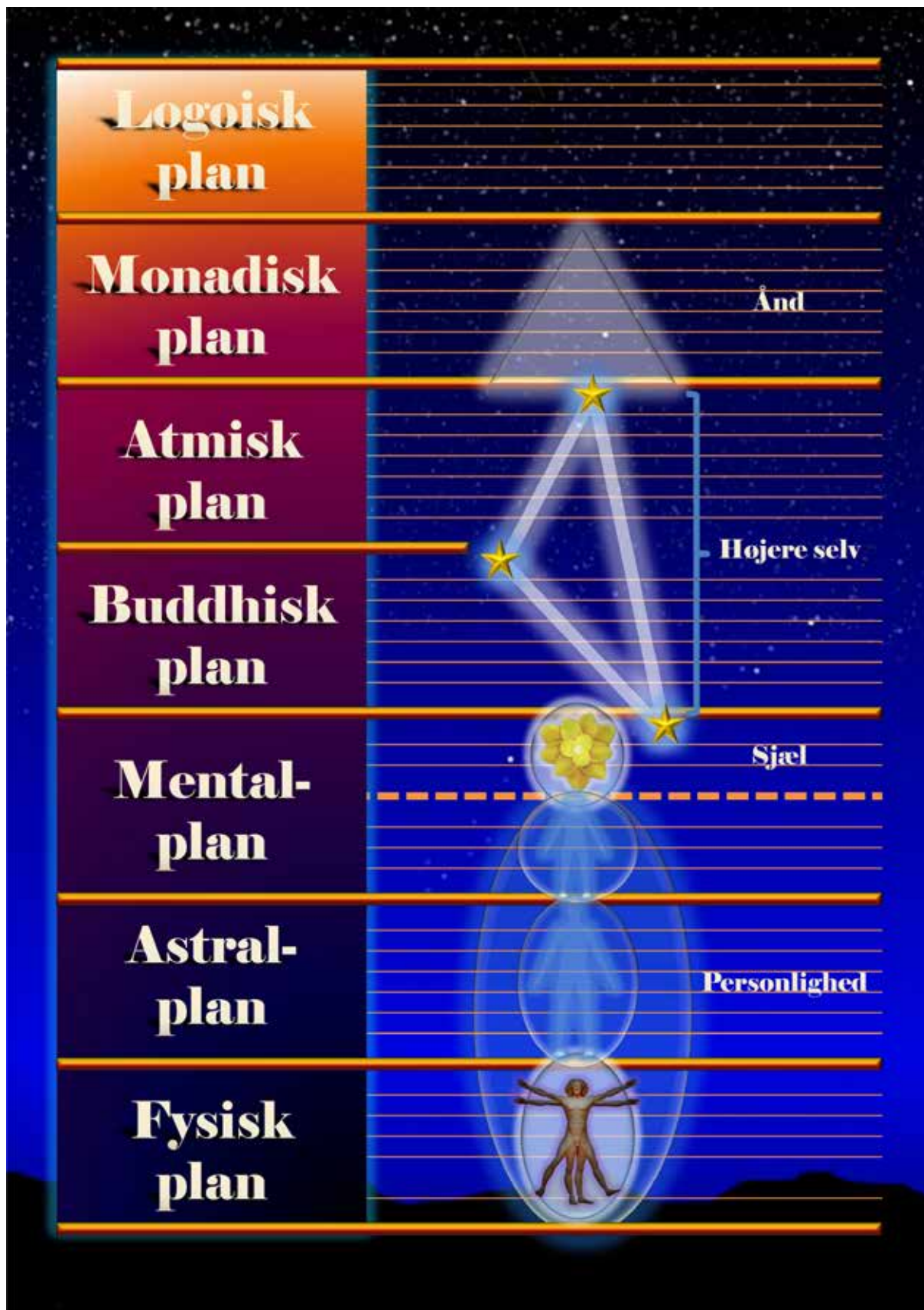
MENNESKETS EVOLUTION

De syv legemer
og stofplaner

Her er det tanken at studere menneskets trefoldighed mere detaljeret. Udgangspunktet er, at der findes syv eksistensplaner, og at mennesket har en ånd. Ånden symboliseres sædvanligvis med en trekant. Trekanten bruges som symbol på livsenheder, for alle livsenheder har tre aspekter på samme måde som Sollogos. Det første aspekt, der svarer til den elektriske strøm i kontakten, kaldes "kraftvilje". Det tredje aspekt, der svarer til den ledning elektriciteten strømmer igennem, kaldes "aktiv intelligens". Og det andet aspekt, der svarer til det magnetfelt, der skabes omkring ledningen, og som er identisk med bevidstheden, kaldes "kærlighed-visdom".

Hvorfor kaldes andet aspekt for "kærlighed-visdom"? Fordi kærlighed er magnetisme eller tiltrækning mellem mennesker. Når man siger, at et menneske udtrykker kærlighed, mener man, at det har tiltrækningskraft eller magnetisme, hvorimod had som bekendt frastøder.

Atma-buddhi-manas – "det højere selv"

Den trefoldige ånd har nedsænket sin livstråd i de lavere verdener, men denne livstråd er ikke bare én livsstrøm. Den består reelt af tre strømme, som udgår fra hvert aspekt.

Første aspekt: Tilknytter det atmiske permanente atom.

Andet aspekt: Tilknytter det buddhiske permanente atom.

Tredje aspekt: Tilknytter det mentale permanente atom på sjælens plan (det manasiske).

Det højere selv – højere bevidsthed

Åndens første projektion ned i de lavere verdener er på denne måde trefoldig. Denne triade kaldes i den åndsvidenskabelige terminologi for "atma-buddhi-manas" eller "det højere selv". Det højere selv repræsenterer tre typer af bevidsthed, som de fleste mennesker endnu ikke har udviklet. Det er disse bevidsthedstyper, der skal udvikles, når mennesket engang bliver en Buddha eller en Kristus. Den bevidsthed, der skabes omkring de tre permanente atomer i den højere bevidsthed, kaldes "Kristus-bevidsthed", og denne bevidstheds laveste udtryk er sjælen.

Sjælen og dens tre legemer

Nutidsmennesket er begrænset til de bevidsthedsniveauer, der ligger under den højere bevidsthed. Den lavere bevidsthed er underlagt sjælen. Sjælen er reelt et stort chakra, der symboliseres med en lotus, som kaldes "den egoiske lotus". Denne lotus har 3x3 blade plus yderligere tre inde i midten.

For de fleste repræsenterer sjælen menneskets højeste og inderste aspekt, men det er vigtigt at forstå, at sjælen *ikke* er en færdig størrelse. Den er under udvikling, og det er den, der fungerer som forbindelsesled til den højere bevidsthed.

Denne sjæl inkarnerer i tre legemer:

1. Et intellektuelt tankelegeme – som også kaldes mentallegemet.
2. Et emotionelt følelseslegeme – som også kaldes astrallegemet.
3. Et todelt handlingslegeme – det fysisk-æteriske legeme.

Personligheden

Tanker, følelser og handlinger udgør på denne måde den person eller personlighed, som sjælen inkarnerer i, når mennesket fødes. Når mennesket dør, afvikles disse tre legemer, og mennesket trækker sig ind i sjælen, bearbejder inkarnationens indtryk og erfaringer, hvorefter det igen er klar til en ny inkarnation beriget med det afsluttede livs erfaringer.

Det, der kaldes en inkarnation, er derfor en bevægelse ud fra sjælen, ned i de tre legemer og tilbage igen.

For at forstå hvad personligheden er, må man forstå, at menneskets totalitet er en miniaturemodel af solsystemet. Mennesket er skabt i Guds billede, siges det, men man kunne også sige, at mennesket er skabt i solsystemets eller Sollogos' billede. Mennesket udgør på denne måde et mikrokosmos, hvor ånden svarer til Sollogos.

På samme måde som Sollogos skabte og opretholder sit makrokosmiske system, opretholder menneskets ånd det mikrokosmiske system med en skabende lyd, der vibrerer ned gennem eksistensplanerne og legemerne. Denne skabende og opretholdende lyd eller livsstrøm er identisk med livstråden.

"Persona"

Personligheden kan defineres på to måder. Den ene hvor personligheden kaldes "persona", som betyder "maske". Det viser, at personligheden ikke er andet end en ydre skal eller maske, som skjuler det, som mennesket virkelig er – *sjælen*.

Den anden fortæller, at "persona" består af to ord: "Per" og "sona". "Per" betyder "gennem" og "sona" betyder "lyd". Personen er derfor den form, som lyden vibrerer igennem, og det er denne lyd vibration, der er årsag til personlighedens manifestation. Personligheden er derfor ikke andet end en form eller et instrument, som ånden lader livsstrømmen tone igennem, og dermed skabes dens manifestation i de tre lavere verdener.

Måske bliver det nemmere at forstå, hvis emnet studeres ved hjælp af en planche, der præsenterer disse begreber på en måde, der klart illustrerer skabelsens trefoldighed eller treenighed på alle niveauer:

Liv og død – udstrømning og tilbagetrækning

Menneskets inkarnation kan defineres som en intoning af det skabende ord eller en udstrømning af vibrerende livskraft ned i de lavere verdener. Døden er simpelthen udtryk for den modsatte bevægelse. Ordet eller livsstrømmen holder op med at strømme, og derved trækkes livet gradvis tilbage fra legeme til legeme og helt tilbage til sjælen. Livsvibrationerne programmeres på denne måde ind i de permanente atomer, hvor erfaringerne opbevares og ligger som latente potentialer. Først trækkes livsstrømmen ind i det astrale permanente atom, derefter til den mentale permanente enhed, og endelig helt ind i sjælen eller til det manasiske permanente atom.

Den tredelte ånd

Øverst eller inderst findes menneskets tredelte ånd, som har tre egenskaber:

1. Guddommelig vilje.
2. Guddommelig kærlighed-visdom.
3. Guddommelig intelligens.

Redskab i hele evolutionen

Den tredelte ånd manifesterer sig i det højere selv, som er åndens redskab i hele evolutionen.

Det tredelte højere selv

Det højere selv kaldes også "den højere triade" – altså en trefoldighed der også har tre egenskaber:

1. Atma – ren livs- eller evolutionsimpuls, der viser sig som *åndelig vilje*.
2. Buddhi – ren intuitiv indsigt, der viser sig som *åndelig kærligheds-visdom*.
3. Manas – ren abstrakt tanke, der viser sig som *åndelig inspiration*.

Redskab i hele menneskelivet

Det tredelte højere selv manifesterer sig i sjælen, som er dets redskab igennem hele *menneskeriget* – altså ikke i mineralriget, planteriget og dyreriget.

Den tredelte personlighed

Personligheden er ligeledes tredelt:

1. Tankeliv – som er den konkrete tankevirksomhed i mentallegemet.
2. Følelsesliv – som er følelser og begær i astrallegemet.
3. Handlingsliv – som er fysisk aktivitet i æterlegemet og det faste fysiske legeme.

Redskab i hele inkarnationen

Sjælen inkarnerer i personligheden, som er dens redskab i hele inkarnationen. Bemærk at tidsforløbet bliver kortere og kortere. Ånden anvender det højere selv i hele den lange evolutionsperiode. Sjælen anvendes som åndens redskab gennem hele menneskeriget. Personligheden benyttes som sjælens redskab i en enkelt inkarnation.

Personlig udvikling

Nu er det nemmere at forstå, hvad der menes med "personlig udvikling", for nu er det indlysende, hvad der menes med ordet "personlighed". Alle mennesker

tænker, føler og handler. Når tanker, følelser og handlinger er integreret og ledes af et vågent sind ud fra bevidste livsmål, udgør de en helhed. Det bliver derfor indlysende, at personlig udvikling handler om at bringe tanker, følelser og krop i et sundt samspil. Dette samspil må man selv skabe, og det fremskyndes, når man iagttager sig selv og bevidst samordner sine tanker, følelser og handlinger til en koordineret enhed. Dermed bliver man en "personlighed" – en stabil natur eller karakter, der hviler i sig selv.

Personlig udvikling vil altså sige, at man beslutter sig for at blive et mere harmonisk og velfungerende menneske, der er i kontakt med omverdenen og frem for alt med sig selv. Meditation kan bringe et menneske i kontakt med iboende kvaliteter og evner, men også med underbevidsthedens mangfoldige impulser. De indre erkendelser og omgivelsernes respons på handlinger og adfærd, skaber en selvudviklingsproces, hvor man udfolder og finstemmer sin personlighed. Det er en proces, hvor man tager ansvaret for sig selv, realiserer sine drømme og får en sund kontakt med de forskellige sider af sin natur.

Åndelig udvikling

Åndelig udvikling ligger i naturlig forlængelse af den personlige udvikling, og de overlapper hinanden på visse områder. Den afgørende forskel er, at den åndelige udviklingsproces ikke handler om personlighedens udfoldelse, men om dens evne til at modtage og registrere højere impulser. Åndelig udvikling handler derfor om tiltagende sjælskontakt. Processen udvikler sjælens kvaliteter og forstærker de positive egenskaber. Denne indre vækst vil gradvis udfolde de iboende potentialer.

Spørgsmål til eftertanke

Hvad er forskellen på "lavere bevidsthed" og "højere bevidsthed"?

Svaret kunne være, at højere bevidsthed eksempelvis er buddhisk bevidsthed, der kommer til udtryk som kærlighed og visdom. Der er dog ikke tale om den almindelige opfattelse af kærlighed, der er knyttet til begærlivet, og derfor er astralt. Denne form for "kærlighed" hører til personligheden eller den lavere bevidsthed. Buddhisk bevidsthed er fokuseret på at give – ikke at modtage.

Et godt eksempel er Jesu domfældelse, hvor han nøgen, pisket og iført tornekrone dømmes til korsfæstelse, selvom han var uskyldsren, mens Barabbas, der ifølge Bibelen var en skrappelløs forbryder, blev frigivet af folkemængden. Alligevel kunne Jesus sige: *"Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."* Han tænkte ikke på sig selv. Selv i denne situation var han i stand til at bede om nåde for de mennesker, der på grund af uvidenhed udsatte ham for frygtelige pinsler, for synder han ikke havde begået.

Hvilke energier skal administreres?

De energier, mennesket skal forvalte, er trefoldige. Det er tankeenergiene, følelsesenergiene og de fysisk-æteriske energier. I dag er mennesket på vej ind i et bevidsthedsstadium, hvor visse sjælslove og – principper begynder at styre erfaringerne. Årsagen er, at bestemte sjælsenergi strømmer ind i menneskehedens tankesind for at stimulere den åndelige bevidsthed. Disse energier fejlfortolkes og anvendes ofte forkert, men det er altid tilfældet, når nye energier gør sig gældende. Overgangsperioder vil altid skabe serier af kriser, hvor alle involverede må vælge og vrage og dermed fastlægge den kurs, de ønsker at tage.

Aldrig tidligere i menneskets lange udvikling har mulighederne været større for som gruppe at yde verdenstjeneste til en lidende verden. Der tænkes her på grupper, der forener kræfterne om et fælles formål, og deres indsats vil være i stand til at løfte menneskeheden ud af mørket og ind i lyset. De skal blot beslutte at gøre det. Uanset hvilken vej menneskeheden vælger at gå, vil det i fremtiden være et resultat af gruppebeslutninger.

4. kapitel

DET ÆTERISKE NETVÆRK

Alle de energier, der modtages,
passerer gennem æterlegemet.
Det samme gælder de energier,
man selv sender ud.

Alle videnskaber accepterer evolution eller udvikling som et faktum i naturen. Det enkelte menneske og menneskeheden som helhed befinder sig derfor på et bestemt udviklingstrin. Et udviklingstrin er et bevidsthedsstadium. Og et bevidsthedsstadium er identisk med et opmærksomhedsstadium. For enkeltpersoner såvel som for den samlede menneskehed gælder det, at dette opmærksomhedsstadium er skabt af erfaringer.

Planteriget

Planteriget har et niveau af opmærksomhed. En blomst er eksempelvis opmærksom på varme-kulde, lys-mørke, næring-næringsmangel og andre vækstforhold. Planterne udvikler evnen til at *reagere* på sanseindtryk.

Dyreriget

Dyreriget udtrykker et højere niveau af opmærksomhed. Dyret er instinktivt opmærksomt på omgivelserne. Gennem oplevelsen af sult og frygt lærer dyret at opsøge eller at undgå bestemte oplevelser – at jage eller undgå at blive jaget. Dyrene udvikler evnen til at vælge mellem sanseindtrykkene.

Menneskeriget

Mennesket udtrykker det højeste niveau af opmærksomhed i den fysiske verden. Mennesket er mere eller mindre opmærksom på sig selv. Den primære oplevelse er *adskilthed*. Mennesket føler sig adskilt fra andre mennesker, fra de andre naturriger ... fra alt. Denne oplevelse udvikler *selvbevidsthed* – og evnen til at forstå årsag og virkning.

Det planetariske æteriske legeme

De forskellige stadier af opmærksomhed fungerer gennem planetens æteriske legeme.

Alle stadier (naturriger) fungerer som adskilte enheder, men er reelt dele af det samlede planetariske liv.

Alle dele er forbundet med og styret af det planetariske livs vilje og hensigt.

Alle bevidstheds- og opmærksomhedsstadier udgør på denne måde en samlet enhed. Udviklingen her på planeten er derfor en syntese af alle bevidsthedsstadier i det planetariske legeme, og planetens æteriske legeme er syntesens overordnede redskab.

Det individuelle æteriske netværk

Når man overfører dette planetariske princip til det individuelle niveau, ser man, at en integrationsproces med utallige stadier af bevidsthed er under udvikling i menneskets eget æteriske netværk. I dette afsnit springes der over udviklingen i naturrigerne under menneskeriget for at fokusere på de tre stadier i personlighedens bevidsthed.

Sjælen og dens redskaber

Personligheden består af tre legemer: Mentallegemet, astrallegemet og det fysisk-æteriske legeme. Mennesket tænker, føler og handler ved hjælp af disse legemer, og det er menneskets opgave at skabe syntese mellem de tre legemer. I åndsvidenskaben anvendes udtrykket "*den integrerede personlighed*", når dette syntesearbejde lykkes. Syntesen forudsætter nemlig, at det enkelte menneske har integreret den mentale, følelsesmæssige og fysiske opmærksomhed. De tre legemer fungerer som en integreret enhed. Der er med andre ord fuldkommen overensstemmelse mellem tanker, følelser og handlinger. Først når det er sket, kan integrationen med sjælen foretages.

Det æteriske legeme må blive en realitet

Det første skridt i denne udvikling er naturligvis evnen til at betragte det æteriske legeme som en realitet. Det er nødvendigt at løfte sig over de fysiske sanser og erkende, at alt hvad man ser, hører, smager, lugter og føler er resultatet af energi, der strømmer igennem det æteriske netværk. Alle de energier, man modtager, strømmer gennem dette legeme. Og det samme gælder de energier, man selv sender ud. De passerer også gennem det æteriske legeme. Alt hvad mennesket sanser, og alt hvad det udsender, er et resultat af indre æteriske aktiviteter.

Stammer fra mentalplanet

De energier, der konstant strømmer gennem det æteriske netværk, stammer fra mentalplanet. Sjælen, der befinder sig i dyb meditation på sit eget plan, skaber de ideer, der skal inspirere udvikling. Sjælen "anbringer" dem i det mentale redskab, hvor mennesket bevidst eller ubevidst opfanger dem.

Tankestrømmene farves af personligheden

Sjælens tankestrømme passerer igennem det æteriske netværk. Personlighedens evne til at modtage, fortolke og anvende de sjælelige ideer vil være afgørende for det æteriske legemes tilstand. Ideerne kan nemlig farves og forvandles af personligheden, inden de kommer til udtryk. Hvis ideerne fordrejes af egoisme, grådighed, bitterhed, frygt, irritation, vrede, had etc., vil resultatet være et tåget og tungt æterisk redskab, og det vil igen resultere i et usundt fysisk legeme.

Tankeforædling er en forudsætning

Hvis man betragter tankelivet hos gennemsnitsmennesket og hos menneskeheden som helhed, er det ikke overraskende, at verden er præget af lidelse. Denne ulykkelige situation kan ikke og vil ikke ændre sig før menneskets tankeliv ændrer sig. Det er derfor en pligt at rense og forædle sine tanker og derved yde sit bidrag til forædling af menneskeheden tankeklime. Had og fjendskab skal forvandles til kærlighed. Begær og grådighed skal forvandles til aspiration og verdenstjeneste.

Det kritiske sind

I dag lægges der stor vægt på det analytiske, dissekerende og kritiske sind. Der er intet galt med en sund skelneevne, men desværre betragtes evnen til at finde og påpege fejl og kritisere andres aktiviteter, som et udtryk for høj intelligens. Lidt provokerende kan man opdele menneskeheden i to overordnede grupper. De få, der får nye ideer og har modet til at forsøge at omsætte dem til handling

– og de mange, der løber bagefter og kritiserer. De færreste har modet til at deltage aktivt i forandringen af verden.

Det kritiske sind leder efter fejl og mangler. Kritiske mennesker ser ofte kun "hullerne i osten". Men forvandlingen af menneskehedens tankeklime kan ikke ske ved hjælp af kritik. Forædlingen af det enkelte menneskes eget tankeliv og omgivelser kan ikke ske som følge af, at det blander sig i andres anliggender. Den eneste vej er selvdisciplin og udvikling af evnen til at elske sine medmennesker.

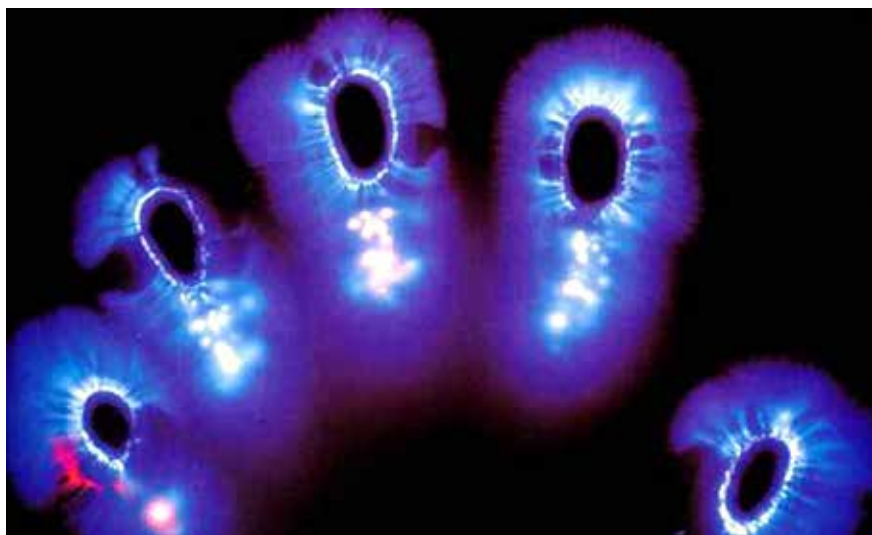
Derfor – stop al nytteløs kritik, udryd misundelsen, indstil al sladder. De, der tænker kærlige tanker, som bruger venlige ord og har en harmløs adfærd, er de virkelige disciple – også selvom de aldrig har hørt om "udviklingsvejen", og ikke kan forklare åndsvidenskabens tekniske detaljer.

Sjælens tre energiredskaber

Sjælens redskab er som sagt trefoldigt. Ved hjælp af dette redskab koordinerer sjælen sine aktiviteter i tid og rum. De tre energiredskaber er:

1. Mentallegemet
2. Astrallegemet
3. Æterlegemet

Hvad med den fysiske krop? Når den ikke nævnes her, skyldes det, at den ikke længere er et redskab til udvikling af den menneskelige bevidsthed. Det fysiske legeme er blot en virkning – ikke en årsag. Åndsvidenskabens oplyser, at det fysiske legeme er så færdigt, at kroppen reelt er en robot, der styres af æterlegemet. Kroppen bidrager ikke selv til yderligere udvikling af mennesket. Al udvikling stammer fra æterlegemet. Det fysiske menneskes fortsatte udvikling er derfor ikke en biologisk udvikling, men en æterisk.

Netværk af fine energitråde

Æterlegemet er dannet af stof fra det elektromagnetiske område. Det er elektrisk og rummer et netværk af fine energitråde eller -kanaler, og gennem dem gennemstrømmes hele systemet af æteriske energier. I det fysiske legeme er disse energikanaler knyttet til nervesystemet. Æterlegemet strækker sig et stykke uden for det fysiske legeme. Hvor meget afhænger af bevidsthedens udviklingstrin.

Den usynlige proces i livmoderen

Når ægcellen befrugtes, sker der en usynlig proces i livmoderen. Sjælen ned-sænker sin livstråd, som fastgøres i den befrugtede ægcelle. En strøm af ren livsenergi omslutter og gennemtrænger nu ægcellen, og livsenergien spreder sig ud i et lysende energi-net, og danner derved den æteriske energistruktur, der tager form af et menneskefoster. En lille lysende barneskikkelse toner frem i og omkring den befrugtede ægcelle.

Atomets svingninger tiltrækker stof

Livsenergien strømmer ind i det fysisk permanente atom, som er fastgjort i hjerteregionen i ryggen mellem skulderbladene på fosteret. Når det sker, begynder det permanente atom at udsende sine svingninger til omgivelserne. Det stof i kvindens livmoder, der vibrerer på samme frekvens som det permanente atom, sættes i svingninger, og tiltrækkes og begynder at antage form. Den første gennemsigtige struktur begynder nu at vise sig.

"Nadier" – de hule strå

Æterlegemet gennemstrømmes som sagt af lysende energitråde – de såkaldte "nadier". "Nadi" er et sanskritord, som betyder "hult strå". Energistrukturen er nemlig hul, for nerverne er dannet indeni. Nerveenergieerne strømmer derfor ikke i nerverne, men udenpå dem.

En uhyre subtil energistruktur, der har form af det menneskelige nervesystem, toner frem. Denne struktur skaber en energimæssig støbeform for det menneskelige legeme. I denne form samles molekylerne til celler, som samles til cellevæv, som samles til organer og organsystemer ... etc. Uden denne støbeform ville det menneskelige legeme ikke kunne dannes, for der ville ikke være noget, der styrede formbygningen. Det er naturligvis sjælen, der styrer de forskellige former for celledeling i de forskellige områder af det nye legeme.

Genetikens gåde

Jamen lægevidenskaben påstår jo, at det er menneskets DNA, der styrer formningsprocessen. Det er korrekt, at DNA styrer genetikken i celledelingen, men forskerne ved ikke hvordan. Problemet er, at alle celler har nøjagtig samme DNA-materiale. Alle celler har derfor samme programmering, så spørgsmålet er derfor, hvordan cellerne finder ud af, hvilke celler der skal være øje, knogle-, nerve-, blod-, muskelceller etc.?

Æterisk programmering

Ifølge åndsvidenskaben er det de æteriske frekvensmønstre, der styrer både celledannelse og formgivning. Når en celle trækkes ind til et område i legemet, hvor der eksempelvis skal dannes et øje, vil programmeringen eller frekvensen i området udsende impulser til cellen om at danne øjevæv. Derfor vokser der et øje frem i hovedet og ikke en hånd.

Æterlegemet er årsagen – kroppen er virkningen

Konklusionen er derfor, at det er æterlegemet, der skaber menneskets fysiske form. Men æterlegemet er ikke det fysiske menneske. Den biologiske krop er heller ikke det fysiske menneske.

*Æterlegemet integreret med den biologiske krop
er det fysiske menneske.*

Æterlegemets energityper

Æterlegemet er dannet af mange forskellige energier, blandt andet disse fire:

1. De energier, der styrer det fysiske legemes individuelle form

De binder partiklerne sammen, mens det iboende liv former det til en helhed. Uden dette netværk ville den fysiske krop falde fra hinanden. Svag forbindelse mellem det æteriske og fysiske medfører åndssvaghed, imbecilitet etc. Årsagen er, at sjælen ikke kan kontrollere det fysiske legeme på grund af utilstrækkelig kontakt.

2. De energier, der styrer omgivelserne, som mennesket er en del af

Energierne forbinder mennesker til deres familier, bekendte og lokalområdet, og gør det muligt at udføre de daglige aktiviteter. Energierne er ikke begrænset til enkeltindivider, men gennemtrænger omgivelserne.

3. De energier, som gennemtrænger og påvirker en nation eller en race

At denne forbundethed skaber relationer, er indlysende.

4. De energier, der gennemtrænger og styrer selve planeten og forbinder menneskeheden til alt andet på Jorden

Man kan heraf se, at der bag den tilsyneladende ydre adskillelse er indre enhed. Alt er forbundet via æteren.

Det fysiske legeme er helt og holdent afhængigt af æteren. Det er det æteriske netværk, som gennemstrømmer hjernen og nervesystemet, der overfører de subtile impulser, der er en forudsætning for det fysiske liv.

Overfører tanker, følelser og kraft

Det er det æteriske netværk, der overfører tankeimpulser, følelsesimpulser og fysisk kraft. Det er ved hjælp af dette netværk, at tankesindet kan overføre sine indtryk til hjernen, og at astrallegemet kan overføre følelses- og begærimpulser til hjernen og nervesystemet. Og det samme gælder de livsnødvendige impulser, der aktiverer organerne, nervesystemet og de endokrine kirtler i det fysiske legeme.

Når det æteriske legeme engang er tilstrækkeligt udviklet, vil sjælen benytte det til at styre og kontrollere tankelivet, følelseslivet og den fysiske krop.

Øvelser

Det er muligt at studere æterlegemet ved hjælp af nogle nemme praktiske øvelser. De æteriske energistrømninger omgiver kroppen, og hos alle mennesker stråler de et stykke uden for kroppen. Hvor langt æterlegemet strækker sig uden for kroppen afhænger af, hvor meget vitalitet, der er i legemet. Hvis man beder en ven om at stille sig foran en hvid væg, kan man forsøge at iagttage deltageren med øget koncentration. Man skal forsøge at fokusere et sted bag personen – altså ude af fokus. Det er nemmere at se denne lysende "glorie" om sommeren, hvor de fleste menneskers æterlegeme er opladet og vitaliseret af sollyset. Det er vigtigt at pointere, at der ikke er tale om clairvoyance, når man kan se æterlegemet. Æterisk syn er en udvidelse af det fysiske øjes synsevne, og hører derfor til den fysiske sans. En voldsom udvidelse af denne evne, vil medføre evnen til at se nadier, chakraer og hele det æteriske netværk, som et stigende antal healere i dag er i stand til.

Ved hjælp af denne øvelse kan man desuden erfare, at der er forskel på fokusering og opmærksomhed. Mennesker er ikke altid opmærksomme på det, øjnene fokuserer på. Opmærksomheden kan være fokuseret på deltageren, men øjnene er fokuseret bag deltageren.

Den del af æterlegemet, der befinder sig udenfor den fysiske krop, kaldes "sundhedsauraen", fordi vitaliteten eller mangel på samme i dette legeme er udtryk for personens helbred. Betegnelsen "aura" er imidlertid forkert, for "aura" betyder "udstråling", og æterlegemet udstråles netop *ikke* fra det fysiske legeme. Tværtimod stråler æterlegemet *igennem* den fysiske krop. Æterlegemet afsluttes et stykke udenfor den fysiske krop med noget, der kaldes "den æteriske hud". Der er selvsagt ikke tale om hud i fysisk forstand, men den danner en energimæssig ydre grænse på æterlegemet ligesom kroppens fysiske hudlag.

Man kan også bede en ven om at sætte sig på en stol, mens man selv stiller sig bag venen. Man placerer nu hænderne et stykke over hovedet på den siddende ven, og fører langsomt og opmærksomt hænderne nærmere og nærmere vennens hoved. Man skal forsøge at mærke den æteriske hud – altså omkredsen af vennens æteriske legeme. Bagefter kan man bytte plads og gentage øvelsen.

Opmærksomhedsøvelse

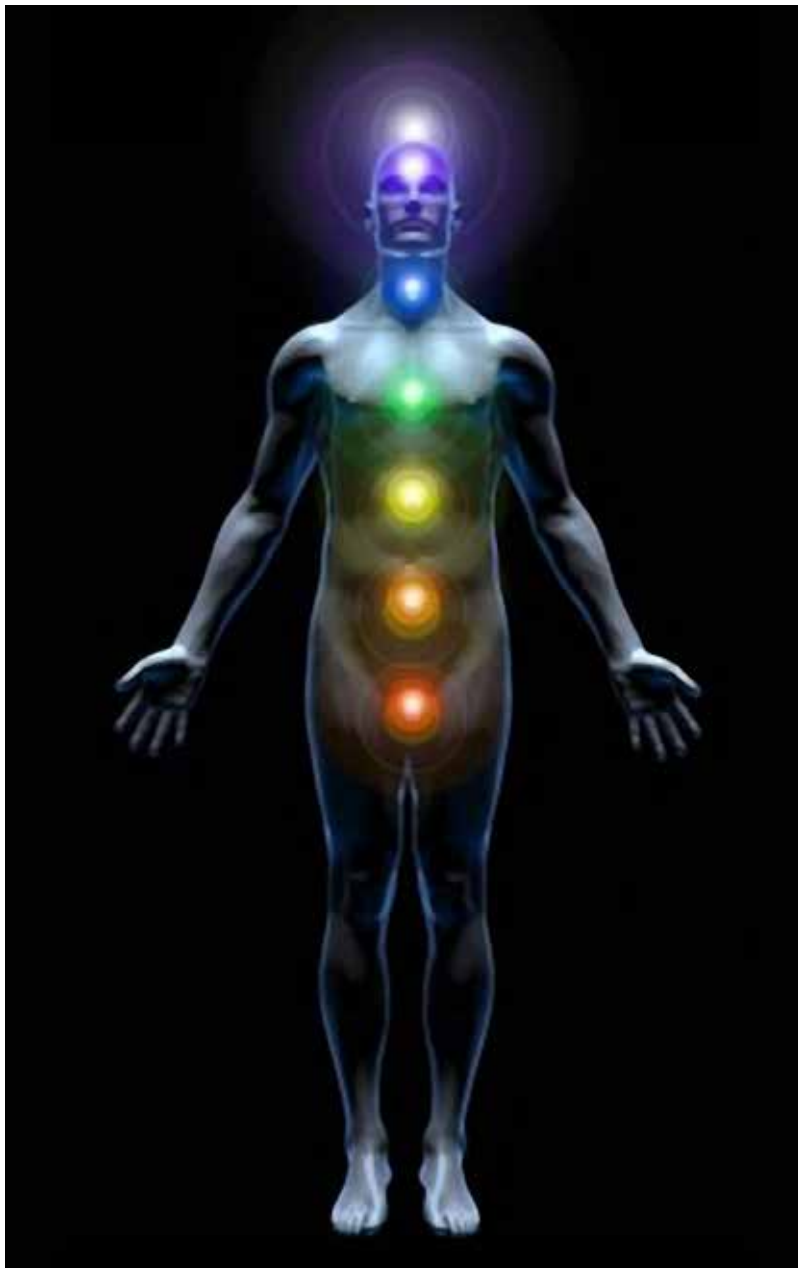
Denne enkle øvelse vil stimulere opmærksomheden på det æteriske legeme, og samtidig forbedre det fysiske helbred:

1. Fokuser bevidstheden i pandecentret og foretag en koordinering med sjælen.
2. Forsøg nu at visualisere det æteriske netværk, der omgiver og gennemtrænger det fysiske legeme.
3. Udvid nu "jeg-bevidstheden" fra pandecentret ud i det æteriske legeme, der omslutter den fysiske krop. Det skal gøres langsomt og omhyggeligt.
4. Når "jeg-bevidstheden" fylder hele det æteriske legeme, sig herefter:
"Mit æteriske legeme fyldes med nyt liv og energi".
5. Træk nu opmærksomheden tilbage til pandecentret og sig:
"Mit fysiske legeme er parat til positiv handling".

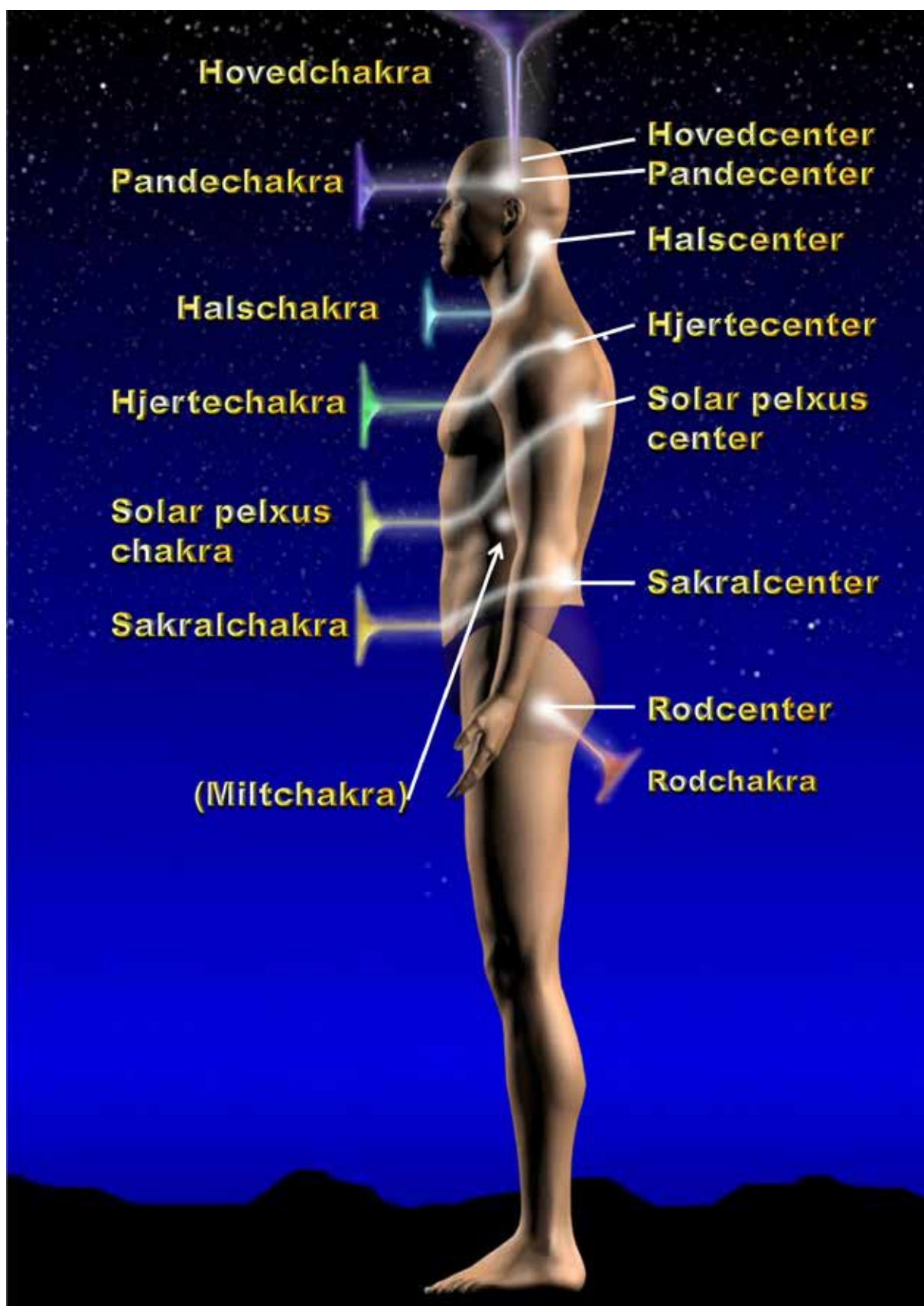
5. kapitel

CHAKRAER & CENTRE

Når to typer af energi møder hinanden
forøges energimængden,
og på denne måde dannes der centre.

De æteriske nadier krydser hinanden flere steder i det fysiske legeme. Når to typer af energi møder hinanden forøges energimængden, og på denne måde dannes der centre i kroppen med øget energikoncentration.

Der, hvor enogtyve nadier krydser hinanden, skabes der en kraftig energikoncentration og syv primære centre. Fem af de syv centre ligger langs rygsøjlen. To af dem ligger inde i hovedet. De udgør de syv primære centre – altså ikke *chakraer*!

Derfor ...

Hvor *fjorten* nadier krydser hinanden, dannes der *enogtyve* sekundære centre.

Hvor *syv* nadier krydser hinanden, dannes der *niogfyrre* tertiære centre.

Hvor *færre end syv* nadier krydser hinanden, er der *hundredvis* af små centre.

Centre og chakraer

Der er som sagt tale om *centre* – ikke chakraer. Hvad er forskellen? Chakraerne ligger *foran* på kroppen, mens centrene ligger *langs rygsøjlen*. Centrene ligger dog ikke i selve rygsøjlen, men i den æteriske rygsøjle bag den fysiske rygsøjle.

Det blomsterlignende chakra

Fra disse *centre* i den æteriske rygsøjle flyder en strøm af æterisk energi frem på forsiden af æterlegemet og munder ud på ydersiden af den æteriske hud. Her danner den en blomsterlignende hvirvel. Denne energihvirvel kaldes et *chakra*. Mange tror, at chakraer og centre er det samme, men et chakra sidder altså foran på kroppen, mens centret sidder bag rygsøjlen.

Beskyttelsesvævet

Imellem de syv centre i rygsøjlen er der et æterisk beskyttelsesvæv af roterende skiver af koncentreret æterisk stof. Beskyttelsesvævet forhindrer energierne i at strømme frit ind i centrene på et tidspunkt i udviklingen, hvor mennesket endnu ikke er parat til at håndtere dem. Beskyttelsesvævene opløses automatisk, efterhånden som udviklingen skrider frem.

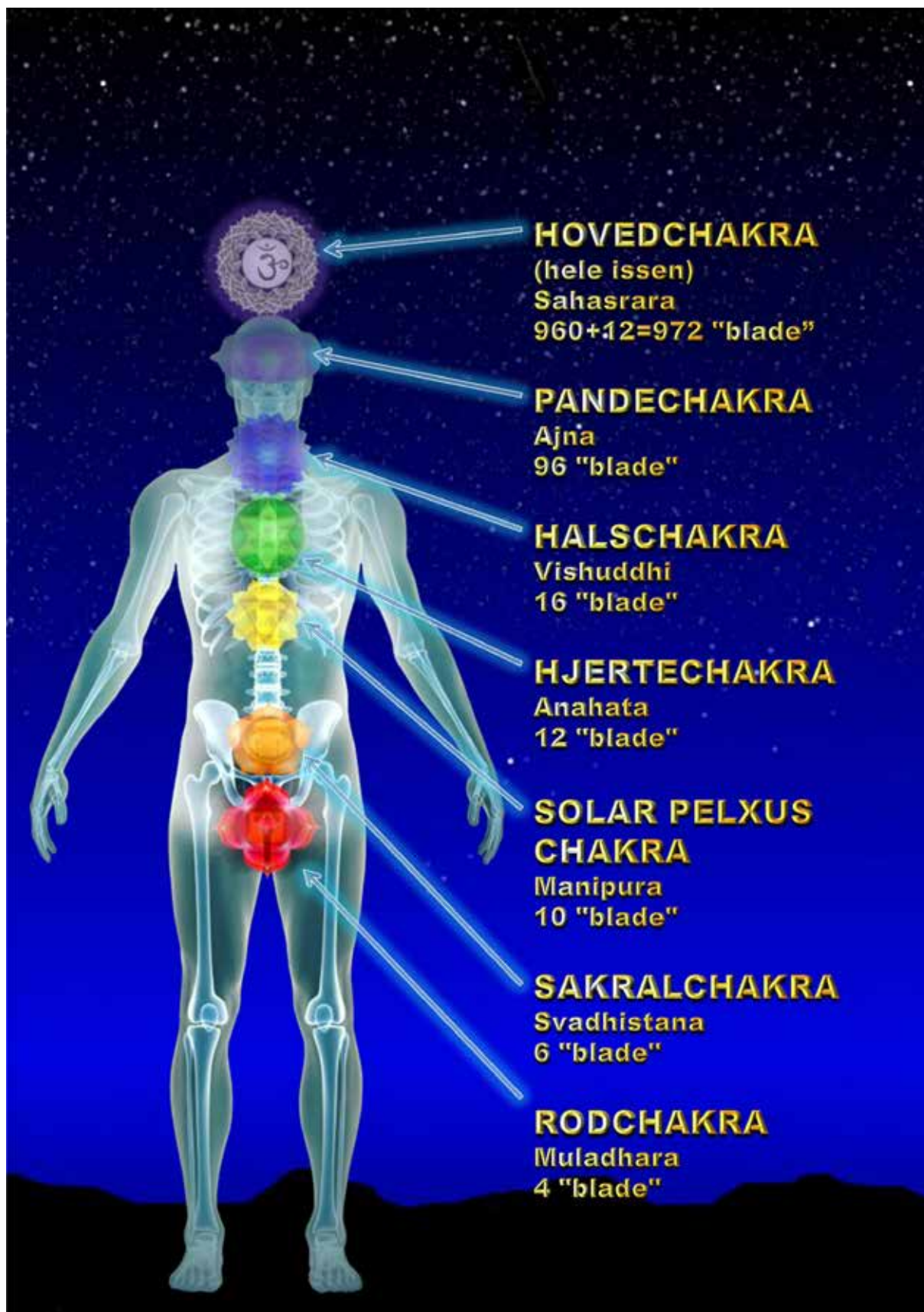
De syv primære chakraer

De syv primære chakraer dannes som sagt, hvor enogtyve nadier krydser hinanden (se planchen).

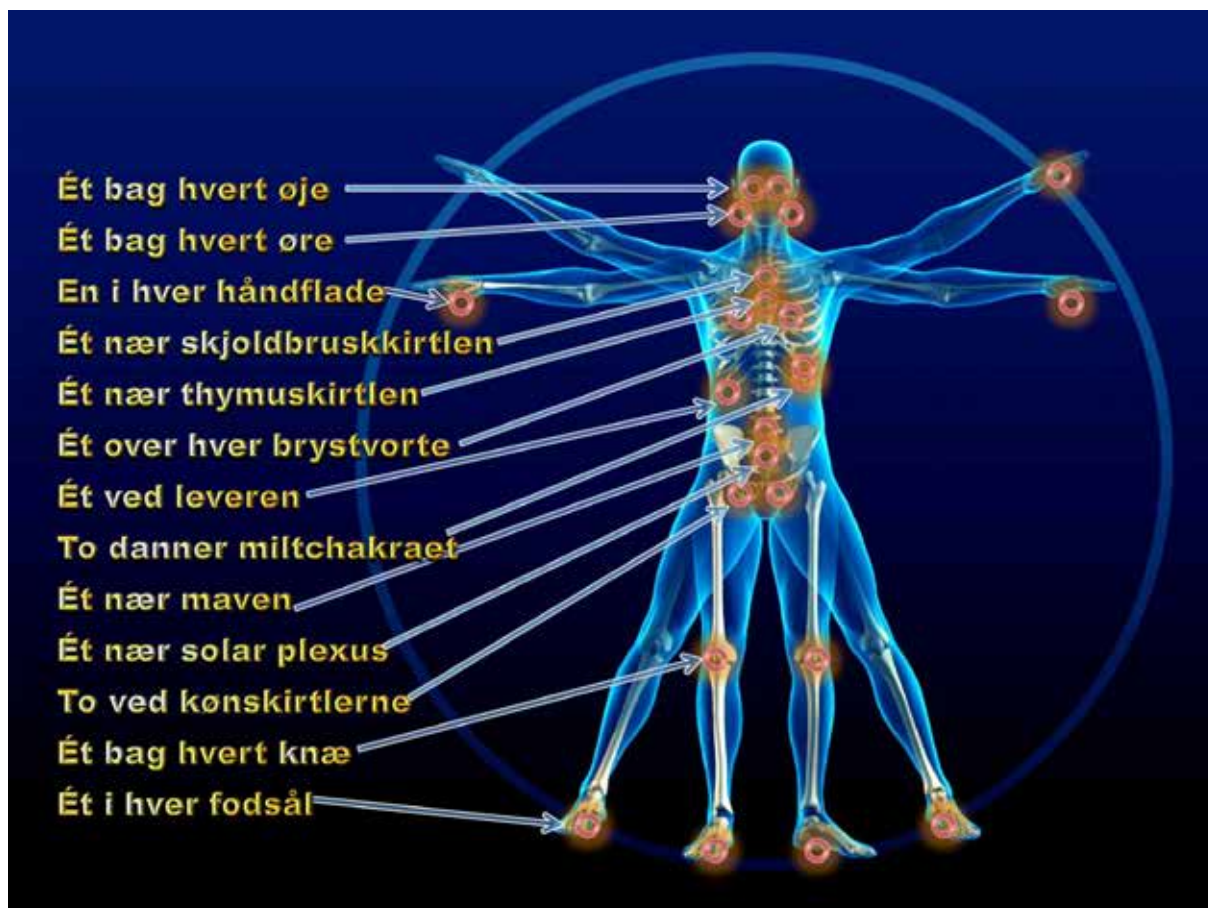
De enogtyve sekundære chakraer

De enogtyve sekundære chakraer dannes, hvor fjorten nadier krydser hinanden. De er alle forbundet med de primære chakraer og kontrolleres af dem. Åndsvidenskaben giver ingen detaljer, men man ved, hvor de befinder sig (se planchen).

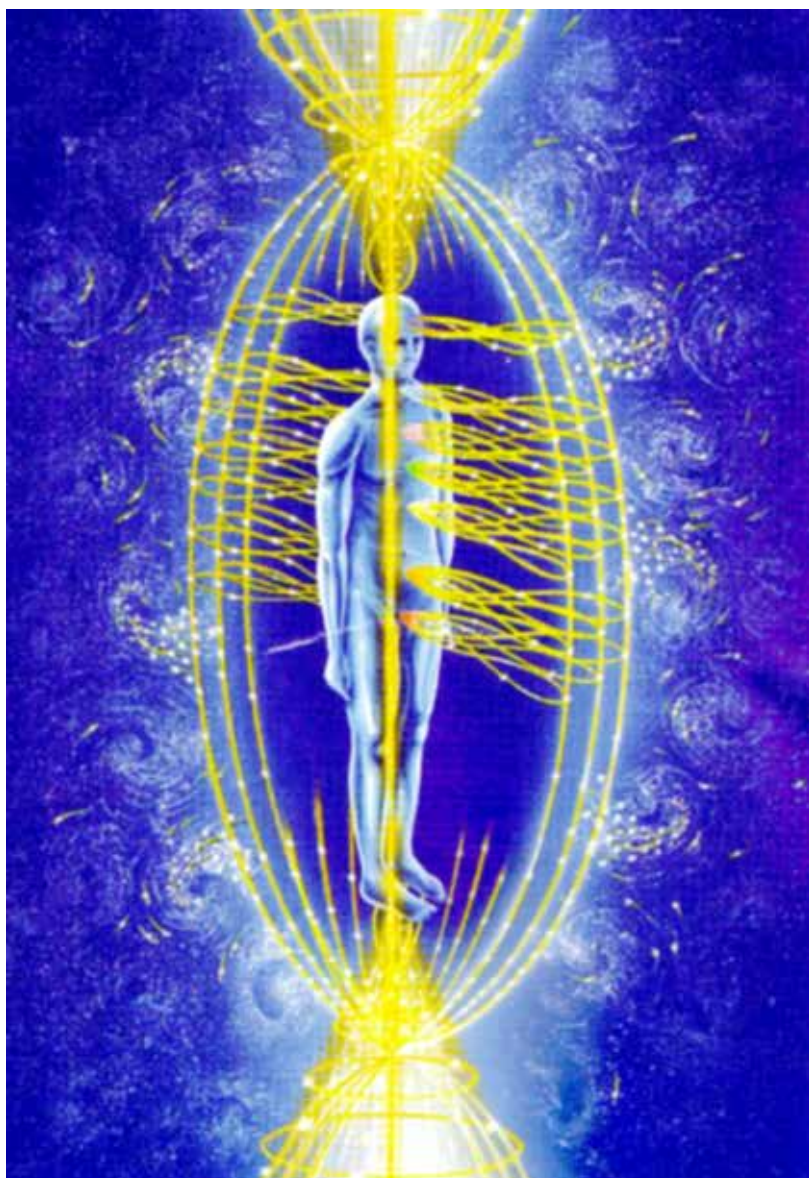

De 7 primære chakraer

De 21 sekundære chakraer

Æterlegemets primære funktioner

Fysisk bevidsthed udtrykker sig i hjernen, nervesystemet og cellemassen. Psykisk bevidsthed er tanker og følelser, der kommer til udtryk i deres egen indre verden.

Tankerne kommer til udtryk i hjernen, men de skabes ikke af hjernen. Derfor må der være en forbindelse mellem det sted, hvor tankerne opstår og selve hjernen. *Denne forbindelse er æterlegemet.*

Samtidig danner æterlegemet en beskyttende barriere mellem det fysiske plan og astralplanet. Der er tale om disse tre funktioner:

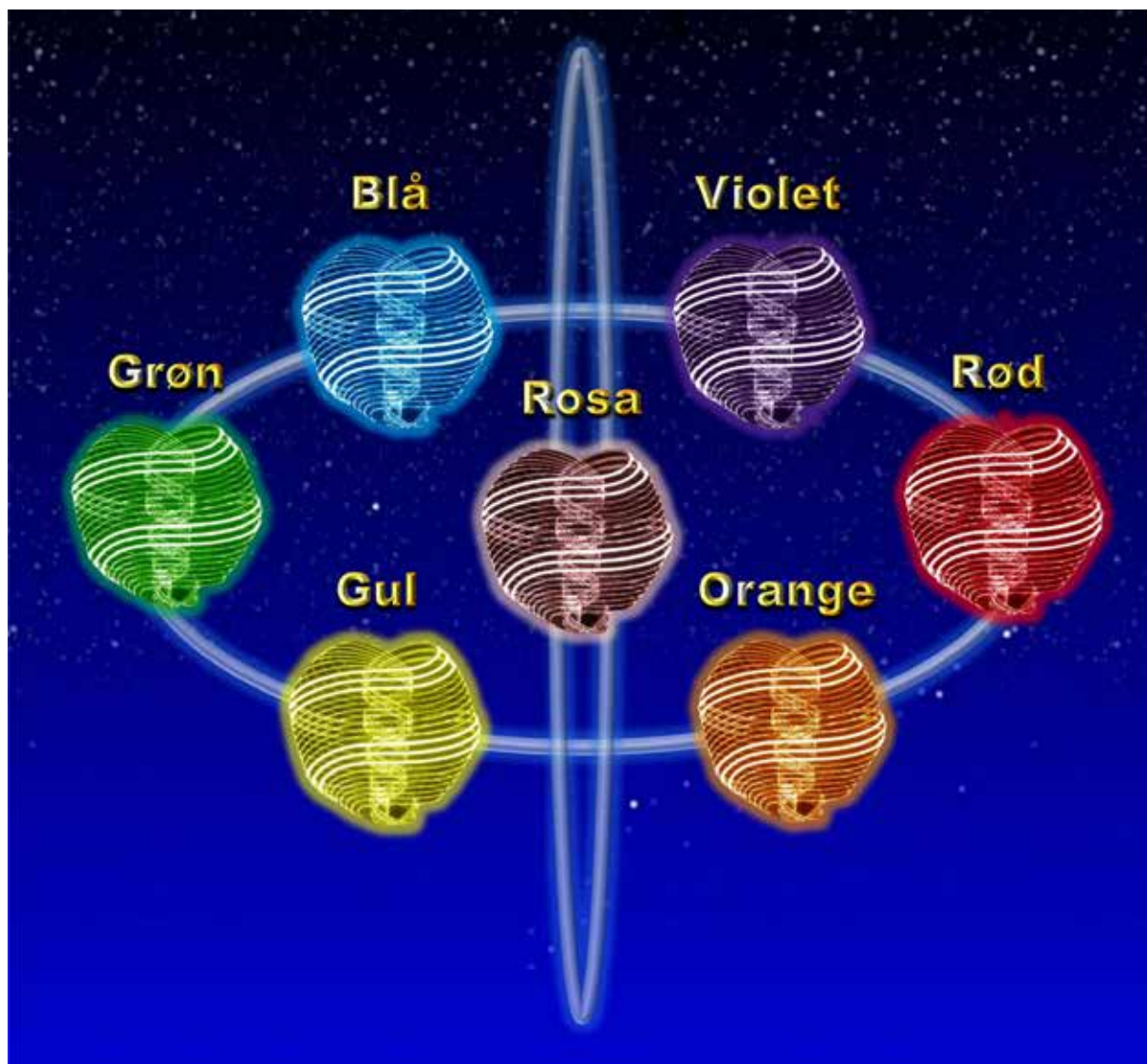
1. At tilføre mennesket energi.
2. At fungere som bevidsthedsbro mellem indre psykisk og ydre fysisk bevidsthed.
3. At fungere som beskyttelse mellem det fysiske plan og de indre psykiske planer.

1. At tilføre mennesket livskraft (energi)

Den ene energitype er *livskraft*. Livskraften strømmer via livstråden ind i det permanente fysiske atom i hjertecentret, og derfra fordeles energierne ud i det æteriske netværk og danner æterlegemet. Det er livskraften, der gør mennesket levende. Trækkes livskraften ud af æterlegemet, dør mennesket. Denne overførsel af livsenergi til blodstrømmen stimulerer blodcirkulationen. Livskraften udskifter desuden konstant cellerne i det fysiske legeme.

2. At fungere som bevidsthedsbro

Den anden energitype er "prana" eller vitalitet. Prana er planetens livsessens på alle eksistensplaner. Prana dannes, når sollys møder atmosfæren og rammer de mindste fysiske partikler – de såkaldte "spirillahjertes". De opfanger forskellige energier, der har forskellige farver.

Vitalitetskugle

Den dominerende farve er *rosa*. Det rosafarvede spirillahjerte danner et center, som de seks øvrige spirillahjertes med hver sin farve roterer omkring. Det rosafarvede spirillahjerte i midten bevæger sig op og ned, mens de øvrige spirillahjertes foretager hurtige roterende bevægelser. Dermed skabes illusionen af en kugleform. Denne pranakugle er et molekyle, som kaldes en "vitalitetskugle".

Nadier er som sagt "hule strå", og i disse kanaler strømmer de æteriske energier for at belive centrene:

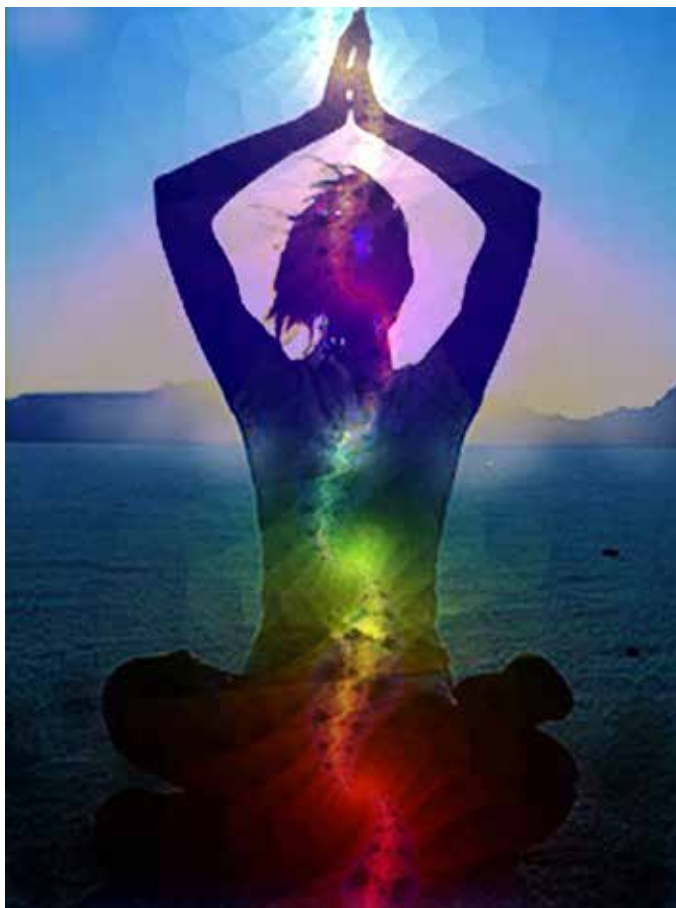
Pranastrømme

Hos gennemsnitsmennesket transporterer nadierne seks energityper. I midten strømmer de psykiske energier (følelses- eller tankeenergier) fra det indre menneske. Omkring denne midte er der fem andre hovedstrømme. Det er de fem prana-typer, der strømmer ud fra miltcentret. Når prana-kuglerne strømmer ind i organismen, afgiver de deres energi. De strømmer ind i miltchakraet, som fordeler energierne til de øvrige centre og til de tilknyttede organer. Rosa prana er som sagt den mest vitale. Sunde mennesker er gode til at optage rosa prana. Mennesket tømmer dog ikke alle prana-kugler for energi. Nogle passerer bare gennem systemet, for evnen til at optage energierne varierer fra menneske til menneske.

Rosa prana danner den største del af sundhedsauraen, og de fleste menneskers æterlegeme vil derfor være rosafarvet. Men samtidig farves æterlegemet af stofskiftet. Et menneske udskifter og optager konstant stof. Processen skaber en grålig tåge, der blander sig med de rosafarvede partikler, og derfor opleves æterlegemet som gråligt eller blåligt for mennesker med æterisk syn.

3. At fungere som beskyttelse

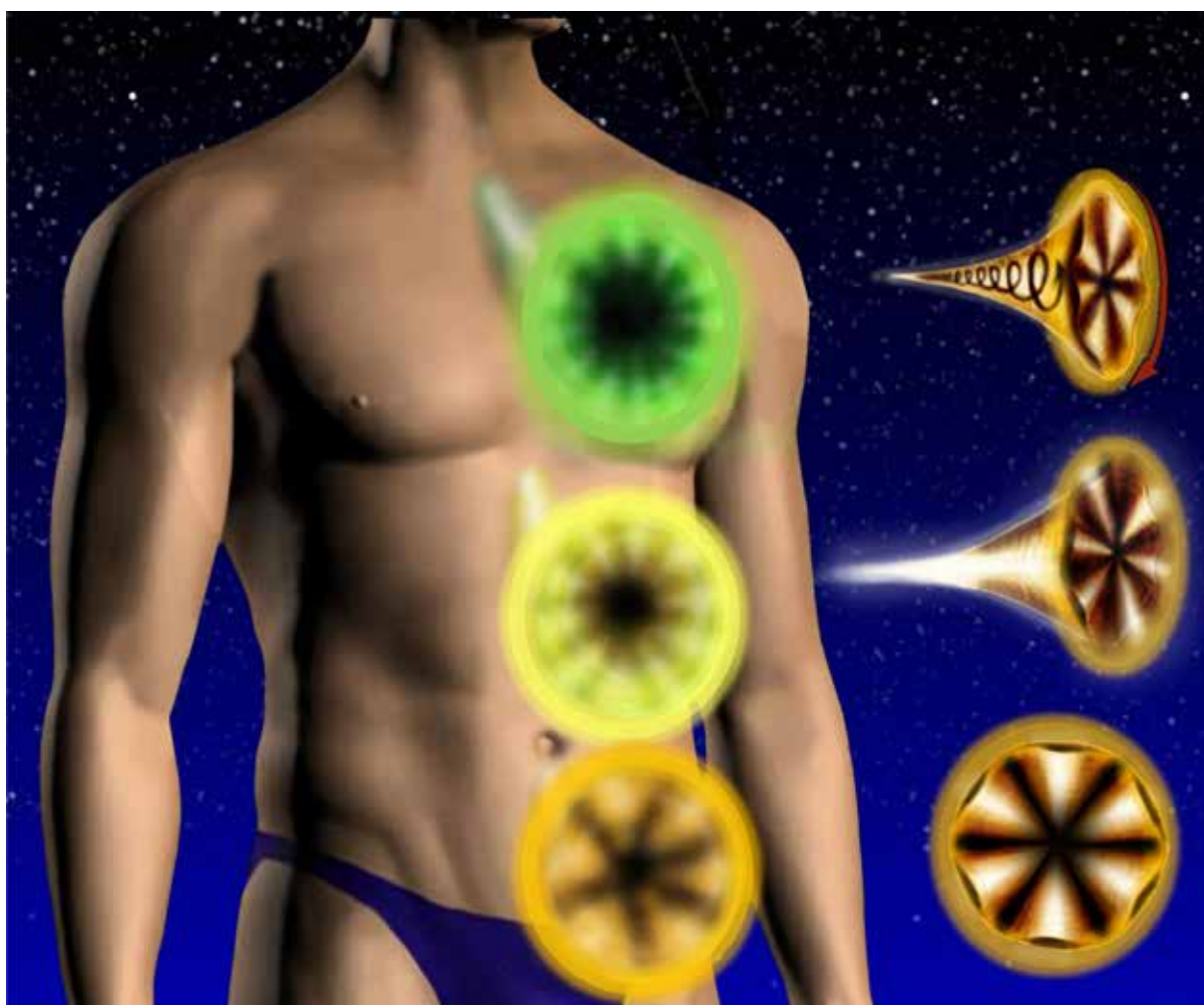
Kundalini-kraften er identisk med den energi, åndsvidenskaben kalder "fohat". Fohat er en roterende kraft, der skaber stof-atomer. Denne kraft udgår fra planetens centrum, hvor dannelse og omdannelse af mineraler finder sted. Kraften strømmer ud fra planeten og oplagres i rodcentret. Her danner det et energidepot, der er parat til at blive aktiveret og stige op langs rygsøjlen. I den indiske mytologi symboliseres kundaliniilden derfor med en kobraslange, der rejser sig, og kundaliniilden kaldes derfor for "slangeilden". Beskyttelsesvævene mellem centrene forhindrer, at kundalini-energien strømmer frit mellem centrene, for ubeskyttet gennemstrømning ville være katastrofalt for det menneske, der ikke er i stand til at kontrollere energierne.

Kundalini er en naturlig energi med en naturlig funktion, som intet har med "kundalinirejsning" at gøre. Kundalinirejsning sker først på et senere og meget højere udviklingstrin. For langt de fleste mennesker, har kundaliniilden en anden naturlig og vigtig funktion.

Bevidsthedsformidling

Det er nu tanken at studere bevidsthedsformidlingen i mennesket, og studiet begynder nedefra med rodcentret, som er depotet for kundalini-kraften. Åndsvidenskaben kalder denne kraft for en "elektrisk væske" – altså en elektrisk energi, der flyder som en væske. Den flyder langs rygsøjlen, men der er ikke tale om en kundalinirejsning. Kundaliniilden flyder i en spiralbevægelse fra centrene i ryggen ud på forsiden af kroppen til overfladen af den æteriske "hud". På overfladen møder den livsenergien, der roterer den modsatte vej. Når de to modsatrettede rotationer mødes, dannes der bølgebevægelser. Denne bølgebevægelse kaldes et chakra.

Chakraernes bevægelse

Bølgebevægelserne danner et energimønster, der minder om egerne i et hjul, og derfor kaldes det roterende energimønster for et "chakra", som på sanskrit betyder "hjul". Bølgemønsteret kan også minde om blomster med kronblade, og derfor kaldes chakraerne også "lotusblomster". Bølgerne er i virkeligheden frekvensmønstre, og det er de forskellige frekvenser, der er årsag til, at de syv chakraer danner forskelligt antal bølger.

Chakraerne er tilknyttet forskellige organer, som tilføres energi fra områdets chakra. Og det er kundalinkraftens primære funktion i et almindeligt menneske.

Forbinder fysisk og psykisk bevidsthed

Æterlegemets vigtigste funktion er at forbinde fysisk og psykisk bevidsthed. Funktionen ses tydeligt hos et menneske i narkose. Narkose driver æterlegemet op gennem hovedet og ud af den fysiske krop. Forbindelsen mellem den fysiske krop og æterlegemet afbrydes. Lægerne kan nu frit skære i den fysiske krop, uden at patienten føler smerte. Følelser opstår nemlig ikke i nerverne, men i et indre legeme, som nu er uden forbindelse til den fysiske krop.

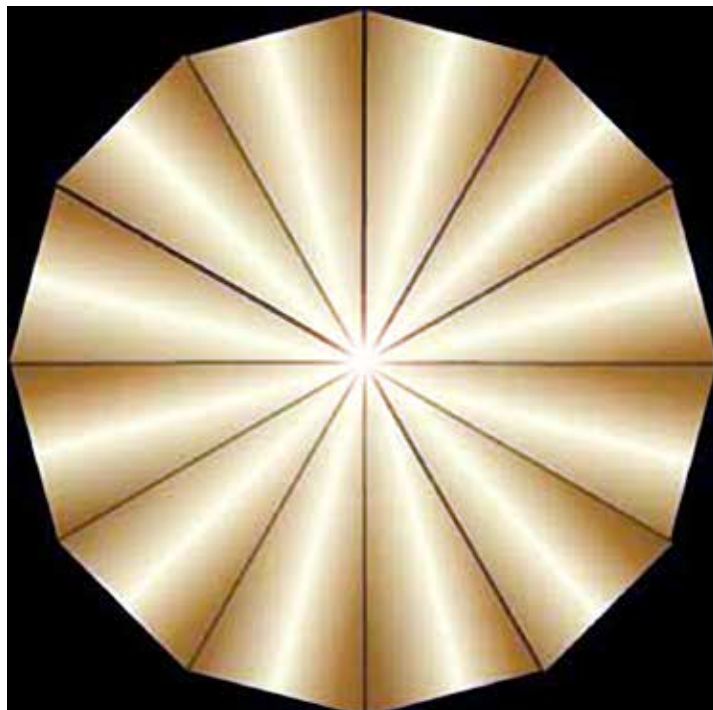
Konklusionen er, at mennesket intet føler ved hjælp af nervesystemet. Impulserne strømmer fra de indre legemer ind i æterlegemet og via centrene ind i det fysiske nervesystem. Nerverne opfanger blot impulser fra en dybere instans og sender dem videre til hjernen, der registrerer dem som smerte. Det gør derfor aldrig ondt i kroppen. Smerten opstår i følelseslegemet – *astrallegemet*.

Forbundet med hormonproducerende kirtler

Hvert center er forbundet med et større nerveområde og en endokrin eller hormonproducerende kirtel. De hormonproducerende kirtler stimuleres af impulserne fra chakraerne og udskiller et hormon til blodbanen. På denne måde bringer hormonerne bevidsthed rundt i det fysiske legeme.

Centrene har på denne måde en dobbelt funktion:

1. *Den fysiologiske funktion* – hvor prana-distributionen påvirker og styrer organfunktionerne.
2. *Den psykiske funktion* – der påvirker og styrer bevidstheden.

Æterlegemet som beskyttelse

Som sagt fungerer æterlegemet også som en beskyttelse mellem astralplanet og det fysiske plan. Æterlegemet forhindrer nemlig astrale kræfter i at strømme direkte ind i det fysiske legeme, før mennesket er i stand til at kontrollerer energierne. Vævene er en beskyttelse, for uden dem ville de fleste mennesker være sindssyge. På nuværende udviklingsniveau kan mennesket hverken rumme eller håndtere indtryk fra to verdener på én gang. Hvert af de æteriske chakraer er forbundet med et astralt chakra. Mellem dem findes et roterende finmasket lag af æteriske partikler (se planchen). Livskraften kan strømme igennem, hvorimod bevidsthedsenergiene ikke er i stand til at passere.

Forhindrer hukommelse fra søvnperioden

Det er forklaringen på, at mennesker kun husker fragmenter fra de mange timers oplevelser i søvnperioden, når de er ude af kroppen og inde på astralplanet. Uden disse væv, ville alle kunne huske alle oplevelser på astralplanet.

Beskyttelsesvævet kan beskadiges

De æteriske beskyttelsesvæv kan beskadiges eller nedbrydes ved indtagelse af narkotika og alkohol. Et eksempel er delirium tremens, hvor alkoholikere oplever slanger, skorpioner, edderkopper, rotter og andre astrale oplevelser, der pludselig strømmer ind i bevidstheden.

Vævene kan ikke uden videre repareres. Derfor advarer åndsvidenskaben imod bevidst at føre energi til chakraerne, for energi følger tanken, og hvis vævet i forvejen er tyndt (eksempelvis på grund af skader forvoldt i tidligere liv), risikerer man at bryde hul i vævet. Og hullet kan ikke lukkes i dette liv. Det vil kræve flere liv med kontrolleret livsførelse – og resten af dette liv vil være spildt.

Æterisk væv i rygsøjlen

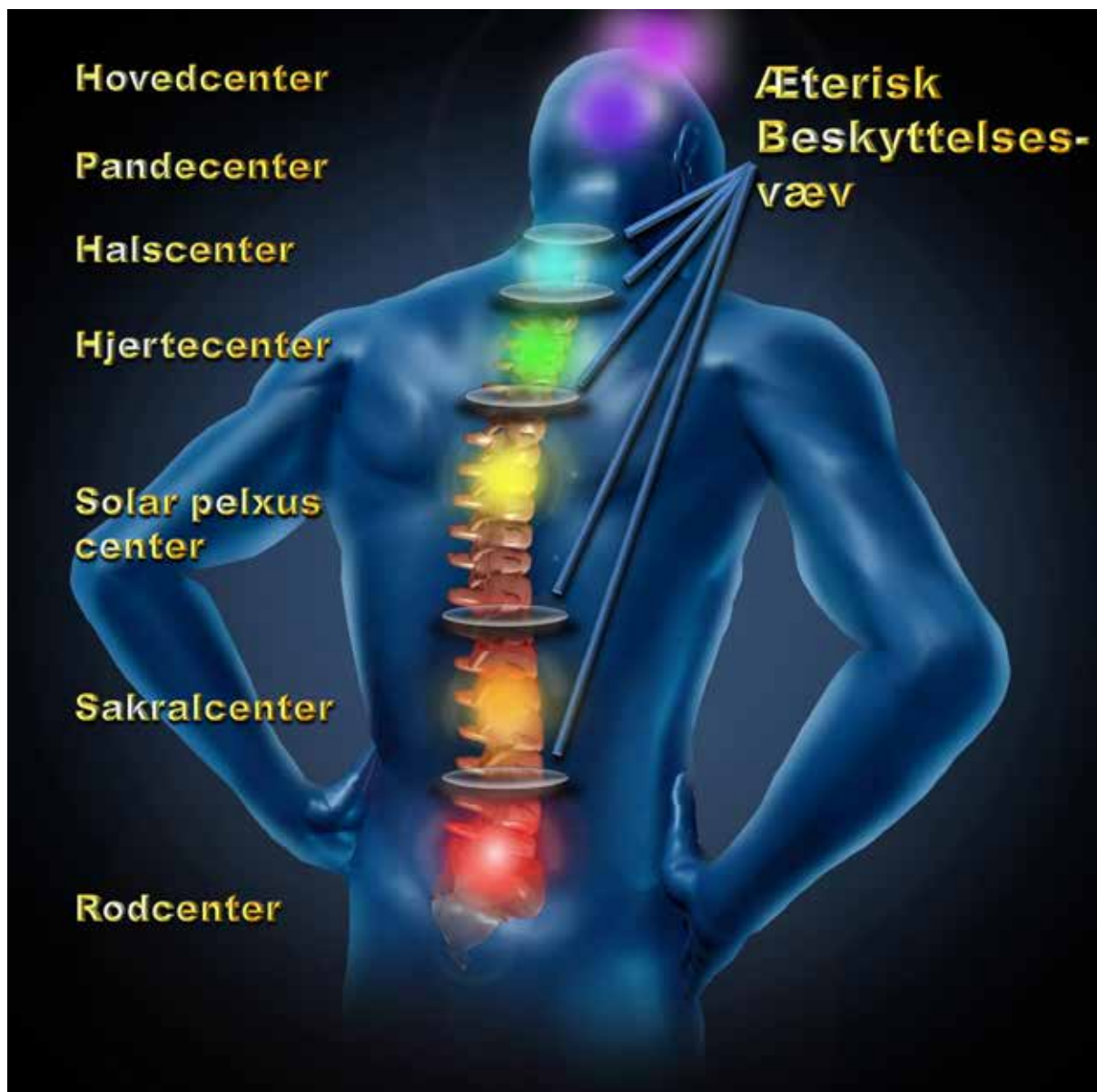
En anden form for beskyttelsesvæv ligger i rygsøjlen, og de forhindrer kundaliniilden i at strømme højere op, end mennesket er klar til at håndtere. Vævene opløses, efterhånden som udviklingen skrider frem. De fleste mennesker har gennem utallige inkarnationer nedbrudt de fleste beskyttelsesvæv, og derfor har de på naturlig måde gradvis løftet kundaliniilden op til stadig højere centre.

Kundalini aktiveres oppefra og ned

Når beskyttelsesvævet er brudt ned mellem to centre, kan kundalinikraften strømme frit mellem de to centre. Det er en udbredt misforståelse, at kundaliniilden gennembryder vævene nedefra. Processen er faktisk den stik modsatte. Det er *karakterudviklingen*, der skaber gennembrydningen.

Et karakterstærkt menneske tillader ikke ukontrollerede emotionelle udbrud. Ved hjælp af viljestyrken kontrolleres solar plexus centret, og det skaber en energiudstråling, der strømmer ned i det lavere center og langsomt og gradvist brænder beskyttelsesvævet væk. Processen sker derfor oppefra og ned – ikke nedefra og op.

Det er altså karakterudviklingen og ikke kundaliniilden, der brænder vævene væk. En forædling af karakteren vil gradvis åbne centrene og løfte bevidstheden. Den rigtige kundalinierejsning sker først, når alle vævene er brændt væk, og kraften frit kan strømme fra rodcentret til hovedet.

De æteriske beskyttelsesvæv

Chakraernes udseende og funktioner

Rodchakraet (fire blade)

Rodchakraet har en frekvens, der danner fire "blade". (På en sinuskurve danner den fire bølgetoppe = dens bølgelængde).

Rodchakraet er forbundet med binyrerne, som udskiller hormonet adrenalin – det såkaldte "kamphormon". Det stimulerer kroppen til at kæmpe for overlevelse. Rodchakraet overfører derfor de astrale energier, der kaldes *selvopholdelsesdriften*. Denne urgamle drift er årsag til, at menneskeheden overlever på planeten.

Sakralchakraet (6 blade)

Sakralchakraet distribuerer den samme type prana som rodchakraet. Sakralchakraet har seks "blade", og styrer menneskets *kønsdrift*. Sakralchakraet er forbundet med kønskirtlerne og kønshormonerne.

De astrale energier strømmer ind i sakralcentret og aktiverer nervesystemet og stimulerer til seksuel aktivitet. Rodchakraet og sakralchakraet repræsenterer derfor menneskets primære driftsliv.

Solar plexus chakraet (navlecentret) (ti blade)

Solar plexus chakraets energistrøm danner ti "blade". Chakraet modtager den grønne prana og er bevidsthedsporten til det almindelige følelsesliv. Solar plexus chakraet er forbundet med bugspytkirtlen, og styrer blandt andet insulinproduktionen.

Solar plexus chakraet repræsenterer menneskets *følelsesliv*. Energierne strømmer fra astrallegemet gennem solar plexus centret ind i nervesystemet og fremkalder den oplevelse, der kaldes følelser – altså de utallige emotionelle tilstande, der opleves som glæde, vrede, aggression, kærlighed, had, jalousi, misundelse, fornærmelse etc.

De fleste mennesker er følelsesmennesker. Solar plexus centret er derfor menneskehedens mest aktive center. Overaktivitet (stress) kan medføre sygdomme som mavesår, og underaktivitet kan eksempelvis medføre sukkersyge. (Stress kan medføre overaktivitet, og nervøsitet kan medfører underaktivitet i solar plexus).

Hjertechakraet (tolv blade)

Hjertechakraet har tolv "blade". Chakraet modtager den gule prana. Hjertechakraet er forbundet med thymuskirtlen (brislen) – denne gådefulde kirtel. Det sekret, der udskilles fra thymuskirtlen er en gåde for forskerne.

Hos de fleste mennesker er hjertecentret kun delvis aktivt. Årsagen er, at det først senere i udviklingen skal kanalisere den ægte *intuition* eller de buddhiske energier – *kærlighed-visdom*. Det er de færreste mennesker i stand til på det nuværende udviklingstrin.

Halschakraet (seksten blade)

Halschakraet har seksten "blade". Det modtager den blå og violette prana. Halschakraet er forbundet med skjold- og biskjoldbruskkirtlen.

Her skifter den bevidsthedsmæssige funktion fra det autonome nervesystem til centralnervesystemet, som giver adgang til det almindelige skabende *tankeliv*. De fleste mennesker er som sagt fokuseret i følelseslivet, men flere og flere bliver opmærksomme via tankelivet.

Seksualiteten i sakralcentret og den skabende tankevirksomhed i halscentret er nært forbundet. Derfor har mange mennesker halsproblemer, når deres kreativitet vokser frem og stimulerer halschakraet. Halsproblemer kan derfor enten skyldes et overstimuleret halscenter eller et understimuleret sakralcenter.

Pandechakraet (seksoghalvfems blade)

Pandechakraet har seksoghalvfems "blade". Frekvensen stiger altså voldsomt fra seksten til seksoghalvfems – men opdelt i to tydelige dele med otteogfyrre i hver.

Pandechakraet er forbundet med menneskets *højeste mentale funktioner*. Prana-farven er blå og violet, som ligger i den øverste ende af farvespektret. Chakraet har forbindelse til hypofysen. Det er en endokrin kirtel, der påvirker og styrer mange andre endokrine eller hormonproducerende kirtler.

Chakraet har en dobbelt funktion. Dels modtages de højere tankeimpulser gennem dette center, dels styrer og integrerer det menneskets øvrige funktioner. Pandechakraet er nemlig centret for *højere abstrakt tænkning*. Desuden er det den integrerede personligheds center. En integreret personlighed samler og koordinerer sine tanker, følelser og handlinger, så de fungerer som en helhed. Udstrålingen fra dette center påvirker andre mennesker. Kombinationen af synsenergiene og udstrålingen fra pandecentret kan opfattes af andre mennesker. Det er grunden til, at mennesker kan mærke, når man ser på dem, selvom de står med ryggen til. Mange tror, at pandechakraet er "det tredje øje", men det er ikke korrekt.

Hovedchakraet (960 + 12 blade = 972)

Hovedchakraet har 960 + 12 "blade" = 972. Hovedchakraet styrer de allerhøjeste processer i mennesket.

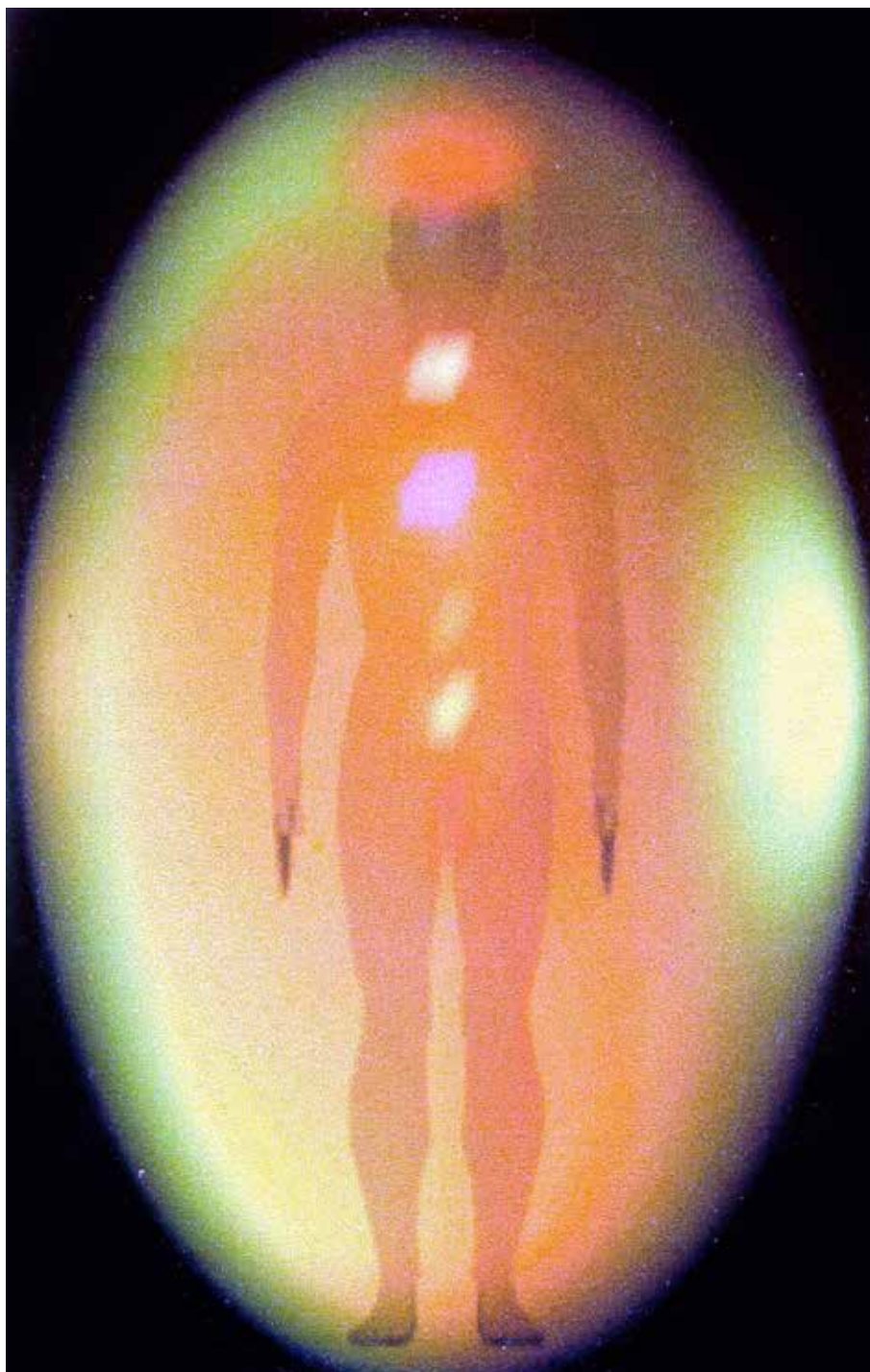
Hovedcentret er forbundet med pinealkirtlen, der også er en medicinsk gåde. Man ved, at pinealkirtlen udskiller et stof (melatonin), der styrer døgnrytmen. Det er i overensstemmelse med åndsvidenskaben, som siger, at pinealkirtlen har været et øje for millioner af år siden. Fontanellen øverst på hovedet fungerede dengang som øjenhule for dette øje.

Samtidig ved man, at kirtlens hormon (melatonin) påvirker hypofysen, som igen påvirker alle de øvrige centre. Det er bevidsthedens kommandovej. Og den bevidsthed, der strømmer gennem dette center, er åndelig vilje, som stammer fra det atmiske legeme.

Som sagt er der et lille tolvbladet "hjertecenter" inde i hovedcentret. Når åndsvidenskaben fortæller, at hjertecentret åbnes, og at der strømmer kærlighedsviddom eller Kristus-energi ned i et menneske, refereres der ikke til hjertecentret i brystområdet, men til hjertecentret i hovedet. Først når dette hjertecenter i hovedet åbner sig for de højere åndelige energier, åbnes det lavere hjertecenter fuldt ud.

Men det lavere hjertecenter er ikke bare afventende og inaktivt. Det overfører menneskets højere følelsesliv – det vil sige den meditative og medfølende natur. Det er en midlertidig funktion, for når hjertecentret i hovedcentret åbnes og forbindes til det lavere hjertecenter, bliver det kanal for indstrømning af buddhisk energi – eller ren intuitiv indsigt.

Er det nødvendigt at tilføje, at det er meget få mennesker på planeten, der har åbnet hovedcentret?

Inspiration, intuition og instinkt

Det skulle nu være klart, at æterlegemet er forbindelsesleddet mellem det ydre fysiske menneske og det indre psykiske menneske. Man kan også sige, at æterlegemet fungerer som en legemliggørelse af sjælen, for sjælen skaber og styrer det fysiske legeme ved hjælp af æterlegemet. Dette mellemlid fungerer derfor som redskab for de tre overordnede udtryk for sjælsbevidsthed:

Disse tre centre udgør menneskets primære bevidsthedscentre. Sjælens impulser strømmer ind i centrene og registreres i hjernen på en måde, der kan klassificeres som ...

1. Den åndelige sjæl

– som skaber kontakt til den overmenneskelige bevidsthed gennem hovedcentret. Impulser overføres fra sjælen via det æteriske netværk til hovedcentret og videre til hjernen, hvor de opleves som inspiration.

2. Menneskesjælen

– som skaber kontakt til den menneskelige bevidsthed (racens mentale og astrale bevidsthed) gennem hjertecentret. Impulser overføres fra sjælen via det æteriske netværk til hjertecentret og videre til hjernen, hvor de opleves som intuition.

3. Dyresjælen

– som skaber kontakt til dyremenneskets bevidsthed gennem solar plexus centret. Impulser overføres fra sjælen via det æteriske netværk til solar plexus centret og videre til hjernen, hvor de kommer til udtryk som instinkt.

Halscentret – under udvikling i nutiden

Endnu et center er under hurtig udvikling i nutiden, og det udgør både en mulighed og en forhindring for åndelig udfoldelse. Der er her tale om halscentret, som vil give menneskeheden stadig stigende kontakt med det lavere mentalplan – den konkrete tænkings område. Det konkrete tankesind er dual af natur:

1. Tankestof, der er formet

Det konkrete tankesind udgør den del af menneskeheden bevidsthed, der rummer den konkrete viden, som menneskeheden har erhvervet sig indtil nu. Denne såkaldte viden eller kundskab kan være forkert eller rigtig – den kan være en sandhed eller en del sandhed – eller en sandhed der er så fordrejet, at den må betegnes som fejlagtig. Det lavere mentalplan rummer al konkret tænkning.

2. Tankestof, der kan formes

Det konkrete tankeplan består af tankestof, der er tilstrækkelig fortættet til at kunne iklæde en abstraktion stof og give den konkret form. Mange mennesker har udviklet dette center, for der er som bekendt mange i den vestlige verden, der har adgang til al den viden, der er udfoldet indtil nu, og som desuden har evnen til at arbejde med tankestof.

Tankemæssig afdækning af sandheden

Denne kendsgerning åbner store muligheder, for det betyder, at mennesket kan omsætte sine åndelige visioner til virkelighed på det fysiske plan. Mennesket behøver ikke nøjes med at drømme – det giver tankerne form, og dermed stilles de til rådighed for andre. Den tankemæssige afdækning af sandheden, vil åbne vejen for en klar fremstilling af livet til gavn for menneskeheden.

Undgå krystallisering

Det er vigtigt, at man iagttager sine tankeprocesser. Prøv at skelne mellem abstraktioner og konkrete tanker? Det er menneskets opgave at frigøre sig fra den konkrete tænkings dominans. Og man kan forberede sig på dette næste trin i udviklingen ved at bevare et åbent sind. Det er vigtigt at være opmærksom på, at hver gang tankevirksomheden stagnerer, krystalliseres man. Hver gang man betragter nogle holdninger og ideer som absolutte sandheder, krystalliserer

man – og man lukker af for virkeligheden. Udsynet blokeres. Bevar derfor et åbent sind over for alt. Det betyder ikke, at man nødvendigvis skal udskifte sine værdier og holdninger, men man skal *uddybe* dem. Det er det første skridt på vejen, der fører fra kundskab til visdom.

Menneskets fire bevidsthedsniveauer

I dag ser man mennesker på mange udviklingsniveauer, og de kan klassificeres i fire overordnede grupper:

1. *Stadiet hvor mennesker lever i menneskehedens dyriske bevidsthed. Det er sjældent, men det forekommer.*

På dette stadie er solar plexus centret og sakralcentret de primære centre til bevidsthedskontakt med omgivelserne. Hjernen opfanger impulser, der strømmer gennem solar plexus centret og sakralcentret. Følelsesnaturen vil derfor være primitiv og domineret af driften til at sikre racens overlevelse og formering. Energistrømmen gennem det æteriske netværk med dets lavere centre og det tætte fysiske legeme under mellemgulvet vil blot formidle uklare emotioner ind i menneskets følelsesliv. Mennesket vil derfor være primitivt – mere dyr end menneske. På dette stadie sker der en begyndende og meget langsom aktivering af hjerte- og halscentret, og til sidst vil det fremkalde en tendens til at reagere emotionelt og respondere på tankeimpulser, selvom det sker på en uklar måde.

2. *Stadiet hvor mennesket udtrykker en klar menneskelig bevidsthed.*

Det er den mest dominerende bevidsthed på nuværende tidspunkt i udviklingen. De fleste mennesker er opmærksomme på deres følelsesmæssige relationer – både hvad angår mennesker og ting. På dette stadie udvikles sakralcentret og solar plexus centret – og samtidig sker der en aktivering af hjertecentret samt en delvis aktivering af halscentret. Det er på dette stadie, at menneskehedens følelsesnatur udvikler sig hurtigst. I astrallegemet har mennesket indbygget evnen til at udtrykke kraftige følelestilstande. Det har klare oplevelser af glæde og smerte, godt og ondt etc. Det er her, man opdeler menneskeheden i såkaldte gode og onde – altså en klar emotionel mennesketype, der responderer på sansimpulser via den personlige følelsesmekanisme.

Som følge af hjertecentrets aktivering sker der en brobygning i det æteriske netværk ...

- Den forbinder solar plexus centret og dyresjælen med hjertecentret og menneskesjælen.
- På dette stadie i udviklingen integreres dyresjælen og menneskesjælen.
- De fungerer nu som en enhed. Astrallegemet er på dette stadie højt udviklet og i stand til at udtrykke store emotionelle dybder. Det er et center med stor indflydelse på livet.

3. Stadiet hvor mennesket skifter fra menneskebevidsthed til åndelig bevidsthed.

Dette stadie omfatter både mentale og emotionelle typer – og det skaber derfor stor forvirring. Disse mennesker gennemgår næsten konstante værdiskift, for de vakler hele tiden mellem livets forside og den mere idealistiske side i deres natur. Det er årsagen til den nuværende verdenskrise og det konstante kaos i verden.

- På dette stadie udvikles de allerede omtalte centre plus en tiltagende aktivering af hjertecentret, halscentret og en begyndende aktivering af pandecentret.
- Der bygges nu bro mellem menneskesjælen i hjertet og den åndelige sjæl i hovedet – via mentallegemet.
- Astrallegemet disciplineres, og det mister sin position som dominerende center, for denne funktion overtages nu af mentallegemet.

Hovedcentret vækkes langsomt og begynder at lade energi strømme fra sjælen ind i systemet. Mentallegemet fungerer her som mellemlid, og aspiranter vil forsøge at fokusere i tankesindet via pandecentret. Deres intuition fungerer, og de bliver modtagelige for inspiration – og de forbereder sig på at bruge denne inspiration i aktivt samfundsengagement.

Ved slutningen af dette udviklingsstadie integreres mentallegemet med astrallegemet og det fysiske legeme via det æteriske netværk og dets centre. Brobygningen er nu foretaget, og de to lavere bevidsthedsstadier vil blive trukket ind i den åndelige sjæl.

4. Stadiet hvor mennesket konstant fungerer i sjælens åndelige bevidsthed. Det forekommer meget sjældent, men det bliver dog muligt for flere og flere, der arbejder sig hen mod grænsen til denne tilstand.

På dette stadie er alle syv centre fuldt opvækkede, og de fungerer og vibrerer i balance og harmoni. Opmærksomheden er nu løftet helt ind i sjælslegemet, og herfra kan sjælen styre og benytte de tre lavere redskaber til effektivt tjenestearbejde på hvert sit plan.

Glem ikke at den fysiske hjerne modtager sine indtryk via det æteriske netværk gennem det eller de centre, der er mest aktive. Omhyggelig iagttagelse af egne reaktioner vil give et indtryk af hvilket eller hvilke centre, man udvikler sig igennem – og det indikerer samtidig, hvad næste skridt i udviklingen bør være.

Hvis man har lyst, kan man overveje og eventuelt nedskrive ...

Personlig øvelse

Den personlige opfattelse af eget udviklingsniveau set i lyset af den viden om centrene, der her er beskrevet.

Overvej samtidig næste skridt i sjælens udfoldelse.

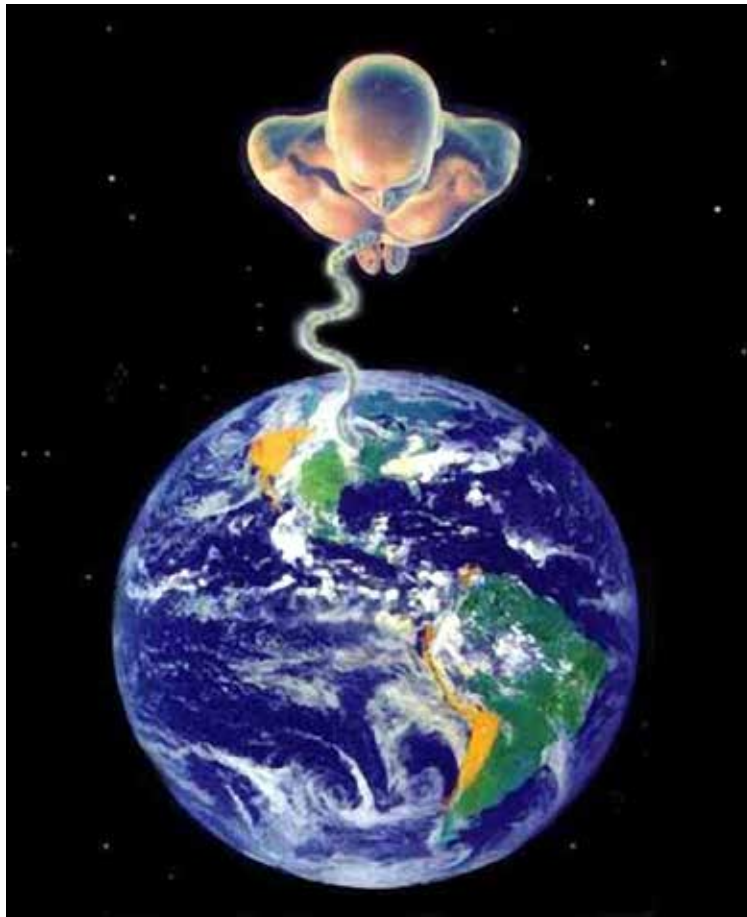
Bedøm desuden dette i forhold til ambitioner og den disciplin, der anses nødvendig for at nå målet.

6. kapitel

ASTRALLEGEMET

Det er de astrale energier,
der giver de mentale energier form.

Astrallegemet eller menneskets følelsesmæssige natur skal nu behandles. Som sagt har mennesket et fysisk-æterisk legeme, og man ved, at det er det usynlige æterlegeme, der forbinder det ydre fysiske menneske med det indre psykiske. Der er tale om en åndsvidenskabelig grundregel, som siger, at alle levende væsener manifesterer sig indefra og udefter. Det fysiske legeme er sidste led i en årsags-virknings kæde, der er forbundet med de dybeste eller højeste åndelige tilstande. Det legeme, der ligger lige over eller bag det fysiske, er følelseslegemet eller astrallegemet. Ordet "astral" er arvet fra Middelalderens alkymister. Astral betyder "*lysende som en stjerne*". Det hentyder til astralstoffets lysende eller strålende udseende.

Astrallegemet ligner det fysiske legeme, men astrallegemet er omgivet af en aura af glitrende farver af en finhedsgrad, der er langt højere end det fysiske stofs. I dette legeme udtrykker mennesket følelser, lidenskaber, begær og sindsbevægelser.

Forveksling og forvirring

Astrallegemet og astralplanet kan ses og fornemmes af sensitive mennesker. Astrallegemet forveksles ofte af disse mennesker med mentallegemet ... eller det æteriske legeme ... eller sjælen ... eller åndelige vejledere ... eller mestre etc. Og mange af de mennesker, der faktisk har forstået sammenhængen, beskriver alligevel astralplanet som en total illusion, og derfor ignorerer de denne verden.

Denne negative holdning har skabt problemer for søgende mennesker, for den står i vejen for ønsket om at udfolde de åndelige kræfter. Den negative tilstand kommer til udtryk på tre måder:

1. Frygt for astralplanet

Frygten kan gøre et menneske ude af stand til at håndtere sin følelsesnatur. Frygten, som ofte er et resultat af fejlagtige oplysninger, regulære usandheder og overtro, skaber en illusion, der fordrejer virkelighedsopfattelsen. Frygten blokerer for yderligere afdækning af sandheden.

2. Interesse for fænomener

Interessen medfører, at man indfanges i stoffets og formens verden. Og denne dragning øges, når man kontakter astralplanet uden den nødvendige forståelse af, hvordan astrale former skal fortolkes, og uden tilstrækkelig viden om den rigtige håndtering af de kræfter, formerne rummer. Oplevelsen af formernes skønhed får mange til at tro, at de har nået deres mål, og de søger derfor ikke dybere. De ledes i stedet videre ud af fænomenernes sidevej, som kan være en meget lang omvej.

3. Afvisning af astralplanets eksistens

Nogle betragter astralplanet som ren illusion. Dette problem står i vejen for en forædling af følelseslivet, lukker døren til den naturlige udvikling af de metafysiske evner, og gør det nærmest umuligt at deltage i skabende aktivitet.

1. Frygt for astralplanet

Frygten kan fjernes ved at erkende, at man ikke har grund til at frygte andet end sig selv. Frygten stimuleres af negative erfaringer, man har oplevet på astralplanet. For at afklare dette problem, skal man se nærmere på erfaringernes natur og deres konsekvenser.

Rummer totalsummen af alle følelser

Astralplanet rummer totalsummen af menneskehedens følelser og emotioner. Her findes næsten alle menneskehedens tanker manifesteret som konkrete former, for de fleste tanker er opstået af følelser. Alle disse former har deres eget selvstændige liv og eksistens på astralplanet. Derfor er det ikke underligt, at astralplanet kaldes for illusionsplanet. Det er nødvendigt at have indsigt for at fungere på astralplanet og arbejde der.

Man møder det, man selv har skabt

Det er nemt at forestille sig problemerne for de mennesker, der for første gang løfter bevidstheden ind i dette område. Opmærksomheden vil blive tiltrukket af området med de former, der enten er skabt af dem selv eller af ligesindede. Hvis disse mennesker rummer frygt af en eller anden slags, vil de møde genstanden for deres frygt, som her har taget form.

Tror de på et helvede efter døden, vil de sandsynligvis se djævle med horn og haler og en flammende svovlplø. Er de ofte jaloux, bitre, irritable eller vrede, møder de disse tankeformer – uden at genkende dem som deres egne. Ligesindede, der er nært knyttet til dem, vil også fylde astralplanet med tilsvarende selvskabte former. De vil derfor se og høre ubehagelige ting, som virker truende og farlige.

De vil opleve dem som astralplanets virkelighed uden at erkende, at de har skabt det hele selv gennem deres holdninger og adfærd. Oplevelsen bliver en illusion. Princippet er det samme, som hvis man laver en tegning af en djævel, men i dette tilfælde bliver man ikke forskrækket, når man ser det færdige resultat. Man vil vide, at man selv har skabt den – og at den ikke er en trussel, selvom den ser truende ud.

Man er sin egen fjende

Man skal derfor udvikle mod. Man skal først og fremmest acceptere, at man er sin egen fjende. Undgå derfor at møde andre med frygt og mistænksomhed. Forsøg at møde andre med tillid og at skabe rigtige menneskelige relationer. Lad lyset fra sjælen strømme ind i legeme og ud i omgivelserne for at rense og forædle de forskellige aspekter af bevidstheden. Hvis man er i stand til det, vil man ikke blive narret af de former, man møder på astralplanet.

2. Interesse for fænomener

Mennesker, der lokkes på fænomenernes afveje, har som regel mange inkarnationer bag sig, hvor de har praktiseret hengivenhed og ofte fanatisk aspiration. Deres bevidsthed er fokuseret i astrallegemet. De vil i det store hele være emotionelle af natur. Deres åndelige visioner vil helt naturligt skabe komplicerede former af stor skønhed.

Gader af guld, harpespillende engel

I meditation vil kontakten med astrallegemet udtrykke emotionalitet med stor styrke. Hjernen vil blive stimuleret på en måde, der omsætter de former, som man selv har skabt i tidligere inkarnationer ved hjælp af hengivne tanker, til syn og lyd. Man vil ikke genkende formerne som sine egne, men opleve dem som et mål. Man ser nemlig gader af guld, og harpespillende engle eller andre visioner, der er skabt af kristne forestillinger om himmerige. Processen drives ikke af aspiration. De indhylles i en selvskabt drømmeverden af ydre skønhed. Og de er døve over for behovet for aktivt samfundsengagement til gavn for menneskeheden.

Fanget af formerne

Senere vil flere og flere udvikle psykisk sensitivitet over for andre astrale former, men da opmærksomheden fortsat er rettet mod formerne, vil de stadig hverken være i stand til at fortolke dem korrekt eller håndtere dem. De får muligvis syn. De hører eventuelt stemmer. De kan måske forudsige. Men de forstår kun svagt betydningen. Deres evne til at håndtere astrale kræfter vil gradvis nedbryde det fysiske legeme, og det kan i værste fald medføre sygdom, sindssyge eller død.

Undgå at tilstræbe udviklingen af psykiske evner

Trangen til at udvikle psykiske evner udgør en af de største farer for det søgende menneske. Derfor er det vigtigt at advare imod interessen for fænomener. *Undgå at tilstræbe udvikling af psykiske evner.* Udviklingen vil ske naturligt og parallelt med, at den åndelige udvikling skrider frem.

Hvis man får et syn, hører en stemme etc., skal man ikke tillægge oplevelsen betydning. Søg sandheden i energiernes, abstraktionernes eller ideernes verden. Senere vil man være i stand til at give disse ideer konkret form uden at miste sansen for virkeligheden. Først da vil evnerne kunne gavne menneskeheden.

3. Afvisning af astralplanets eksistens

Astrallegemet og astralplanet er en kraftkilde. Indtil det forstås, kontrolleres og bruges målrettet, kan det åndeligt søgende menneske ikke deltage i skabende arbejde. Det er de astrale energier, der giver de mentale energier form. Og det er en forudsætning for, at de kan manifesteres i fysisk form.

Problem:

Undertrykkelse af følelser

Når aspiranter betragter astralplanet og følelsesnaturen som ren og skær illusion, skyldes det ofte, at de har erfaret, hvordan frygt og binding til det astrale har ført dem på afveje. De er ofte mentalt polariserede og som regel også hånlige over for følelser. De er indstillet på ikke at begå de samme fejl som deres medmennesker, og beslutter derfor, at hele emnet om den følelsesmæssige natur er ren og skær blændværk.

De undertrykker dermed deres følelser, og det resulterer i en skjult energitilstrømning til deres uerkendte astrale former. De forsøger udelukkende at arbejde på mentalplanet, hvor de bygger form efter form, som de før eller senere skal konfrontere på astralplanet.

Kan ikke omsætte tanker til handling

På grund af denne holdning, kan deres tankeformer ikke manifestere sig på det fysiske plan. Og derfor er de ofte frustrerede over deres manglende evne til at omsætte tanker til handling. Holdningen forsinker den nødvendige integration af sjælens trefoldige redskab og muligheden for at opnå sjælsbevidsthed.

Astrallegemets natur

Alle mennesker har et astrallegeme. Alle bruger dette legeme. Men det er forholdsvis få, der er bevidste om astrallegemets eksistens. Og det er ganske få, der kontrollerer det og fungerer selvbevidst i det. Astralstof eksisterer i syv finhedsgrader, der svarer til det fysiske stofs syv tilstande: Fast, flydende, luftformig, æterisk, superæterisk, subatomart og atomart. De astrale niveauer har endnu ikke fået navne, men beskrives som regel med tal, hvor det fineste er det første og det groveste er det syvende.

Elektroner er astrale atomer

Astralstof er langt finere end fysisk stof og gennemtrænger det. Et fysisk atom flyder derfor i et hav af astralstof, som omgiver det og udfylder ethvert mellemrum i fysisk stof. Princippet medfører, at bevidsthedsplanerne gennemtrænger hinanden. Mennesket skal derfor ikke bevæge sig i rummet for at opfatte indre bevidsthedsplaner. Det skal blot udvikle den sensitivitet, som gør det muligt at opleve dem. Astralverdenen er derfor en tilstand og ikke en lokalitet.

Astrallegemet rummer alle syv stofniveauer

Astrallegemet er sammensat af stof fra alle syv niveauer. Det er derfor muligt at erfare følelser af alle typer og styrker.

Hos et uudviklet menneske er astrallegemet tåget og løst sammenhængende med overvægt af stof fra de lavere niveauer. Farven er mørk og tæt – ofte så tæt at omridset af det fysiske legeme næsten forsvinder. Dette astrallegeme reagerer bedst på kraftige stimulanser, som er forbundet med stærke lidenskaber og lavere begær.

Hos et gennemsnitsmenneske med god moral og intelligens er astrallegemet betydeligt større. Astralstoffet er mere afbalanceret og kvaliteten er finere. Det har en lysende karakter og er klart afgrænset.

Hos et åndeligt udviklet menneske er astrallegemet endnu større i omkreds, og det består af fine og højt vibrerende astrale partikler.

Overordnet kan man sige, at farverne i uudviklede menneskers astrallegeme er grove og grumsede. Gradvis bliver de mere og mere lysende og gennemsigtige efterhånden som mennesket udvikler sig følelsesmæssigt, mentalt og åndeligt.

Den astrale aura

Den centrale del af astrallegemet tager form efter det fysiske legeme og kan skelnes klart fra den omgivende aura. Den tætte del af astrallegemet kaldes som regel det fysiske legemes "astrale genpart".

Årsagen er, at de tre lavere fysiske stoftilstande (fast, flydende og luftformig) er forbundet med de tre lavere astrale stoftilstande. På astralplanet danner de den relativt faste del af astrallegemet, som har samme form som det fysiske legeme.

Genkendelse på astralplanet

Nogle påstår, at genparten er grunden til, at man kan genkende hinanden på astralplanet under søvnen eller efter døden. Lægevidenskabelig forskning af nær-død-oplevelser viser imidlertid, at genkendelsen er en slags "sjælelig genkendelse" – altså uafhængig af formen. Det passer med andre esoteriske informationer, som oplyser, at man ved hjælp af tanken kan forme og omforme sit udseende, når man befinder sig i astrallegemet. Formen kan derfor ikke være udgangspunkt for genkendelsen. Alle fysiske objekter har en astral genpart. Derfor er sten, planter og dyr også omgivet af en astral aura.

Astrale farver

Den astrale aura er kendetegnet ved de farver, der glimter, spiller og strømmer igennem den. Farverne er udtryk for følelser, lidenskaber og sindsbevægelser. På astralplanet ser man de kendte farver – plus mange ukendte. Farverne bliver nemlig finere og mere lysende, efterhånden som mennesket hæver sig fra niveau til niveau. På astralplanet ser man farvernes højere oktaver. Her er de vigtigste farver, og de følelser de repræsenterer:

Aurafarvernes betydning (på astralplanet og mentalplanet)

SORT: (generelt fjendtlighed)

Tætte sorte skyer, giftige røgspiraler: Had, ondskab.

BRUN: (generelt selvcentrering)

Mat brunrød, rustrød: Nærighed, griskhed, grådighed.

Hård, mat gråbrun: Egoisme, selviskhed.

Grønbrun med tunge purpurrøde glimt: Jalousi.

GRÅ: (sædvanligvis depression, mangel på energi)
Mørk blygrå (meget dystert og trist): Dyb depression.
Askegrå (meget ubehagelig): Frygt.

RØD:

Dybrød på sort baggrund: Vrede forbundet med had.
Stærk skarlagensrød: Irritation, vrede.
Kraftig purpurrød, strålende skarlagensrød: Indignation, harme.
Smudsig blodrød, glødende ildrød: Sanselighed, sensualitet.
Høj rød, tung karmoisinrød: Fysisk kærlighed.
Rosa, rosenfarvet: Venlighed, kærlighed, uselvskhed.
Strålende rosenrød med lilla: Åndelig kærlighed til helheden.

ORANGE:

Kraftig orange: Stolthed, ærgerrighed.
Lys orange: Selvværd, høje ambitioner.
Gyldenorange: Vitalitet.

GUL:

Mat mørkegul, okkerfarvet: Egoistisk motiveret intelligens.
Mellemgul, stærk knaldgul: Intelligent forståelse.
Lysende citrongul, primulagul: Åndeligt motiveret intelligens.
Gyldengul, strålende guld: Visdom, metafysisk indsigt, filosofisk, matematisk intelligens.

GRØN:

Grågrøn, smudsiggrøn: Snuhed, bedrageriskhed, list.
Smaragdgrøn: Alsidighed, opfindsomhed, fleksibilitet, uselvsk motiveret beslutsomhed.
Lysende blågrøn: Medfølelse, sympati, indlevelsesevne.
Klar æblegrøn: Vitalitet.
Mellemgrøn: Aktivitet, engagement, arbejdsom.
Gulgrøn: Aktivt sind.
Pastelgrøn, blågrøn: Æstetisk værdsættelse, kunstnerisk udtryk, skønhedssans, sans for harmoni.

BLÅ:

Blå blandet med grå: Anspændelse, stress.
Grumset gråblå: Overtroisk religiøsitet.
Lys himmelblå, ultramarin, kobolt: Hengivenhed, idealisme.
Klar blå: Religiøsitet, tilbedelse.
Meget dybblå, indigo: Stærk vilje, beslutsomhed.

VIOLET:

Lavendel: Åndelig aspiration, intuition.
Lysende blålilla med gyldne glimt: Høj åndelig stræben.
Syrénfarvet lilla: Åndelig kærlighed.
Dyb violet: Hengivenhed, kærlighed.
Ren mørk purpur: Meditation, bøn.

Blandede følelser – blandede farver

Menneskets følelser er næsten altid blandede. Derfor er farverne sjældent helt rene. Heldigvis holder positive følelser længere end negative. Relativ uselvisk kærlighed hører til det højeste astrale underplan og genspejler sig i mentalplanets tilsvarende stof. Dermed berøres sjælslegemet, som befinder sig på de højere mentale planer.

Sjælen påvirkes kun af uselviske tanker. Lavere tanker påvirker udelukkende de permanente atomer.

Astrallegemets funktioner

Astrallegemets funktioner kan i store træk inddeles i tre kategorier:

1. At gøre det muligt at føle.
2. At bygge bro mellem mentallegeme og fysisk legeme.
3. At fungere som et uafhængigt legeme.

1. At gøre det muligt at føle

Menneskets følelser er impulser fra astrallegemet. Følelserne i det fysiske legeme, er kun et svagt ekko af det, der føles i følelsernes egen verden, for en del energi går tabt ved overførslen til nervesystemet. Mennesket kender derfor ikke sine følelser, som de i virkeligheden er.

1a. Sansning

Hvad vil det sige at føle? At sanse vil reelt sige at respondere på sanseimpulser. Menneskets registrering af om noget er hårdt eller blødt, koldt eller varmt, tørt eller vådt, lækkert eller ulækkert er astral. Æstetiske impulser stammer også fra astrallegemet. Konklusionen er, at man ikke ser med synssansen. Man ser primært med astrallegemet, som sender impulserne ned i det fysiske-æteriske legeme, der registrerer dem, som noget man ser. En meget stor del af menneskets følelsesnatur er simpelthen respons på sanseimpulser.

1b. Begær

At begære noget vil sige at ønske sig noget. Begær har en modpol, nemlig alt det, man *ikke* ønsker – det man frygter. Man kan opleve intensive og brændende begær, men angsten er det mest dominerende af menneskets begær. Begæret efter at undgå det, man frygter, er langt stærkere, end at få det, man ønsker sig. Begær omfatter alle fundamentale begær såsom sult, tørst, seksualitet ...

1c. Almindelige følelsestilstande

Almindelige følelsestilstande hører også til begærene. Det kan være følelser som egoistisk "kærlighed", had, misundelse, jalousi, "kødets lyst", "øjnenes lyst" og stolthed. De fleste identificerer sig med denne type følelser, og betragter dem som det mest ægte, mennesket kan udtrykke. Åndsvidenskaben er bestemt ikke enig.

1d. Aspiration – højere begær

Begær er altid egoistiske, men begær er naturligvis mere eller mindre egoistiske. Det højeste astrallegemet kan svinge sig op til, er begæret efter åndelig udvikling. Det er stadig et begær, for det er noget man ønsker til sig selv. Men det er den højeste følelse, astrallegemet kan udtrykke, og i åndsvidenskaben kaldes denne følelse for "åndelig aspiration".

Aspiration er bedre end andre begær, for i sidste ende vil aspirationen eliminere sig selv – man bliver begærfri. Dybest set er ingen astrale funktioner begærfri. Der er altid et egoistisk motiv, men i følelsesnatures højeste dimensioner, er begæret uhyre subtilt – det kan eksempelvis være følelsen af at være et kærligt menneske.

2. At bygge bro mellem mental- og fysisk legeme

Når mennesket modtager indtryk fra de fysiske sanser, overføres de til astrallegemet, hvor de registreres som en følelse eller fornemmelse. Vibrationen forplanter sig videre til tankesindet (mentallegemet). Uden denne bevidsthedsbro ville der ikke være nogen forbindelse mellem den ydre verden og tankesindet. Omvendt sætter man mentalstoffet i bevægelse, når man tænker. Vibrationer overføres til stoffet i astrallegemet, som påvirker det æteriske stof, hvorefter impulserne opfanges af den fysiske hjerne.

Kama-manas

Normal hjerneintelligens skabes ved forening af følelser og tanker. Denne forening kaldes "kama-manas". Kama (begær) blandes med manas (tanker).

Tankesindet kan ikke påvirke de fysiske hjernecellers molekyler direkte. Først når tanker forenes med følelser, er det muligt at sætte de fysiske molekyler i bevægelse, og derved skabes "hjernebevidsthed". Det er naturligvis lavere manas eller det konkrete tankesind (dvs. stof fra mentalplanets fire lavere niveauer), der er forbundet med kama eller følelserne.

3. At fungere som et selvstændigt legeme

Astrallegemets udvikling har to tydelige stadier. Først skal det udvikles som et overførende legeme. Derefter som et selvstændigt og uafhængigt legeme, som mennesket kan fungere frit i på astralplanet.

3a. Under almindelig vågen bevidsthed.

Det er muligt at kontrollere de astrale kræfter, mens den fysiske hjerne er vågen og sanserne er vidt åbne.

3b. Under søvn eller trance.

Det er muligt for astrallegemet at skille sig fra det fysiske legeme og bevæge sig omkring og fungere frit på astralplanet under søvn og i trance.

3c. Under viljens kontrol

Det er muligt at udvikle kontrollen over astrallegemet så meget, at man bevidst og på det tidspunkt man selv vælger, kan forlade det fysiske legeme og benytte astrallegemet med ubrudt bevidsthed.

3d. Efter den fysiske død

Når det fysiske legeme dør, trækker bevidstheden sig automatisk ind i astrallegemet, hvor livet fortsætter på astralplanet.

Det fysiske følelsesliv

Der skal nu fokuseres på de faktorer, der bestemmer astrallegemets natur og egenskaber i det vågne *fysiske* liv, og det kommer til udtryk på tre områder:

1. I det fysiske liv
2. I følelseslivet
3. I tankelivet

1. Det fysiske liv

Et fysisk legeme, der ernæres af usund føde, vil skabe et tilsvarende urent astralt legeme. På samme måde vil ren føde medvirke til at skabe både et rent fysisk og astralt legeme. Et groft astrallegeme vil være modtageligt for følelser af grovere art, mens et finere astrallegeme vibrerer ved renere følelser. Det er umuligt at have et groft fysisk legeme og samtidig have et fint astrallegeme og mentallegeme. De tre legemer er indbyrdes afhængige.

Narkotika

Stort set alle slags narkotika har en skadelig virkning på de indre legemer. Under sygdom er nogle af disse midler uundværlige, men i andre tilfælde skal de bruges mindst muligt.

Fysisk støj

Fysisk støj ryster nerverne og er årsag til irritation og træthed. En overfladisk irritation varer måske kun 5-10 minutter, men virkningen på astrallegemet kan vare i 48 timer. Man kan derfor generelt sige, at et sundt fysisk helbred, fremmer udviklingen af de indre legemer.

Ferie

Ferie ved havet eller ture i skov- og bjergområder påvirker sædvanligvis astrallegemet på en positiv og vitaliserende måde.

2. Følelseslivet

Astrallegemet bruges hver gang man føler en følelse – bevidst eller ubevidst. Man bruger også mentallegemet, hver gang man tænker en tanke. Og det fysiske legeme bruges hver gang man udfører en fysisk handling.

Astrallegemet har sine egne vaner. Man har selv indarbejdet dem ved at gentage bestemte følelser. De negative egenskaber vibrerer i grovere stof, mens de gode egenskaber kommer til udtryk gennem stof med de finere stoffers hastighed.

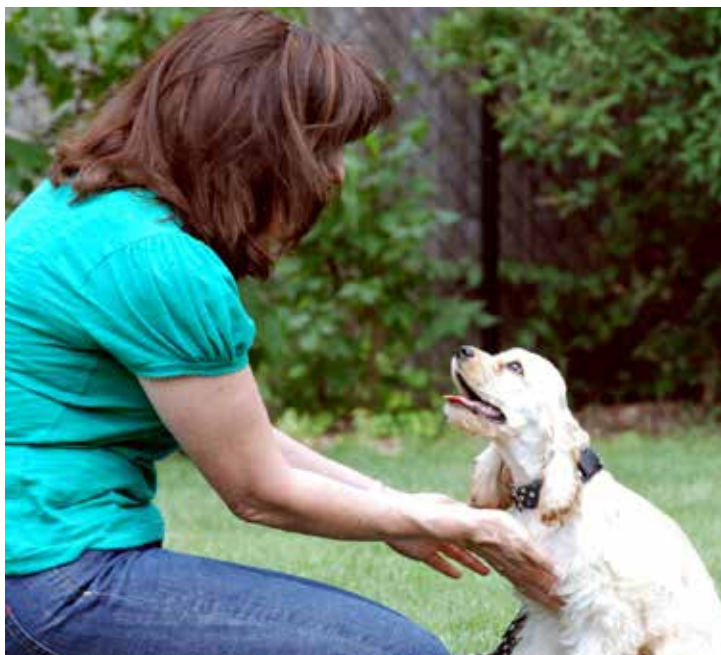
Sjælen reagerer ikke på lave astrale vibrationer

Sjælslegemets højt vibrerende stof kan ikke reagere på de lavere astrale vibrationer – og derfor er det kun de højere følelsesmæssige egenskaber, der kan indbygges i sjælslegemet. Negative tanker og følelser påvirker ikke sjælen. De oplagres i de astrale og mentale permanente atomer, hvor de venter til næste inkarnation. Man møder derfor sine selvskabte negative tilbøjeligheder igen og igen, indtil man har overvundet dem. Astralstof reagerer hurtigere end fysisk stof på enhver impuls fra de indre verdener. Følelseslegemet reagerer derfor hurtigt på enhver tankeimpuls – uanset om den kommer fra andres tankesind eller fra ens eget. Et astrallegeme, der er vant til at reagere på negative tanker, suger derfor lignende tanker og følelser til sig, hvorimod de preller af på et højt vibrerende astrallegeme.

Guru-chela forhold

Astrallegemet påvirkes af vibrationer fra andre astrallegemer. Det er almindelig kendt i Østen, og det er en af grundene til, at en chela (elev) lever i umiddelbar nærhed af en guru. Guruen renser og udvikler ikke alene elevens astrallegeme ved hjælp af øvelser, men holder også eleven fysisk i sin nærhed. Den tætte forbindelse afstemmer gradvis elevens legemer efter guruens. Det kræver naturligvis, at guruen selv har skabt balance i sine legemer.

Dyr i menneskers nærhed

Det samme sker for dyr, der er nært tilknyttet mennesker. Et dyrs hengivenhed for sin ejer og dets tankemæssige anstrengelse for at forstå ejerens ønsker, udvikler dyrets spæde intelligens og hengivenhed. Men desuden påvirker vibrationerne fra menneskets legemer dyrets og fremskynder processen. Ultimativt vil dyret individualisere og blive et menneskeligt væsen længere fremme i evolutionen.

Andre menneskers vibrationer

Astralverdenen vibrerer af alle menneskers tanker og følelser, og de bombarderer og påvirker ethvert astrallegeme. Desuden er der ofte lavtstående astrale væsener til stede, og de nyder de grove vibrationer fra f.eks. had og vrede. De kaster sig ind i enhver energihvirvel af grovere type. På denne måde forstærker de energibølgerne. Mennesker, der giver efter for grove følelser, er altid omgivet af denne type astrale væsener, som venter på næste lidenskabelige udbrud.

Begærelementalen

Menneskets astrallegeme består af elementalessens, der er en slags selvstændigt halvintelligent væsen, som i åndsvidenskaben kaldes begærelementalen. Den følger sin egen udvikling, som er den modsatte af mennesket. Den er på vej nedad i stoffet (involution) uden hensyn til det menneske, den er tilknyttet. Dens interesser er modsat menneskets, for den søger mod tungere og grovere vibrationer. Og den får mennesket til at tro, at det er mennesket selv, der ønsker de sindsbevægelser, den begærer. Elementalen bliver en slags indre frister. Den er ikke ond. Faktisk er den slet ikke et væsen under udvikling. Og den har ingen kraft til reinkarnation. Det eneste der udvikler sig, er det stof, den består af. Den kender intet til det menneske, som den er en del af.

Man skal derfor kontrollere begærelementalen og forhindre dens tilbøjelighed til at søge mod lave og grove fysiske vibrationer. Man har selv skabt begærelementalen, og burde ikke være dens slave.

3. Tankelivet

Den tredje faktor, der påvirker astrallegemet under vågen bevidsthed, er tankelivet. Menneskets tænkning har kraftige virkninger på astrallegemet af to grunde:

1. Lavere mentalstof (manas) er tæt forbundet med astralstof (kama). Meget få mennesker er i stand til at tænke uden samtidig at føle – eller føle uden samtidig (til en vis grad) at tænke.
2. Astrallegemet styres af tankesindet. Uden tankens skabende kraft kan astrallegemet ikke organiseres.

Impulsernes kommandovej

Enhver impuls, der sendes fra mentallegemet til det fysiske legeme, skal passere gennem astrallegemet – og astralstoffet reagerer på impulsen. Det medfører, at et forædlet tankesind er i stand til at kontrollere og udvikle astrallegemet. Når tankesindet ikke aktivt kontrollerer astrallegemet, vil det konstant modtage stimulanser udefra og reagere på dem.

Uudviklede mennesker er domineret af begær, selvom tankelivet til en vis grad er udviklet. Bevidstheden er fokuseret i den lavere del af astrallegemet, og livet styres af sanseindtryk fra omgivelserne i det fysiske liv. Hos uudviklede mennesker udgør astrallegemet derfor den mest dominerende del af auraen.

Almindelige gennemsnitsmennesker lever også overvejende i følelserne, selvom det højere astrale stof er begyndt at gøre sig gældende. Men adfærden er generelt styret af ønsker og begær.

Højere udviklede mennesker begynder at beherske begæret, med det der kaldes sund fornuft. Fokuseringen flytter sig nu fra det højere astrale til det lavere mentale. I takt med at mennesket gør fremskridt, begynder det at leve efter principper snarere end efter ønsker og begær.

Følelsernes natur

Astrallegemet har fire primære kontaktpunkter eller indgangsporte til det fysiske legeme:

- Sakralcentret
- Solar plexus centret
- Hjertecentret
- Et bestemt område i hjernen

Det er sjældent, at åndeligt søgende mennesker har kontakt med astrallegemet gennem sakralcentret. Og enten er porten til solar plexus centret lukket eller ved at lukke sig. Kontakten sker normalt via hjertecentret.

Forudsætning for metafysiske evner

Åndelig aspiration aktiverer centrene i hjernen. Hvis centrene i hjernen stimuleres på den rigtige måde, når den rette intellektuelle forståelse af astralplanet er opnået, og når en forædling af følelsesnaturen er gennemført, åbnes der for metafysiske evner og dermed også for åndelige kræfter.

Forcering er farlig

Ingen skal lade sig narre til at tro, at de er klar til denne udvikling, før den forudgående udvikling er gennemført. Så længe man er styret af følelser, blændværk eller interesse for fænomener, er man afskåret fra denne form for vækst. Udviklingen af psykisk sensitivitet er ekstremt farligt, hvis den forceres, før man er klar. Evnerne vil altid være et biprodukt af naturlig åndelig udvikling.

Astrallegemet renses gennem:

Karakterbygning

1. Udvikling af evnerne så langt, som man er i stand til at opfatte sjælens hensigt.
2. Skabelse af en idealkarakter for den personlige udvikling. Dette ideal er i begyndelsen farvet af blændværk, og vil ofte være motiveret af egoistiske interesser. Der er tale om en smuk vision, men gradvis udtrykkes idealerne i positive handlinger.
3. Deltagelse i aktivt samfundsengagement, selvom der endnu ikke er et egentligt koncept, som er inspireret af sjælen.

Meditation

1. Grundlæggende meditationsteknikker. Gennem koncentreret tænkning opøves evnen til at kontrollere astrallegemet og bruge det som et redskab til tjenestearbejdet.
2. Fokusering i mentallegemet. Lys og energi strømmer bevidst ind i den astrale natur. De selvskabte astrale former fra utallige inkarnationer erkendes.
3. Afdækning af betydningen af karma (de skjulte motiver, som har drevet personligheden gennem succeser og fejl). Og til sidst kendes astrallegemets hemmeligheder.
4. Den korrekte brug af lyd og kendskab til lydens påvirkning af astrallegemet.
5. Genopbygning af astrallegemet ved hjælp af tankeenergi. Det tungere og lavtvibrerende astrale stof, som er farvet af den mindre udviklede menneskeheds grove følelser, udskiftes, og der indbygges finere og klarere astralt stof.
6. Aktivt engagement i forbedring af menneskeheds situation. Alene gennem tjenestearbejde er det muligt at frigøre sig fra de tre lavere verdens blændværk. Ved at udføre det, der sædvanligvis kaldes et offer, kan illusionerne erkendes og bevidsthedens astrale fangenskab ophæves.

Instruktioner til beskyttelse

På nuværende tidspunkt i udviklingen udgør en del undervisning reelt en fare. Det er derfor vigtigt at give bestemte instruktioner, som skal respekteres, hvis man vil undgå problemer.

1. Fokusér *ikke* i solar plexus centret

Undgå at fokusere bevidstheden i solar plexus centret. Det gælder både under meditationer og såkaldte mentale øvelser. Solar plexus centret blev udviklet i den atlantiske periode, og dengang var centret det primære center til kontakt med omverden. Menneskeracen var på dette tidspunkt følelsesmæssigt polariseret og evolutionen nødvendiggjorde stimulering af den astrale bevidsthed.

I dag er der stadig rester fra denne civilisation i nutidsmenneskets natur, og på grund af mangel på indsigt praktiserer visse undervisere stadig de gamle atlantiske metoder.

Nutidens udvikling kræver mental polarisering og udvikling af tankesindet. Astrallegemet skal underlægges og kontrolleres af tankesindet. Dermed overflødiggøres mange af de gamle mystikers erkendelser ved hjælp af fænomener. Det er vanskeligt at opgave noget, som man er kommet til at holde af, men interessen for fænomener, som holder mange i fangenskab i den astrale natur, er uvirkelige. De har blot udgjort et skridt i bevidsthedsudviklingen.

2. Brug aldrig seksualakten til magisk arbejde

Brug *aldrig* de skabende energier til magisk arbejde i forbindelse med seksualakten. Denne praksis burde i dag være utænkelig, men der findes mennesker, som arbejder med netop denne form for magi. Disse aktiviteter vil føre udøveren ind på en vej, der er yderst farlig. Eksempelvis kan denne praksis resultere i en for tidlig eller såkaldt skæv kundalinirejsning, som kan resultere i sindslidelser.

3. Forlad kun kroppen gennem hovedcentret

Forsøg aldrig at forlade kroppen gennem andre centre end hovedcentret. Hvis man gør det, skal det udelukkende ske på grundlag af ren motivation.

Fra polariseret til integreret

Efter denne omtale af renselse af astrallegemet, vil det være fornuftigt at gå mere i detaljer i et forsøg på at skabe grundlag for en daglig rutine.

Det skabende menneskes "livmoder"

Astrallegemet rummer former, som alle er *potentialer*, der kan komme til udtryk i livet. Astrallegemet reflekterer eller fordrejer billeder, der er skabt af ens eget eller en andens tankesind. Det tilfører stof til ethvert tankebillede og skaber en stofform – uanset om formen er skabt af en situation, en serie af begivenheder, en bog etc. Man kan derfor kalde astrallegemet for *det skabende menneskes livmoder*.

Hvem er astralt polariseret?

Hos gennemsnitsmennesket finder man de astrale former, der udgør det enkelte menneskes begærnatur. Disse begær kan befinde sig på et højt eller lavt niveau, og de er resultatet af mange århundreders begærliv. De skabes sædvanligvis af menneskehedens bevidsthed (som i det store hele er astral), og farves af den enkeltes lavere tankesind. Et menneske er astralt polariseret, når astrallegemet styrer mentallegemet. Et menneske er derfor polariseret i astrallegemet ...

1. Når astrallegemet overvejende reflekterer menneskehedens astrale bevidsthed.
2. Når de mentale energier bruges til opfyldelse af begær.
3. Når astrallegemet fordrejer de højere mentale billeder på grund af følelsesmæssige reaktioner.
4. Når forslag og planer mødes med en følelsesmæssig reaktion.

Skift i polarisering og integrering – sideløbende

Udfordringen for et menneske under udvikling er at gennemføre et skift i polariseringen fra astrallegemet til mentallegemet – fra følelsesnaturen til tankelivet. Og herefter skal mennesket foretage en integrering af den tredfoldige personlighed, for at få den til at fungere som en enhed. Dette skift i polariseringen sker ikke pludseligt. Det er en langsom og løbende proces, der kræver mange inkarnationer – indtil bevidstheden til sidst er helt fokuseret i mentallegemet og alle aktiviteter styres af tankesindet. Opgaven med både at ændre polariseringen og foretage integrationen er en sideløbende proces, sådan at der altid er balance i bevidsthedsudviklingen.

Fokus skifter fra liv til liv

Måske arbejdes der et helt liv med at foretage skiftet fra den astrale natur til mentallegemet, og i den efterfølgende inkarnation arbejdes der med at stabilisere dette skift i polariseringen. I næste inkarnation igen arbejdes der med at løfte bevidstheden fra et andet område i den astrale natur – og sådan fortsætter det.

Arbejdet med "planen" begynder

Når en tilstrækkelig del af bevidstheden er løftet op i det mentale område, accelereres processen. Mange af de tidligere begær er nu forvandlet til aspiration, og det søgende menneske træder ind på aspirantstadiet.

Det anbefales at bruge den følgende øvelse sammen med andre – både som øvelse og som tjenestearbejde.

Øvelse i koordinering

1. Koordinering

- a) Sæt dig godt tilrette og slap kroppen af.
- b) Oplev hvordan dine følelser bliver rolige og fredfyldte.
- c) Mærk hvordan dine tanker er afbalancerede og årvågne.
- d) Løft nu bevidstheden op i pandecentret og oplev enhed med de øvrige deltagere.

Du kan gøre dette ved at...

1. Se hvordan det æteriske netværk danner en lysende og åben kanal, som sammenkæder dig med andre.
2. Se dit astrallegeme som en rolig sø med klart og spejlblankt vand.
3. Se dit mentallegeme, som holdes årvågent og roligt i lyset fra deltagernes sjæle.

2. Meditation

Meditér nu 10 minutter på dette nøgleord:

*"Jeg – sjælen – kender og tjener
den guddommelige plan."*

3. Afslutning

1. Du intonerer nu tre gange højt det hellige ord "OM", imens du ser guddommelig kærlighed og visdom strømme gennem dit trefoldige redskab, og du ser det udstråle kærlighed og lys til menneskeheden.
2. Åben dine øjne og notér dine indtryk.

7. kapitel

MENTALLEGEMET

Mentallegemet er det redskab, sjælen bruger, når den ønsker at tænke.

Inden tankesindet skal beskrives, vil det være hensigtsmæssigt at præcisere tre begreber, der anvendes om dette emne, nemlig "*bevidsthed*", "*tankesind*" og "*mentallegeme*".

Bevidsthed

Bevidsthed er et stadie af opmærksomhed, der *ikke* er begrænset til mental opmærksomhed, men omfatter *alle* manifestationens stadier.

En følelse er en del af bevidstheden

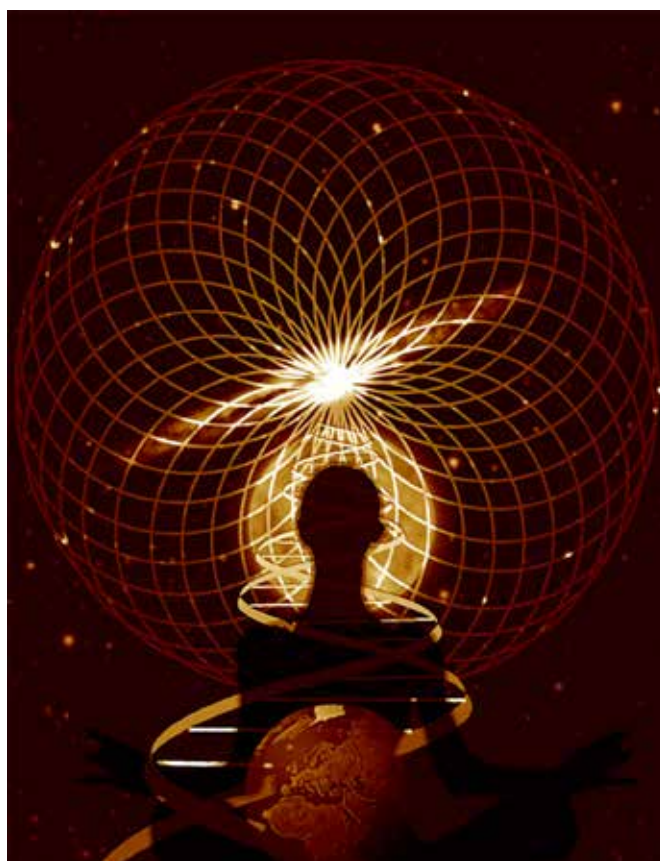
Følelsen udgør en del af bevidstheden. Oplevelsen af varme, kulde, duft etc. er en form for opmærksomhed, der udgør en del af bevidstheden.

Udgør essensen eller forståelsen

Bevidstheden er *ikke* sjælen. Bevidstheden er *essensen* af alt, hvad et menneske har erfaret. Bevidstheden udvides og forvandles og udgør menneskets *forståelse*. Bevidstheden vil til sidst løfte sig over sjælens stadie. Sjælen vil forsvinde, men bevidstheden består.

Konklusion:

Bevidstheden er hverken tankesindet eller mentallegemet. Bevidstheden er derfor ikke begrænset til mentalplanet eller tankens plan. Bevidstheden befinder sig på alle eksistensplaner, og den er afgørende for graden af menneskets respons på livet på disse planer. Bevidsthed er resultatet af mødet mellem ånd og legemer. Bevidstheden er både åndens og legemernes sjæl, og den vokser i visdom på grund af det fortsatte møde mellem ånd og form.

Tankesindet

Tankesindet er blevet misforstået. Tankesindet er nemlig et *eksistensplan*. Tankesindet er *ikke* bevidsthed. Tankesindet er heller ikke mentallegemet. Det er snarere den verden, som bevidstheden lever i og bevæger sig rundt i i sit mentallegeme.

Der er kun ét sind

Man taler om et sind, om dit sind, om mit sind etc. Det individuelle tankesind eksisterer imidlertid ikke. Der findes kun ét sind. Når man taler om det individuelle sind, taler man blot om, den individuelle bevidstheds mentallegeme.

Mentallegemet er redskabet, der kan anvendes til at kontakte tankesindets verden. Bevidstheden anvender sit redskab til bevidst eller ubevidst at kontakte, fortolke, acceptere eller forkaste de tankeformer, der findes i det universelle sind.

Tankesindet er ikke skabende men modtagende

Bevidstheden kan ikke skabe. En ide kan kontaktes af bevidstheden og omsættes til konkret form, og det er det man forveksler med skabelse.

Det såkaldte *skabende sind* er i virkeligheden et modtageligt mentallegeme, som er i stand til at opfange, fortolke og viderebringe vibrationer. Det individuelle mentallegeme er i besiddelse af en bestemt portion mentalt stof, som det kan benytte til at give en ide en passende form. Denne mentale form er dannet af *tankestof*, og selvom den ikke eksisterer udenfor mentallegemet, hører den alligevel ikke til det individuelle tankesind. Den består blot af det stof, der arbejdes med.

En landmands marker befinder sig også uden for hans fysiske krop, men markerne er ikke adskilt fra den øvrige fysiske verden. De er blot et område med fysisk stof, som han kan bearbejde efter evne og i overensstemmelse med de fysiske lovmæssigheder. Dette jordstykke kan han tilså, men må i øvrigt overlade det til Solen, regnen og naturen at få sædekornene til at gro.

Det universelle tanksind

Det universelle tanksind kan overordnet opdeles på denne måde:

- o Det guddommelige tankesind
- o Det abstrakte tankesind
- o Det konkrete tankesind

Det guddommelige tankesind

Det guddommelige tankesind er det højeste, et menneske kan kontakte. På nuværende udviklingsniveau er dette høje niveau ren teori. Det guddommelige tankesind er åndens naturlige domæne og rummer udelukkende det, der har forbindelse til den kosmiske bevidsthed. Intet på dette høje niveau har relation til form. Form, sådan som mennesket forstår det, eksisterer ganske enkelt ikke. Planet kaldes derfor "formløst". Her finder man bevidsthed i et stadie af *ren væren* – så langt som mennesket er i stand til at fortolke "væren".

Det abstrakte tankesind

Det abstrakte tankesind er sjælens domæne, og det er det højeste aspekt, som den personlige bevidsthed kan udtrykke. Det er her, den lavere bevidsthed forenes med sjælen. Det abstrakte tankesind er broen mellem det stoflige og det guddommelige. Bestræbelserne for frigørelsen fra menneskets tre lavere verdener udgår fra dette sted. Fra det guddommelige tankesind strømmer de impulser, som bliver ideer eller abstraktioner i det abstrakte tankesind i sjælens verden. Her omsættes abstraktionen til form. Set fra menneskets udviklingsniveau er formen perfekt, men den mangler at blive korrekt manifesteret. Former i personlighedens tre verdener fordrejes ofte af den personlige bevidsthed, fordi den endnu er ufuldkommen.

Det konkrete tankesind

Det konkrete tankesind er domænet for den mentalt polariserede personlighed. Og det er det laveste plan, sjælen kan kontaktes på. Lavere planer kontaktes udelukkende af personligheden, som enten arbejder under sjælens ledelse eller på egen hånd. På dette bevidsthedsniveau tager abstraktionen form som en konkret tanke, der udarbejdes af personligheden på astralplanet og på det fysiske plan.

Mentallegemet

Mentallegemet er det redskab, sjælen bruger, når den ønsker at tænke. Menneskets tankesind kan adskilles i to forskellige dele:

a) Det lavere tankesind

– som tager sig af enkeltheder. Det vil sige konkrete tanker, som f.eks. en trekant.

b) Det højere tankesind (sjælslegemet)

– som tager sig af principper. Det vil sige abstrakte tanker, som f.eks. trekanten som en ide eller et princip, der er fælles for alle trekanten.

Sammensætning og struktur

Mentallegemet er formet af partikler fra mentalplanets fire lavere underafdelinger – dvs. af mentalstof, som har en højere frekvens af astralstoffets fire lavere underafdelinger, som igen har en højere frekvens af det fysiske plans faste, flydende, luftformige og æteriske stof. De tre højere grader af mentalstof bruges til det højere mentallegeme eller sjælslegemet, som beskrives senere.

Det fysiske legeme er opbygget af celler, der hver især udgør et ganske lille adskilt liv. Det samme gælder astrallegemet og mentallegemet. Dette celleliv har ingen egentlig intelligens, men det rummer et stærkt instinkt, der som tidligere nævnt presser det nedad i stoffet.

Den ægformede mentale aura

Mentallegemets form er ægformet. Tankestoffet er imidlertid ikke jævnt fordelt over hele ægformen. I midten findes det fysisk-æteriske legeme, som tiltrækker astralt stof. Astrallegemet tiltrækker mentalt stof. Derfor er langt den største del af stoffet både fra astrallegemet og mentallegemet samlet inden for det fysisk-æteriske legemes ramme. En clairvoyant ser derfor mentallegemet som en tæt tåge indbygget i det fysiske legemes form, men omgivet af en ægform eller aura, der ses som en fin tåge eller udstråling.

Tankeområder med og uden viden

Hos gennemsnitsmennesket er mentallegemet endnu ufuldkommet. Store stofområder er derfor ikke aktiveret. Stof- eller tankeområder i mentallegemet repræsenterer forskellige typer af viden. Manglende evne til at forstå skyldes, at der endnu ikke er dannet tankeformer om det aktuelle emne i mentallegemet. Derfor har nogle mennesker nemt ved at forstå f.eks. matematik, mens andre har svært ved at trænge ind i emnet.

Positivt og negativt tankestof

Positive tanker skaber vibrationer i legemets finere stof. Denne lette stoftype flyder ind i den øverste del af ægformen. Negative tanker svinger altid i grovere stof, og flyder derfor ind i ægformens lavere del. Gennemsnitsmennesket er tilbøjelig til at give efter for negative og egoistiske tanker. Mentallegemets lavere del fylder derfor mest hos gennemsnitsmennesket. Et menneske, der ikke giver efter for lavere tanker, udvider den øverste del af sit mentallegeme, som derfor ser ud som et æg, der står på sin smalleste ende.

For en clairvoyant er mentallegemet ubeskriveligt smukt. Partiklernes finhed og hurtige bevægelse får det til at spille i alle regnbuens farver. Og i takt med udviklingen af intellektet tiltager denne skønhed.

Den permanente enhed

På fjerde underplan (det lavere tanke-sinds øverste plan) har mentallegemet et molekyle, der kaldes "den mentale enhed". Den er mentallegemets faste midtpunkt fra liv til liv.

Den mentale enhed og alle permanente atomer vibrerer som underfrekvenser af sjælens grundtone. Hver gang mennesket inkarnerer, dannes mentallegemet ved hjælp af vibrationer fra den permanente enhed. Den fungerer som en slags "chip" eller "mental harddisk" for det enkelte menneske. Her lagres summen af det individuelle tankeliv. Den mentale enhed rummer derfor menneskets samlede tankekapacitet.

Tankeformernes kvalitet

Nogle mennesker har fyldt mentallegemet med konkrete tankebilleder – andre har kun få. Hos nogle er tankeformerne klare og tydelige – hos andre er de diffuse og udflydende. Hos nogle er de ordnede og strukturerede – hos andre er de rodede og forvirrede.

I den lavere del af ægformen ses ofte en slags grumset bundfald af egoisme, had, snuheit, frygt etc. Hos nogle mennesker fylder den halvdelen af mentallegemet. Naturligvis reduceres denne lavere del efterhånden som mennesket udvikler sig – og den øverste del udvider sig i samme takt, indtil den fylder hele mentallegemet.

Permanent atom

Mentallegemets funktioner

Mennesket er ikke sine tanker. Mennesket er sin sjæl, og den bruger mentallegemet til at udtrykke konkrete tanker. De fleste er ikke i stand til at skelne mellem sjælen og tankesindet. Det er både naturligt og uundgåeligt, for nutidens mennesker arbejder specifikt med udvikling af mentallegemet.

På det nuværende udviklingstrin er de fleste mennesker optaget af forskelligheder. Man forsøger at forstå dem og vælge mellem det, man opfatter som godt og dårligt – rigtigt og forkert – positivt og negativt. Desværre forsøger man samtidig at udnytte sin forståelse af, hvem der er stærke, og hvem der er svage til egen fordel. Dette stadie er nødvendigt, for egoisme udvikler *selvbevidsthed*, som er en forudsætning for udviklingen af *selvansvar*, som igen er en forudsætning for at udvikle syntese og helhed, der er næste skridt i udviklingen.

Tankeprocessen fra sjæl til hjerne

Mentallegemet er sjælens redskab på det lavere mentalplan – den konkrete tænknings plan – men samtidig påvirker det også det astrale og det fysisk-æteriske legeme. I detaljer ser processen sådan ud:

Sjælen sætter mentallegemets stof i svingninger. Vibrationen sænkes herefter til en lavere vibration i astrallegemets grovere stof. Herefter bliver de æteriske partikler i hjernen påvirket. Og endelig sættes det fysiske legemes grovere stof i svingninger. Hele denne årsag-virknings-kæde skal sættes i gang, før en tanke kan omdannes til aktiv bevidsthed i den fysiske hjerne.

Tankeprocessen fra hjerne til sjæl

Hvis bevidsthedsprocessen går den anden vej fra personligheden indad mod sjælen, vil en impuls først blive registreret af de fysiske sanser. Indtrykket omdannes i astrallegemet til en fornemmelse, en følelse eller et begær. Sansningen omsættes af mentallegemet til mening. Når mennesket danner meninger, tilføjer det derfor noget af sit eget til de indtryk, der kom udefra, for man tilføjer forskellige følelser og kombinerer dem med et mentalt billede.

Vejen med mindst modstand

Processen skaber et spor eller en vej mellem tankesindet og det fysisk-æteriske menneske. Langs dette spor løber energien lettere, end hvis den hver gang skulle bane nye veje. Hvis den samme vibration gentages, vil den hurtigt løbe ad det spor, der allerede er dannet. På denne måde danner man vaner.

Mentallegemets principielle funktioner ser sådan ud:

1. Fungerer som sjælens redskab til konkret tænkning.
2. Overfører konkrete tanker til det fysisk-æteriske legeme via astrallegemet, den æteriske hjerne og rygmærssystemet.
3. Udvikler hukommelsen og fantasien (forestillingsevnen).
4. Fungerer (efterhånden som udviklingen skrider fremad) som et adskilt legeme for bevidstheden på mentalplanet.
5. Opsamler erfaringer fra inkarnationerne, og overfører essensen til sjælen.

Faren ved overspecialisering

Man kan skade sit mentallegeme ved overspecialisering, for det fører til en usymmetrisk udvikling. Det bliver overudviklet i visse dele og forholdsvis underudviklet andre steder, der måske er lige så vigtige. Det er derfor vigtigt at tilstræbe en harmonisk og alsidig udvikling.

Tankevibration

Når et menneske tænker, opstår der en vibration i mentallegemet. Den er tilbøjelig til at gå i samklang med det omgivende stof. En mental impuls sender ikke kun tankevibrationer ud på mentalplanet, men ind i flere dimensioner. Vibrationen ligner nærmest udstrålinger fra Solen. Strålerne kastes ud i alle retninger. Når tankevibrationen rammer et andet mentallegeme, igangsætter den lignende vibrationer. Når et menneskes mentallegeme rammes af en tankevibration, får det en tendens til at danne lignende tanker.

Klar og kraftfuld eller diffus og svag

Den kraft, den rammer andres mentallegemer med, afhænger af tankens styrke og klarhed. En klar og kraftfuld tanke når længere ud end en diffus og svag. Derfor har en tanke på et højere niveau en meget stærkere virkning. Hvis et menneske sidder i dyb tænkning og koncentration, kan selv en stærk tankevibration prelle af uden at påvirke. De fleste mennesker tænker imidlertid ikke hverken koncentreret eller klart, og derfor vil de blive stærkt påvirket af de tanker, der rammer dem. Hver gang man tænker, påvirker man uundgåeligt et stort antal mennesker.

Enhver tankevibration kan blive den afgørende faktor, der indleder en handling. En positiv tanke kan påvirke andre i god retning, på samme måde som en negativ kan påvirke dem i en forkert retning. Hvis man er ude af stand til at hjælpe et menneske fysisk, er det altid muligt at sende en bølge af kærlige, lindrende og medfølelse tanker.

Tankeformer er selvstændige væsener

Enhver tanke – også de overfladiske – skaber omgående en form i astralt stof. Denne form har sit eget liv, som har en kvalitet og styrke, der svarer til tanken. Menneskets tanker bliver derfor en række selvstændige væsener eller former, og det er derfor helt korrekt, når det siges, at tanker er ting. *Tanker er former.*

Tankens vibration og form

Generel vibration

Vibrationen bestemmes af tankens kvalitet og karakter. Tanken forsøger at skabe resonans i omgivelserne og genskabe sin egen bevægelseshastighed (tanker af samme type) i andre mentallegemer.

Specifik form

Tankeformen er et vibrerende bundt af mentalstof. Tankeformen viser det konkrete tankebillede.

Tankeformen er et levende væsen (kunstig elemental) dog uden sjæl, formet efter tankens natur og samlet af den tilsvarende finhedsgrad fra mentalplanets omgivende elementalessens.

En tankevibration gengiver *lignende* tanker. En tankeform gengiver *samme* tanke.

Tankevibrationen overfører ikke en bestemt ide, men har snarere tendens til at skabe lignende tanker. En kristen, der tænker på Kristus, udsender tankevibrationer af religiøs hengivenhed, der kan påvirke muslimer til at tænke hengivent på Mohammed eller Allah. Tankevibrationen overfører tankens *karakter* – ikke dens indhold.

Tankeformen af en rose, vil gengive et billede af en rose hos andre, der er modtagelig for tankeformen.

Formen

– bestemmes af tankens natur. (Hvad der tænkes).

Farven

– bestemmes af tankens kvalitet. (Hvordan der tænkes).

Intensiteten

– bestemmes af tankens præcision. (Hvor klart der tænkes).

Tankeformens levetid afhænger både af den intensitet, den skabes med, og den næring, der bagefter tilføres ved at tanken gentages – af dens skaber og af andre, der tænker på samme måde.

Tankecentre

På mentalplanet findes der tankecentre, hvor tanker af samme type opsamles, fordi de vibrerer på samme frekvens. Centrene rummer alle slags ideer – gode og dårlige – rigtige og forkerte. Tankecentrene rummer alt, hvad der er blevet tænkt om et bestemt emne. Enhver, der tænker dybt, kommer i kontakt med et center af beslægtede tanker. De er en slags brændpunkter for tankerækker om identiske emner. Og de er igen forbundet med millioner af tankerækker om alle andre emner. Filosofiske tanker er f.eks. samlet i sit eget område med underafdelinger, der svarer til de væsentligste filosofiske tanker. Og der er indbyrdes forbindelser mellem centrene. Forskellige filosofiske systemer er på denne måde forbundet.

Centrene er ikke biblioteker

Der er ikke tale om et bibliotek, hvor emnerne er ordnet i faggrupper som for eksempel "drama" og "romanlitteratur". Men der findes et center, som kunne kaldes "romantiske tanker." Tankecentrernes indflydelse på gennemsnitsmennesker skaber flokmentalitet. Årsagen er, at det er meget lettere at overtage en færdig tanke fra en anden, end selv at udføre tankearbejdet.

Tankecentrenes muligheder

For gennemsnitsmennesket er centrenes indhold mere end rigeligt at trække på. For dybere tænkere giver centrene mulighed for at kontakte de tankesind, der skabte centrene. Et videbegærligt menneske, kan derfor modtage undervisning direkte fra de store tænkere.

Mange tænkere får samme tanke samtidig. De tiltrækkes ganske enkelt af det samme tankecenter. Sker det, kan de blive beskyldt for at plagiere, selvom de er helt uskyldige. Når det ikke sker så ofte, skyldes det, at hjernens træghed forholdsvis sjældent tillader noget at trænge igennem fra de højere planer.

Telepati

Som sagt påvirker man andre mennesker med sine tanker, hvad enten man er bevidst om det eller ej. Derfor vil det være relevant at beskrive teknikken til overførsel af tanker fra et menneske til et andet, for denne evne kan naturligvis bruges bevidst – den såkaldte *"telepati"*.

Ordet *"telepati"* betyder ordret *"følelse på afstand"*. Det indikerer, at evnen kunne være begrænset til overføring af følelser, men telepati bruges i dag som synonymt med *tankeoverføring*. Det er derfor en teknik, der anvendes til overføring af et billede, en tanke eller en følelse fra et menneske til et andet uden fysiske hjælpemidler.

Der er flere muligheder for telepati

Direkte kommunikation mellem ...

- o to æteriske hjerner
- o to astrallegemer
- o to mentallegemer
- o to sjælslegemer

Æterisk telepati (området ved solar plexus og milten)

Ved æterisk telepati giver en tanke hos afsenderen først vibrationer i mentallegemet, derefter i astrallegemet, herefter i den æteriske hjerne og endelig i den fysiske hjernes molekyler.

Hjernevibrationen påvirker den fysiske æter, og bølgerne passerer udad fra tænkeren, indtil vibrationerne når den anden hjerne. Her sættes de æteriske og fysiske partikler i bevægelse. Vibrationerne i den modtagende hjerne bliver derefter overført til astrallegemet og mentallegemet og når på denne måde frem til bevidstheden.

Æterisk telepati er instinktiv. Det kendes fra fugletræk og fiskestimer, der reagerer som én organisme. Eller den hurtige spredning af information hos primitive folkeslag.

Hvad sker der?

Hvis man tænker på en bestemt form, danner man formen i æterisk stof. Det æteriske billede sender æteriske bølger ud i alle retninger. Det er ikke selve billedet, der sendes ud, men nogle vibrationer, der vil genskabe det. Processen minder om telefoni. Her er det heller ikke selve stemmen, der overføres, men elektroniske vibrationer af stemmen, som hos modtageren omdannes til lyd.

Astral telepati (Solar plexus center)

Ved astral eller følelsesbaseret telepati er den æteriske hjerne ikke med i processen, for kommunikationen sker direkte fra et astrallegeme til et andet – eller mellem solar plexus og solar plexus. Her er få eller ingen tanker involveret. Overførslen er som regel instinktiv, for det drejer sig om følelser som frygt, had, afsky, kærlighed, begær og andre rent astrale reaktioner. Hvis en følelsesbetonet person kontakter en mental type, vil der bare opstå forvirring, for de bruger forskellige centre.

Mental telepati (Hals- og hjertecenter)

Ved mental telepati skaber tænkeren en tanke på mentalplanet. Og den sendes ikke til modtagerens hjerne, men direkte til mentallegemet. Halscentret er involveret og nogle gange også en smule aktivitet i hjertecentret plus en solar plexus reaktion.

Det skaber et problem, for nogle gange bruger afsenderen halscentret, mens modtageren bruger solar plexus. Engang i fremtiden vil hjertecentret og halscentret blive brugt som en enhed, for kun de energier der udgår fra hjertecentret, kan forene og forbinde (magnetisme). Mental telepati er i dag mulig for et stigende antal mennesker. Mange praktiserer mental telepati uden at vide det. Når menneskeheden bliver mere udviklet, vil denne teknik være den almindelige kommunikationsmetode.

Intuitiv telepati (Hoved-, pande- og halscenter)

Intuitiv telepati udvikles på discipelskabets vej, og er et resultat af meditation. Intuitiv telepati involverer hoved-, pande- og halscenter. Hovedcentret er modtageligt for indtryk fra højere kilder. Pandecentret er modtageligt for intuitive indtryk. Halscentret benyttes som den skabende faktor, der formulerer tanken og iklæder den form.

Andre former for telepati

Telepati fra sjæl til sjæl er menneskehedens højeste form for telepati. Det bliver muligt, når et menneske som sjæl kan begynde at respondere på andre sjæle, deres påvirkninger og indtryk.

Telepati mellem sjæl og mentallegeme opstår når bevidstheden "*holdes uafbrudt i lyset*", og dermed bliver bevidst om sjælens naturlige viden, eller om det, som er en del af sjælens gruppeliv på dens eget plan (kausalplanet), når den er i kontakt med andre sjæle. Det er, hvad intuitiv telepati virkelig betyder. Der findes mange andre former for telepati, men det er ikke relevant at gennemgå dem her.

Ubevidst tankeoverføring

Et menneske er ikke ansvarlig for en tanke, der flyder ind i dets mentallegeme, hvis den stammer fra en anden. Men man påtager sig et ansvar, hvis man samler den op, beliver den og sender den forstærket ud. Mange mennesker ville blive overraskede, hvis de vidste, hvor mange tilfældige og unyttige fantasier, der konstant strømmer ind og ud af deres mentallegeme. På denne måde påvirker mennesker konstant hinanden med tanker, der udsendes uden nogen bestemt intention.

Den offentlige mening

"Den offentlige mening" skabes stort set på denne måde. Hovedparten af offentlige meninger er tankeoverføring. De fleste mennesker tænker ad bestemte baner. Ikke fordi de omhyggeligt har tænkt problemerne igennem, men fordi mange andre tænker efter de samme retningslinjer. En koncentreret tanke strømmer ud i mentalverdenen og opfanges af modtagelige mennesker. De genskaber vibrationerne, forstærker tanken og påvirker dermed andre. Tankerne bliver stærkere og stærkere, og får til sidst indflydelse på mange mennesker. Det er let at forstå den enorme virkning disse tankeformer har, når man ser, hvordan de skaber nationalisme og racefølelse og fordomme.

Alle mennesker vokser op omgivet af et miljø, der er fyldt med tankeformer, som rummer bestemte ideer, nationale fordomme, snævre anskuelser etc. Alt ses gennem denne atmosfære. Når den "offentlige mening" først er dannet, dominerer den flertallets tanker og forestillinger.

De færreste mennesker forsøger at skelne, for de er ude af stand til at befri sig for indflydelse af den store mængde tankeformer, som udgør den offentlige mening.

Forfattere og medstuderende

Når man læser en bog, kontakter man forfatterens tankeformer. Og på samme måde kan en studerendes tanker tiltrække tankerne fra andre mennesker, der har studeret samme emne.

Børn

Tankers virkning på børn er stærk. Barnets fysisk-æteriske legeme er plastisk og kan meget let formes. Det samme gælder astrallegemet og mentallegemet. Barnets mentallegeme suger andres tanker til sig som en tør svamp, og selvom barnet er for lille til at genskabe tankerne, vil frøet bære frugt senere i livet.

Eksempler på telepati

At der er en telepatisk forbindelse mellem et dyr og dens ejer, kan mange dyreejere skrive under på. Der er mange eksempler på, at en hund altid ved, hvornår dens herre vil komme hjem, selvom det er på uventede tidspunkter. Hunde ved ofte også, når det er lørdag eller helligdag – og om dens herre har bestemt sig til at tage den med ud på en tur.

Ryttere har bemærket, at frygt eller nervøsitet straks kommunikerer mellem rytter og hest.

Eksempel: Rævehvalpen

Hvis en rævehvalp løber væk, bliver moderen roligt på stedet. Hun styrter ikke efter den, men løfter hovedet og stirrer roligt i retning af ungen. Pludselig bliver den usikker, standser og farer tilbage til moderen. En hunræv har ungerne helt under kontrol hvert øjeblik uden at sige en lyd.

Eksempel: Fodring af vilde fugle

Vilde fugle viser sig hurtigt i samme øjeblik en del andre fugle bliver fodret – og ikke på noget andet tidspunkt.

Eksempel: Jægere med og uden våben

Mange jægere har bemærket, at hvis de går ud uden gevær eller uden at have til hensigt at dræbe, kan de nærme sig vilde dyr i massevis. Men når de er bevæbnede og har bestemt sig for at dræbe, er dyrene rastløse og mistænksomme og ikke til at komme i nærheden af.

Eksempel: Ægtepar

Ægtepar eller andre mennesker, der lever tæt sammen, opdager, at den anden ofte siger noget, man selv lige har tænkt. Og ofte vil de på afstand være klar over, hvis partneren har været udsat for en ulykke eller noget ubehageligt.

Bevidst telepati

Enhver kan sammen med en anden person afprøve muligheden for telepati. Hvis forsøget skal være effektivt, kræves der både tid og udholdenhed.

Man kan aftale et passende tidspunkt og bruge fem eller ti minutter daglig til forsøget. Den ene må være afsender og den anden modtager. Det kan anbefales løbende at skifte roller. Man vil uden tvivl opdage, at den ene er bedst til at sende og den anden til at modtage.

Afsenderen bør vælge en helt enkel tanke. Det kan være alt fra en abstrakt ide til en konkret genstand eller en simpel geometrisk figur. Ved hjælp af koncentreret tænkning sendes eller prægges tanken i modtagerens mentallegeme. Uøvede kan nok ikke koncentrere sig ret længe, før opmærksomheden begynder at vandre, men så må den dirigeres på plads igen.

Modtageren anbringer sig så behageligt som muligt, og gør sig så koncentreret som muligt. Der er tale om en afspændt form for opmærksomhed – ikke en anspændt. Ligesom hos afsenderen må et strejfende tankesind blidt men bestemt føres tilbage til en tilstand af modtagende opmærksomhed.

Efter den aftalte tid vendes opmærksomheden mod her og nu, og eventuelle indtryk tegnes eller noteres. Det er også muligt at gøre notater, efterhånden som de viser sig. Det væsentligste er at forblive passiv.

Afsenderen bør naturligvis også nedskrive eller tegne de tanker der sendes, og når det telepatiske forsøg er afsluttet, kan resultaterne sammenlignes.

Telepatisk øvelse

Hvis man har lyst til at udføre et telepatisk eksperiment, kan det eksempelvis foregå sådan:

Eksperimentet har brug for to personer ... en afsender og en modtager. Både afsender og modtager får brug for notatpapir og noget at skrive/tegne med.

1. Modtageren sætter sig godt tilrette, slapper af og gør sig klar til at modtage telepatisk. Husk at man kun kan modtage, når man er afspændt, passiv og afventende.
2. Afsenderen tegner nu et helt enkelt og ukompliceret symbol på et stykke papir.
3. Afsenderen indprenter dette symbol i sin bevidsthed og danner ved hjælp af tænkeevnen et klart indre tankebillede af symbolet.
4. Symbolet overføres nu til modtagerens mentallegeme. Modtageren skal forsøge at åbne sin bevidsthed for tankeformen ... Tillad at den kommer ind i mentallegemet... Og lad den tone frem for det indre blik.
5. Når modtageren ser tankebilledet, åbnes øjnene og symbolet tegnes på et stykke papir.
 - o Øvelsen bør gentages én eller flere gange med forskellige enkle symboler.
 - o Modtager og afsender kan skifte roller.

8. kapitel

SJÆLSLEGEMET

Sjælen er formidleren eller forbindelsen mellem menneskets guddommelighed og menneskets formnatur.

Set fra sjælens synsvinkel er personlighedens legemer ikke andet end midlertidige redskaber, der bruges og kasseres efter behov. Studiet af sjælslegemet medfører, at man træder ind i et område med langt større rækkevidde for menneskets udvikling. Menneskets fysisk-æteriske, astrale og mentale legemer, som man er vant til at identificere sig med, eksisterer jo kun i én enkelt inkarnation. Sjælslegemet består til gengæld gennem hele menneskeriget – det vil sige i utallige inkarnationer. Sjælens legeme er derfor relativt udødeligt – relativt fordi man på et senere stadie i udviklingen afslutter den rent menneskelige udvikling og begynder på udviklingen i det 5. naturrige – det overmenneskelige rige. Til den tid afkastes sjælslegemet. Det sker ved 4. indvielse, og herefter er der ikke længere behov for at reinkarnere.

Sjælen er ikke evig

Det medfører, at sjælslegemet heller ikke er evigt, for når sjælslegemet er endeligt, må det også have en begyndelse. Der må derfor være en eller anden form for bevidsthed, der bruger sjælslegemet, på samme måde som sjælen i sjælslegemet bruger personlighedens legemer.

Hvad er det mon for et væsen, der bor i sjælslegemet og herfra projicerer personlighed efter personlighed i inkarnation efter inkarnation? *Hvad er sjælen egentlig?*

Hvad er sjælen?

Der er anvendt utallige synonymer for sjælen, og de angiver ofte nogle af sjælens kendetegn og kvaliteter:

Sjælen, egoet, selvet, det ene selv, det højere selv, det åndelige selv, den ene, den indre hersker, den indre gud, den indre virkelighed, den guddommelige indre hersker, den indre åndelige sol, den guddommelige beboer, mesteren i hjertet, den iboende flamme, den indre Kristus, Kristusprincippet, individualiteten, den guddommelige realitet, det virkelige menneske, tænkeren, den åndelige tænker, solenglen, englen, nærværelsens engel, juvelen, Faderens søn, åndens flamme, det udviklende punkt, agnisvattaerne, tankens søn, det midterste princip, trianglerne, lederen, den observerende enhed, iagttageren, tilskueren, den guddommelige modtager, vogteren, fortolkeren etc.

Man kan sige, at sjælslegemet er et center for sjælsbevidstheden. Sjælslegemet er vanskeligt at definere, men her er et forsøg:

1. **Sjælen er hverken ånd eller legemer, men relationen mellem dem.**
Sjælen er Sønnen af Faderen og Moderen (ånd og stof). Sjælen er formidleren i denne dualitet – forbindelsen mellem menneskets guddommelighed og menneskets formnatur.
2. **Sjælen er tiltrækkende kraft.**
Sjælen er magnetisme. Det er sjælen, der holder formerne sammen, så ånden er i stand til at manifestere dem og udtrykke sig igennem dem.
3. **Sjælen er den bevidste faktor i alle former.**
Sjælen er princippet om intelligens – en intelligens, hvis kendetegn er tænkeevne (erkendelse af årsag og virkning).

1. **Sjælen er princippet om sansning.**
Sjælen gennemtrænger former og udgør guddommelig bevidsthed, der ses som tiltagende kvalitet og evnen til at reagere på vibration.
2. **Sjælen er bevidst i tre retninger.**
Sjælen er selvbevidst nedad via personligheden. Den er gruppebevidst udad på sit eget plan. Og den er potentielt gudsbevidst opad mod åndens plan.

Sjælslegemets funktioner

Sjælslegemet kaldes også "kausalleget" eller "årsagslegemet", for det er årsag til manifestationerne på de lavere planer. Desuden oplagres de varige erfaringer fra tidligere liv i sjælslegemet, og erfaringerne er årsagen til menneskets holdninger til livet og dermed dets handlinger. På sanskrit hedder sjælslegemet "*karana sharira*" – "*karana*" betyder "*årsag*". Sjælslegemet rummer den højere bevidsthed. Sjælslegemet er sjælens tempel, for det rummer menneskets iboende ånd eller guddommelighed. Sjælslegemet har to overordnede funktioner:

- At fungere som legeme for sjælen
- At være lager for essensen af livenes erfaringer

Sjælslegemet er det sted, hvor alle høje, ægte og varige egenskaber opbevares. Og dermed rummer sjælslegemet også spiren til nye evner, der skal overføres til kommende inkarnationer.

Både ét og adskilt

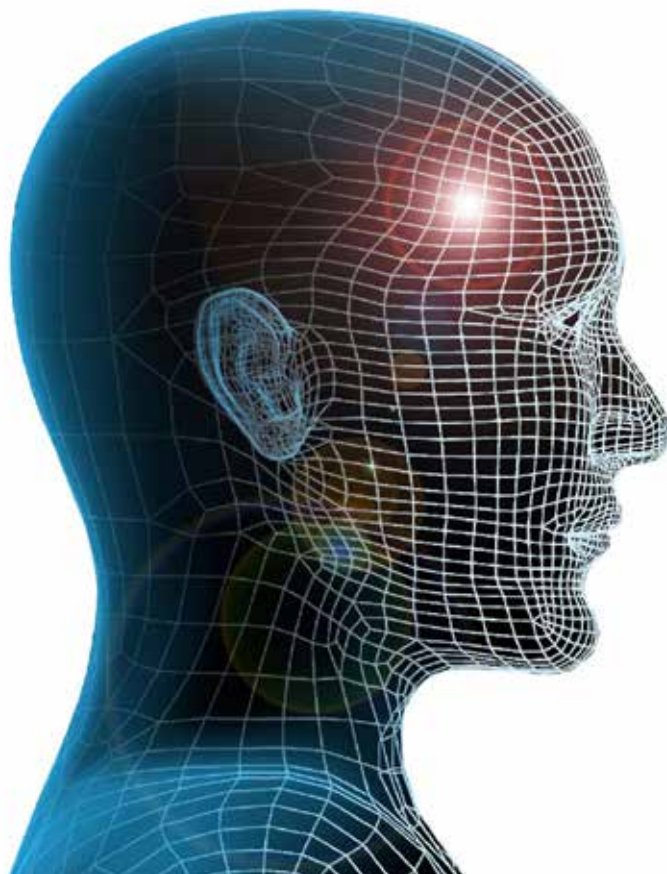
Ved individualiseringen (overgangen fra dyrerige til menneskerige) sker den første formning af sjælslegemet. Det består blot af en fin hinde af det allerfineste stof – lige akkurat synlig. Denne gennemsigtige hinde antyder, hvor det individuelle væsen begynder sit særskilte liv. Sjælslegemet er ét med det universelle sind, men det udgør samtidig et lavere aspekt eller en spejling af det universelle sind. Det er både ét med det universelle sind og en adskilt eller individuel enhed, på samme måde som ægcellen, der både tilhører barnet og er en del af moderen. Denne næsten farveløse hinde udgør det individuelle sjælslegeme, som vil bestå i hele den menneskelige evolution.

Sjælen er guddommelig skaber

Sjælen er guddommelig, fordi den har evne og kraft til at skabe ved hjælp af tankesindet, som derfor i sit inderste væsen er *aktivitet*. Alt arbejde udføres altid ved hjælp af tankekraft. Det er ikke billedhuggerens hånd, der skaber kunstværket, men tankekraften der fører hånden og mejslen. Tanken går altid forud for handlingen. I de situationer hvor man siger, at man handler uden at tænke, er handlingen alligevel resultatet af tidligere tanker, der har skabt en tankevane, og det er denne ubevidste tankevane, der styrer de tilsyneladende "tankeløse" handlinger.

Sjælens vilje

Åndsvidenskaben oplyser, at sjælen styres af åndens vilje eller hensigt, og det er korrekt, for det er atmiske viljesenergi, der strømmer i sjælslegemet. Sjælen udtrykker derfor vilje, men der er ikke tale om den form for vilje, der kendes fra personlighedens liv, hvor der blot er tale om egoistisk eller stædig vilje styret af begær. Sjælens vilje er ikke styret af valg udefra, men udelukkende af valg indefra. Sjælslegemets energier styres indefra, mens personlighedens legemer er tiltrukket udefra. *Her er den væsentlige forskel på vilje og begær.*

Væren-viddom-intelligens – "sat-chit-ananda"

Først udvikler mennesket intelligensaspektet ("chit"), som er den analyserende evne, der opfatter mangfoldighed og forskelle. Herefter udvikles visdommen (ananda), der opfatter tingenes enhed og forbundethed. Det sidste og højeste aspekt er væren ("sat") – den enhed, der ligger bag forening. I den nuværende cyklus udvikler menneskeheden "chit" – intelligensaspektet. På næste udviklingstrin skal mennesket udvikle "ananda", foreningsaspektet, der også kaldes "lykkens kongerige". Til sidst udvikles "sat", værensaspektet.

Sammensætning og struktur

Sjælslegemet består af stof fra mentalplanets første, andet og tredje underplan. Hos gennemsnitsmennesker er sjælslegemet langt fra udviklet, og derfor er det kun stoffet fra det tredje og laveste underplan, der er aktivt. Efterhånden som sjælen i udviklingens lange løb udfolder sine latente muligheder, aktiveres det højere stof lidt efter lidt. Kun hos mestre er alt stof på sjælsplanet aktivt og under fuld kontrol. Det er vanskeligt at beskrive sjælslegemet, for sjælens verden er totalt anderledes end personlighedens. Clairvoyante beskriver dog sjælslegemet som ægformet.

Udviklingens stadier

Sjælslegemet hos det primitive menneske minder om en farveløs luftboble, der ser ud til at være tom. Sjælslegemet rummer naturligvis alt højere mentalt stof, men alt stof er endnu ikke aktivt, og derfor er det stadig farveløst og gennemsigtigt. Man skulle tro, at et primitivt menneske starter med et lille sjælslegeme, men det har faktisk nogenlunde samme størrelse som de fleste andre. På senere stadier forøges det dog i størrelse, når det fyldes med aktivt stof.

Efterhånden som udviklingen skrider frem, sættes stoffet i bevægelse. Det sker ganske langsomt, fordi mennesket på dette tidlige tidspunkt i udviklingen ikke formår at reagere på sjælslegemets uhyre subtile vibrationer.

Men før eller senere bliver mennesket i stand til enten at tænke abstrakte tanker eller udtrykke åndelig aspiration, og først her vækkes sjælen til aktivitet. De høje vibrationer viser sig nu i sjælslegemet som farver. Den gennemsigtige boble bliver gradvis fyldt med stof af de smukkeste sæbebobleagtige farver.

Påvirkes kun af de højeste kvaliteter

Sjælslegemet påvirkes kun af de højeste vibrationer fra astrallegemet og mentallegemet. Det medfører, at vi kun kan bygge de bedste og mest positive kvaliteter ind i sjælslegemet. De negative karaktersvagheder opsamles i de permanente atomer på de tre lavere planer, og aktiveres næste gang mennesket inkarnerer. Efterhånden som udviklingen skrider fremad, vil de lave vibrationer tone ud.

Gennemsnitsmennesket

Hos gennemsnitsmennesket ses en tydelig forøgelse af stoffet i sjælslegemets aura. Farverne er yderst sarte og æteriske.

Det åndelige/intelligente menneske

Men det er først hos det åndeligt eller intellektuelt udviklede menneske, at den store forandring sker. Nu indbygges de varige karakteregenskaber for alvor. Karakteren viser sig nu i størrelsen, farverne, lysstyrken og klarheden i sjælslegemet.

Ubeskrivelige farver

I det åndeligt udviklede menneske kan clairvoyante se en enorm forandring. Auraen er nu fyldt med de fineste og mest fantastiske farver, som er udtryk for de højere former for kærlighed, hengivenhed og åndeliggjort intellekt. Mange af sjælens farver findes ikke i den fysiske verden. Et højtudviklet sjælslegeme ligner levende ild, der strømmer fra et højere plan.

Når auraen engang er fyldt, vil den ikke alene vokse i størrelse, men kraftstrømme vil også strømme ud i forskellige retninger. Her har man det tydeligste tegn på, at et menneske er højt udviklet – nemlig evnen til at fungere som kanal for højere kræfter.

Rupa og arupa

Mentalplanet er ifølge åndsvidenskaben delt i to dele – det højere abstrakte tankesind og det lavere konkrete tankesind. Den højere del er sjælens plan, som består af de tre øverste underplaner. Den lavere del udgør mentalplanet, som består af de fire nederste underplaner. De højere underplaner betegnes "arupa", som betyder "formløs", mens de lavere kaldes "rupa", som betyder "form".

Umiddelbart lyder det selvmodsigende, for sjælslegemet er jo et *legeme*, der rummer bevidstheden, og derfor kan det ikke være arupa eller formløst. Forklaringen er, at på niveauerne under sjælsplanet er det formen, der dominerer menneskets oplevelse af tilværelsen. På niveauerne over er det livet eller livsstrømmen, der dominerer.

Stofformer og lysglimt

Navnene arupa og rupa er derfor et forsøg på at betegne mentalplanets særlige stofkvaliteter. I den lavere del kan stoffet formes af tanken. I den højere del foregår denne proces som lysglimt eller lysstrømme. Der skabes ikke former af stoffet. Kommunikation på dette plan vil foregå ved en slags lysende glimt fra essensen af tænkerens sjælslegeme og direkte til sjælslegemet hos modtageren.

Clairvoyante oplyser, at det er et overvældende syn at iagttage forandringen fra en abstrakt eller formløs ide til en konkret tankeform.

Abstraktioner kan kun opfattes på sjælsplanet

På sjælsplanet har en abstrakt ide virkelig eksistens. Men den kan kun opfattes og forstås med sjælslegemet sine egne sanser. Abstrakte ideer kan derfor udelukkende opfattes i sjælens egen verden. Processen, der fører til en direkte erkendelse af ideer i sjælens egen verden, kaldes *meditation*. Her må man arbejde sig gennem stadierne fra aspiration via koncentration og meditation, indtil man løftes ind i kontemplationsstadiet, hvor man bliver ét med sjælen i sjælens egen verden.

Sjælslegemet udvikling og evner

Der oplagres som sagt kun positive kvaliteter i sjælslegemet, og det er nu hensigten at se nærmere på dette emne.

I det primitive menneske foregår sjælslegemet vækst uhyre langsom, for hos det uudviklede menneske vil der være meget få følelser eller tanker, der kan gavne sjælens vækst.

Men alle mennesker (gode såvel som onde) er sjæle. Sjælslegemet påvirkes ikke, selvom et menneske liv efter liv vælger en destruktiv tilværelse. Ondskab i personligheden betyder alene mangel på den tilsvarende gode egenskab i sjælslegemet. En sjæl kan derfor ikke blive ond, selvom den godt kan være ufuldkommen.

Den hurtigste måde at slippe af med en negativ egenskab, er at udvikle den gode egenskab, for den vil blive en integreret del af karakteren i alle kommende liv.

Problemet ondskab

Hvis et menneske liv efter liv lever et egoistisk og ondt liv, kan mentallegemet blive viklet så meget ind i astrallegemet, at det efter døden ikke kan gøre sig fri af det. Når astrallegemet senere dør og går i opløsning, vil alt stoffet i mentallegemet også overgå til det omgivende reservoir af mentalstof, og på den måde går det tabt. Normalt vil den skade, der sker på mentallegemet, ikke være større.

Når personligheden imidlertid er blevet stærk både intellektuelt og viljemæssigt uden samtidig at udvikle uselvished og kærlighed, bygger den en mur af selvished omkring sig og bruger udelukkende sine kræfter til gavn for sig selv. I disse tilfælde er der mulighed for, at personligheden bevidst kæmper mod evolutionen, og så vil selve sjælslegemet miste sin blændende udstråling på grund af sammentrækning. Det kræver en stærk personlighed at skade sin sjæl på denne måde, og det sker ikke på grund af almindelige fejl.

Det godes muligheder

Sådan er virkningerne af negative reaktioner. Men hvordan er følgerne af de positive? Menneskets udvikling fortsætter liv efter liv, og når man bevidst tilstræber en positiv vækst, arbejder man i harmoni med sjælens vilje. Positive karakteregenskaber kan aldrig mistes, for de tilhører det relativt evige aspekt – sjælen. Alt negativt – hvor kraftfuldt det end er – bærer altid kimen til sin egen ødelæggelse. Forklaringen er, at det negative er uharmoniske vibrationer, som er i modstrid med de harmoniskabende kosmiske lovmæssigheder. Alt, som vibrerer i harmoni med de kosmiske love, stimuleres og forstærkes af lovenes egne vibrationer. Det positive bliver derfor en del af evolutionens strøm, og kan derfor aldrig holde op med at eksistere eller blive ødelagt.

Positivt i sjælen – negativt i personligheden

Intet negativt kan oplagres i sjælens højt vibrerende legeme, men det kan oplagres i de lavere legemer, fordi de har et vibrationsniveau, der svarer til det negatives lavere frekvens. Derfor møder ethvert menneske kun de vibrationer, det selv har skabt og oplagret i de permanente atomer, og de permanente atomer er grundlag for skabelse af personlighedens legemer i inkarnation efter inkarnation. På denne måde høster man altid kun resultatet af sine egne handlinger – gode såvel som de dårlige.

Mennesket er ikke sit sjælslegeme

Når man taler om sjælslegemet, må man huske, at sjælslegemet ikke er sjælen, men kun stof fra de højere mentale planer, som er samlet til et legeme og levendegjort af den iboende bevidsthed. Det virkelige menneske (ånden eller den indre treenighed) er usynlig. Sjælslegemet er det nærmeste man kan komme det virkelige menneske.

Kan mennesket fungere bevidst på sjælsplanet?

Det er kun mestre og højere indviende, der frit og med fuld bevidsthed har adgang til mentalplanets lavere afdelinger, mens de samtidig befinder sig i et fysisk legeme. Evnen til at færdes bevidst på de højere planer, mens man samtidig er til stede i det fysiske liv, kræver, at man ikke kun fungerer som en personlighed, men at man *er* sjælen, mens man befinder sig i den fysiske verden.

De fleste mennesker er kun lige akkurat bevidste i sjælslegemet. De kan kun arbejde i det tredje underplans stof – altså den laveste del af sjælslegemet. En mester bruger naturligvis hele sjælslegemet, mens bevidstheden er på det fysiske plan.

Sjælslegemets vækst støttes af mestrene

Sjælslegemets udvikling støttes af mestrene, for de beskæftiger sig mere med sjæle i deres sjælslegemer end med sjælernes lavere legemer. De påvirker menneskeheden åndeligt, idet de udstråler inspiration, som kan vække det ædleste i menneskets natur. Nogle er af og til bevidste om denne påvirkning, men ved ikke, hvorfra den kommer.

Rejser til andre planeter?

Det er ikke muligt for et menneske at bevæge sig til en anden planet – hverken i astrallegemet eller mentallegemet. Når sjælslegemet engang er meget højt udviklet, er det muligt, selvom det ikke sker så let og hurtigt som på det buddhiske plan, der befinder sig over sjælsplanet.

Sjælslegemet er normalt ikke i stand til at bevæge sig frit i kosmos, for atomerne her har meget stor afstand til hinanden. I det interplanetariske rum er sjælslegemets atomare stof sammenpresset til en afgrænset skikkelse af tiltrækningskraften. Men det vil ikke kunne bevæge sig i et rum, hvor atomerne ikke er sammenpressede.

9. kapitel

INTEGRERING AF PERSONLIGHEDEN

Integreringsprocessen medfører,
at brændpunktet til sidst flyttes
fra personligheden til sjælen.

Personlighedens integration

I de lemurske tider arbejdede menneskeheden med at integrere det fysisk-æteriske legeme. Det lemurske menneske følte og tænkte ikke, men forsøgte at vinde kontrol over de fysiske funktioner, som i dag er automatiske.

I den atlantiske periode blev den astrale natur eller følelseslivet udviklet. Inkarnation efter inkarnation blev menneskeheden mere levende og modtagelig over for omgivelserne og gradvis opstod det psykiske menneske. I de atlantiske tider tænkte mennesket ikke.

I den nutidige race – den såkaldte ariske – er menneskeheden ved at udvikle endnu et aspekt, nemlig den mentale natur eller tankelivet. Forståelse, fornuft, skelneevne og andre kvaliteter føjes nu til det liv og den sensitivitet, der allerede er opnået.

Aspirantstadiet

I menneskehedens næste udviklingsfase (aspirantstadiet) skal disse tre aspekter – den fysiske, den astrale og den mentale natur – sammensmeltes eller integreres til en helhed. Det er denne helhed, der kaldes *personligheden*.

Selvom menneskeheden er i stand til både at tænke, føle og handle, har de fleste mennesker endnu ikke koordineret disse tre evner. Hovedparten af menneskeheden tænker ét, føler noget andet og gør noget tredje. Som regel er det følelserne, der aktiverer tankerne og styrer handlingerne. Personligheden fungerer derfor hverken som en samlet enhed eller i naturlig hierarkisk orden, hvor tankerne er overordnet de følelser, der motiverer handlingerne. På dette stadie begynder aspiranten eller det søgende menneske bevidst at yde en aktiv indsats til gavn for andre mennesker, og det begynder en proces, hvor den individuelle og separatistiske bevidsthed gradvis fortrænges til fordel for et større og mere omfattende helhedssyn.

Discipelskabets vej

I dag tænker, føler og handler et stigende antal mennesker samtidigt. De forsøger desuden at forene disse funktioner til én samlet aktivitet.

Den egentlige personlighedssyntese skabes på discipelskabets vej under ledelse af sjælen, og en forudsætning for at den kan lykkes, er *meditation*. Syntesen eller integrationen skaber en koordinering af det trefoldige menneske. Tanker, følelser og handlinger fungerer mere og mere i samklang.

Indvielsesvejen

Kun en integreret personlighed kan opnå sjælsfokusering. Personlighedens integrering er derfor en grundlæggende forudsætning for sjælskontakt. Sjælens verden er gruppebevidsthedens verden. Når tanker, følelser og handlinger begynder at udgøre en individuel helhed, åbenbares en endnu større helhed for disciplen, nemlig menneskehedens helhed. Disciplen træder for alvor ind i virkelighedens subjektive verden. Integrationsprocessen fortsætter helt ind i sjælens rige – helt frem til tredje indvielse.

Fra tjeneste for de få til tjeneste for planen

De forskellige faser i integrationsprocessen medfører en eller anden form for aktivitet. Det begynder med et aktivt samfundsengagement, hvor personligheden må ofre nogle af sine egne egoistiske interesser og begær til gavn for andre. Dette engagement vokser og vil efterhånden tage form af tjenestearbejde for menneskeheden. Og det fører til sidst til tjenestearbejde for den guddommelige plan.

Personlighedens død

Undervejs i processen "dør" personligheden, for mennesket identificerer sig mere og mere med sin sjæl. Udtrykket "personlighedens død" afslører, at integreringsprocessen medfører, at brændpunktet til sidst flyttes fra personligheden til sjælen.

Personlighedens liv har følgende stadier:

- o Livet i massebevidstheden
- o Det samvittighedsstyrede liv
- o Det koordinerede personlighedsliv

1. Livet i massebevidstheden

I mange inkarnationer er mennesket ikke en personlighed, men blot en del af en massebevidsthed. Det styres af "den offentlige mening", og reagerer på impulser fra omgivelserne. I denne meget lange fase er sjælens identifikation med personligheden stort set ikke-eksisterende. Mennesket er optaget af at udvikle sine lavere legemer.

2. Det samvittighedsstyrede liv

Sjælen kan ikke kontakte en ukoordineret personlighed direkte. Den fungerer derfor udelukkende igennem legemerne ved hjælp af "samvittighedens indre stemme". I inkarnationernes løb stimuleres menneskets aktive intelligente liv ved hjælp af gode og dårlige erfaringer fra tidligere liv. Til sidst medfører det, at de tre lavere legemer kan integreres til én fungerende helhed. Først når det sker, bliver mennesket en personlighed.

3. Det koordinerede personlighedsliv

Det koordinerede personlighedsliv består af en lang række udviklingsfaser, som kan inddeles i tre overordnede trin:

3a. En egoistisk og individualistisk fase med et aggressivt og dominerende personlighedsliv – en adfærd, der dybest set er domineret af personlighedsstrålen.

3b. En overgangsfase, der er kendetegnet af en voldsom konflikt mellem personligheden og sjælen. Sjælen begynder at frigøre mennesket fra formlivet, og samtidig er personligheden afhængig af formens livsprincip. Denne konflikt fører i sidste ende til tredje indvielse.

3c. Sjælen overtager styringen, og det medfører personlighedens død. Solens lys slukker stoffets lys. Denne "styringsfase" kræver en fuldstændig identifikation med sjælen – altså det stik modsatte af den tidligere udviklingsfase, hvor mennesket har været identificeret med personligheden. Personligheden er nu absorberet i sjælen. De to er nu én.

Meditation

til koordinering og disidentifikation

Personlighedens integration er reelt et spørgsmål om disidentifikation og koordinering. Gradvis vil man erkende, at man ikke er sin krop, sine følelser og sine tanker. De er blot redskaber for sjælen. Mennesket er sin sjæl. Hvis sjælen skal kunne arbejde gennem sine redskaber, må de koordineres, sådan som det beskrives her i materialet. Denne meditationsøvelse kan hjælpe i processen med koordinering og disidentifikation:

1. stadie i meditationen

1. Erkendelse af det fysiske redskab

Sæt dig godt tilrette med ryggen ret og undgå at spænde. Tag nogle få dybe, langsomme og lydløse åndedræt for at falde til ro. Sig herefter i tanken...

*"Jeg er en bevidsthedsenhed i det større liv,
der betragter mit legeme som en levende helhed.
Jeg er livet i mine mindre liv, og derfor ligner jeg Gud."*

2. Erkendelse af følelsernes redskab

Brug din fantasi og forestil dig at dine følelser er rolige – og at de herefter bliver neutrale – hvilket ikke er det samme. Sig herefter i tanken ...

*"Selvom jeg er modtagelig for indtryk, følelser og begær,
så er det, jeg føler, og den jeg er, ikke det samme.
Skiftende følelser vil til tider drukne mig,
og dog er jeg, den klare iagttagelse, altid den samme."*

3. Erkendelse af tankernes redskab

Tankesindet er tænkerens redskab. Forsøg at skelne mellem tankestoffet, tankeprocessen, tankeformer og tænkeren. Sig herefter ...

*"Jeg ser tanker komme og gå,
og dog er jeg, tænkeren, ikke disse.
Jeg bruger tankesindet.
Jeg vælger, vrager og skaber de former, jeg vil."*

4. Koordinering af de tre legemer

De tre legemer koordineres nu til en integreret enhed. Sig ...

*"Jeg er en bevidsthedsenhed,
der tænker, føler og handler,
og dog er jeg én."*

5. Erkendelse af sjælen

Erkend sjælen og foretag en koordinering af det trefoldige integrerede redskab med det højere selv. Sig ...

*"Jeg befinder mig midtvejs mellem sjælen
som er mit selv, og min trefoldige form."*

2. stadie i meditationen

Visualisering

Se rent hvidt lys strømme ned fra den overskyggende sjæl, og skylle gennem den tredelte personlighed, som stabiliseres, renses og målrettes i sit tjenestearbejde og ledes på sin vej.

3. stadie i meditationen

Meditation

Du mediterer nu ca. 5 minutter på nøgleordet:

"Enhed"

4. Stadie i meditationen

Modtagelse og omdannelse

Mens du lytter årvågent med dit "indre øre", og er opmærksom på, at den hvide magiker må kanalisere enhver energi, der bruges i tjenestearbejdet, igennem sit eget væsen, siger du højt – som en bevidst tjenestehandling for menneskeheden – det samme mantra, som De Store bruger ... *Den Store Invokation.*

DEN STORE INVOKATION

*Fra lysets kilde i Guds sind.
Lad lys strømme ind i menneskers sind.
Lad lys sænke sig over Jorden.*

*Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte.
Lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter.
Må mestrenes mester vende tilbage til Jorden.*

*Fra centret hvor Guds vilje er kendt.
Lad hensigt lede alle menneskers viljer.
Den hensigt, mestrene kender og tjener.*

*Fra centret vi kalder menneskeheden.
Lad planen for kærlighed og lys åbenbares.
Må den forsegle døren til det onde.*

*Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på Jorden.*

5. Stadie i meditationen

Fordeling

Som endnu en tjenestehandling for menneskeheden, siger du blidt det hellige ord "OM" tre gange – idet du ånder sjælens åndelige hensigt ud i dagen.

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk